

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

192101 Aylık Siyasi Gençlik Dergisi * Sayı: 127 2007-10 *Kasım 2007 *Fiyatı: 1 YTL * ISSN: 1302-7506

Yasa Tasarısı

Bologna

2. Konferans

24-25
Kasım

YDG

demokrasi

militanlık

dayanışma

devrim

yer
adana

Kpss

OKS
öss

mesleki
yeterlilik

Yetkin
muhendislik

**20. YILIMIZDA
2. YDG KONFERANSINDA
BULUŞALIM!**

**24-25
KASIM 2007**

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

"Özel Dosya"
YDG Konferans tartışmaları
Devrimci gençlik hareketi ve YDG

SUNU

Merhabalar,

Yeni bir sayımızla daha birlikteyiz. Bu sayımız dergimiz açısından özgün bir niteliğe sahiptir. **Kuruluşumuzun 20. yılını kutladığımız Kasım ayında örgütleceğimiz 2. Konferansımızla kitlesel, militan, devrimci bir gençlik hareketi için önemli bir adım atacağız.** Konferansımızla bir kez daha devrimci mücadeledeki ısrarımızı, kararlılığımızı haykıracağız. Bugüne kadar on binlerce gence devrimci bilinç taşıyan örgütümüzün misyonuna daha uygun bir yer elde etmesi için, kazanımlarını kalıcılaştırması, zaaf ve yetersizliklerini aşması, daha geniş kitlelerle bütünleşebilmesi için bu konferansımız önemli bir yerde durmaktadır. Ancak tüm bu bahsettiğimiz özellikler 2 günlük

konferansla bir anda çözülemeyecektir. **Konferansımızın verimini açığa çıkartır ki delege ve katılımcı arkadaşlarımızın hazırlığı, ciddiyeti ve katkıları belirleyecektir.** 20 yılımızı ve özellikle ilk konferansımızdan bu yana geçen sürecimizi doğru analizler eşliğinde değerlendirmek, doğru noktalara parmak basmak, demokrasi kültürünün gelişimine katkı sunmak, sorunları çözüm üretme perspektifiyle dilendirmek ve deneyimlerden öğrenmek açısından bu konferansımızı etkili şekilde kullanmak için alanlarımızda yapacağımız ön çalışmalar belirleyici bir yerde durmaktadır.

Bu nedenle hem alanlarımızdaki toplantılardaki tartışmalara katkı sunmak ve değerlendirmelerin belirli bir plan çerçevesinde sunulması hem de faaliyetle yeni tanışan veya dergimizi yeni okuyan arkadaşlarımızın YDG'yi tarihinden, politikalarına, niteliğinden amaçlarına ka-

dar genel hatlarıyla anlayabilmesi açısından bu sayımızda **özel dosya** halinde tartışma taslaklarını yayınlıyoruz.

Bu tartışma taslaklarının konuları YDG Konferansının içeriği ile uyumludur ve YDG'nin **17 Ekim'de gerçekleştirdiği Temsilciler (Divan) Toplantısında** alınan kararlara uygun şekilde alanlar arasında paylaşılmıştır. Konferansında daha farklı konular da ele alınacaktır, ayrıca bu gündemler üzerine de söylenecek çok söz bulunmaktadır. Ancak bu yazıların hem tartışma taslağı olması hem farklı alanlardaki arkadaşlarımızın hazırladığı yazılar olması hem de dergimizin sayfalarının sınırlı olması nedeniyle eksiklerin olabileceğini göz önüne almak ve yazıları derinleştirmek ve somutlamak için alanlarımızdaki YDG toplantılarında tartışmalar düzenlemek ve çıkan sonuçları konferansa iletmek örgütlülüğümüzü güçlendirecektir.

Bu anlamıyla dergimizdeki tüm yazıların sürecimizi anlamak ve yorumlamak açısından tartışma sürecimize katkı sunduğunu vurgulamak istiyoruz. **Konferansımızın kitlesel, coşku- lu ve etkili geçmesi biz YDG'lilerin ve ülkemizde devrimden ve demokrasiden yana tüm güçlerin yararına olacaktır.** Faşizmin, şovenizmin dayatıldığı, kitlelerin bilincinin ırkçı fikirlerle doldurulduğu, ciddi ekonomik-demokratik saldırıların olduğu bir dönemde ülkemizin dört bir yanından devrimci gençlerin buluşması, devrim ve demokrasi perspektifiyle dünyayı yorumlamaya çalışması, gençliğin ve halkımızın **politik özgürlük mücadelesi-** ne katkı sunmaya çalışması oldukça değerlidir. Bu değer farkında olarak, harekete geçmek, örgütümüzü ve dergimizi tanıtmak ve Aralık sayımızın güzel haberlerle ve yazılarla çıkması için tüm arkadaşlarımıza başarılar diliyoruz!✉

Emperyalist şirketler Kaz Dağı'ndan elinizi çekin!!

10'un üzerinde altın arama şirketinin vahşice katletmeye başladığı **Kaz Dağları** halk tarafından sahiplenilmeye devam ediyor. Çeşitli büyüklükteki bu emperyalist şirketlerden bazıları yıllardır siyanürle Bergama köylerini zehirlemek- teyken hem isim değişikliği sonucu hem de alınan sözde mahkeme kararlarının hiç birinin uygulanmaması sonucu faaliyetlerine devam etmektedir.

Ülkemiz egemen sınıflarının ve onların temsilcilerinin, tarihi kültürel ve doğal zenginlik/değerlerimize nasıl yaklaştıklarını Hasankeyf'ten, **Munzur Vadisi'**nden, **Bergama'dan, Ani'**den... biliyoruz. Ve yine biliyoruz ki emperyalistlerin çıkarlarını temsil eden parlamentonun, mahkemelerin, jandarmanın vb. her türlü devlet kurumları çeşitli zenginliklerimizin korunmasına dönük mücadelemize karşı olacaktır, fakat Bergama köylüleri bize göstermiştir ki kararlı ve sebatla yürütülen bir mücadele her türlü engellenme ve baskıya rağmen başarıya ulaşmıştır ve ulaşacaktır.

Daha Kaz Dağları'na saplanan ilk sondaj çalışmasından bu yana bölge halkı konuya ilgisiz kalmamış ve özellikle çeşitli DKÖ'lerin önderliğinde konuya duyarlılık göstermiş ve sonuç olarak **çevre platformları** meydana gelmiştir. Kaz (İda) Dağları'na, sınırlarının içinde barındıran iki ilden öncelikle Balıkesir'de ardından da Çanakkale'de çeşitli uzmanların da katılımıyla oluşturulan bu platformlar Kaz Dağları'nın ülkemiz ve bölge halkı için önemini belirttikten sonra Enerji Bakanlığı'nın derhal aramaları durdurmasını istemiştir. **Ve iki ildeki platformlar (top-**

lam 57 kuruluşun meydana gelmektedir) Türkiye'nin en büyük çevre eylemini örgütlemeyi önlerine hedef olarak koymuş bulunmaktalar. Yanı sıra çeşitli panel ve kullu- tayılar üzerinden konuya ilginin süreklileşmesi hedeflenmektedir.

Elbette özellikle Çanakkale yerelinin ve üniversite öğrencileri başta olmak üzere çeşitli öğretim üyelerinin de konuya duyarlılığı hükümet ve bakanlığı büyük oranda konuyu gündemlerine almaya mecbur etmiştir. **Kaz Dağları'nın bu derece sahiplenilmesini beklemediğini itiraf eden Enerji Bakanı Hilmi Güler bu duyarlılığı gösteren bölge halkını vatan hainliği yapmakla suçlamış ve bu hareketliliğin sebebini dış kaynaklara bağladığını beyan etmiştir.** Neden başka madenler değil de altın gündeme geldiğinde bu kadar duyarlılık artıyor diyerek "önermesini" kapatan bakan elbette yaptığı demagoji ve düzenbazlığa kimsenin inanmayacağını farkındadır.

Türkiye'nin zengin olmasını istemeyen ve bölge halkını harekete geçiren bu "dış güçler" in (emperyalistlerin) baskısıyla bakanlığın yeni çıkarttığı ve Hilmi Güler'in imzasını taşıyan **yeni Maden Yasasına** göre çıkartılan madenin sadece % 1'i devlete vergi ve tahrip edilen zenginlik karşısında verilecektir. Maksat emperyalist şirketlerin ayaklarını ülkemizin verimli topraklarına alıştırmak... **Öte yüzde ise yerle bir edilen, tahrip edilen ve yok edilmeye çalışılan; emekçi halkımızın geleceğidir.**

Öte yandan bugün 11 firmanın arama yaptığı Kaz Dağları'na daha fazla şirket bakanlık tara-

findan yapılan açıklamayla çağrılmaktadır. Bu da bu günlerde yükseltelen faşist şovenist hareketin devlet tarafından ne denli ustaca kullanıldığını göstermektedir. Vatan-millet-Sakarya edebiyatı ve ırkçı faşist söylemlerle halkı sokağa dökmek isteyen ve bunda nispeten başarılı olan faşizmin "samimiyeti" Kaz Dağları'nın yağmalanmasını si-

neye çekmektedir ve bu propagandanın etkisiyle gelişen muhalefet ülke gündeminden nispeten düşürülmüş olsa da bölgede tüm sıcaklığıyla gündemdeki yerini korumaktadır.

Bakan Hilmi Güler 27 Ekim'de bölgeye ziyarette bulunacak. **Çanakkale Çevre Platformu** hem Hilmi Güler'i hem de emperyalist şirketleri protesto etmek için büyük bir miting-

hazırlanmakta. Ek olarak ÇOMÜ'de öğrenci topluluklarının konuya ilişkin toplantısından da aynı güne bir basın açıklaması ve bir hafta sonraya bir yürüyüş kararı çıktı.

Kaz Dağları'na sahip çıkmaya kararlı olan üniversite gençliğinin karşı koyuş konusunda net bir duruş sergileyememesi daha nitelikli eylemliliklerin önünü kesmektedir. Bakanlığın geleceği güne göre planlanan yürüyüş emniyet izin vermiyor gerekşisiyle 3 Kasım'a ertelendi. Öte yandan topluluk temsilcileri ve diğer öğrencilerin "biz siyaset yapılan hiçbir platforma girmeyiz" şeklindeki konuşmaları 27 Ekim'de yapılacak mitingte ortak bir şekilde katılmamız gerektiği noktasındaki önerilerimizin reddedilmesine neden oldu. Bu tutum gençliğin dinamik enerjisinin Kaz Dağı'na yapılacak birkaç gezinin dışında neredeyse faaliyetsizlikle sonuçlandırmak olacaktır...

Bu durum Çanakkale YDG olarak üzerimizdeki sorumlulukları arttırmaktadır. Şüphesiz biz bu ve benzeri her türlü saldırının ancak ve ancak emperyalizme karşı yükseltilecek devrimci bir gençlik hareketiyle durdurulacağını biliyoruz. Adresi YDG olan bu mücadelenin geleceğimizi karmartmaya çalışan emperyalist sistemin ve onun uzantısı olan bütün sistemlerin, geleceğini karartacağından hiç şüphemiz yoktur.

Çanakkale halkını ve üniversiteli gençliği Kaz Dağları'na sahip çıkmaya ve ona karşı mücadele etmeye çağırıyoruz. Ve emperyalist şirketler ülkemizin her yerinden defedilinceye kadar mücadelemizin süreceğini tekrarlıyoruz...✉

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah. İmam Murat Sok. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30 FAKS: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem ÖNSEL Baskı: Yön matbaacılık Tel: (0212) 544 66 34 Dağıtım: YAY-SAT
e-mail: umutyayimcilik@tinet.net.tr ISSN: 1302-7506

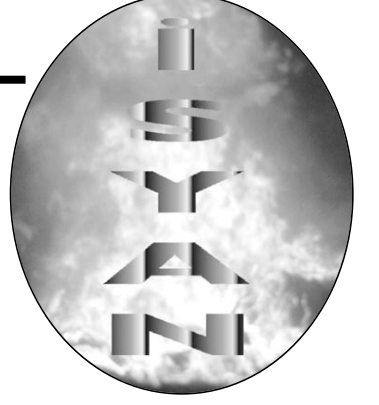
Yeni Demokrat Gençlik'in e-mail adresleri:
yenidemokratgenclik@hotmail.com
yenidemokratgenclik@yahoo.com

BÜROLAR

● **KARTAL:** İSTASYON CAD. DÖRTLER APT. NO: 4/2 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02
● **ANKARA:** TUNA CAD. ÇANAĞCI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
● **İZMİR:** 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERALTI KONAK, TEL: (0232) 446 78 07 Cep: 0 544 932 24 154
● **MALATYA:** DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO: 9 KAT:1/16 TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 543 746 36 31
● **ERZİNCAN:** ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: (0 446) 223 67 18 CEP: 0 536 697 94 19
● **BURSA:** SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
● **MERSİN:** SİLİFKE CAD. ÇAVDAROĞLU İŞHANI KAT: 3 NO: 118 MERSİN CEP:0 545 685 25 27
● **AVRUPA MERKEZ BÜRO:** WESELER STR 93 47169 DUISBURG-ALMANYA TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

BANKA HESAP NUMARALARI

Selma Şahin
Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şubesi
Euro Hesabı: 48209849-5001
TL Hesabı: 48209849-5002

FAŞİZME VE ŞOVENİZME KARŞI KİTLESEL TEPKİYİ ÖRGÜTLEYELİM!

Kasım ayının ilk haftası hem oluşan bu şovenist rüzgarın protesto edilmesi açısından hem de halkın demokratik beklentilerinin dile getirilmesi açısından iki ayrı eyleme sahne olacak. Çeşitli sendika ve odaların ortaklaşa düzenlediği 3 Kasım mitinginin, sınır ötesi operasyona karşı olan yönü ön planda olmak üzere eğitimde emperyalist yasalar, işsizlik, Anayasa gibi birçok konuya değineceği açıklanmış durumda. Bu nedenle biz YDG'lilerin 3 Kasım eylemine kitlesel bir şekilde katılmamız ve bu eylemi çalışmalarımız içerisinde verimli bir araç olarak değerlendirmemiz gerekmektedir.

Türkiye Kürdistanı'nda yaşanan sıcak gelişmelerin etkisiyle Ekim ayını geride bıraktık. Artan operasyonlar, tezkere öncesinden başlayan sınır ihlalleri vb. ile artan çatışmalar, neredeyse Ekim ayının tamamına damgasını vurdu. TSK'nın arka arkaya verdiği ciddi kayıplarla moralinin iyice bozulması ve bu cendreden bir çıkış yolu araması, akabinde Meclis'ten çıkarılan Irak Kürdistanı'na operasyon tezkeresi ve bu dönemde artan sivil-resmi faşist saldırılar, gündemde öne çıkan başlıklardı.

Son aylarda TC'nin ulusal sorun nezdinde ulusal harekete yönelik saldırgan tutumlarının artması ve bunun özellikle Meclis'teki DTP'li milletvekillerine yöneltilmesi, egemenlerin niyetlerini göstermektedir. Meclis'teki milletvekilleri için "PKK uzantısı", "Meclis'teki PKK" gibi sıfatlar kullananlar sanki bir çocuk oyunu oynarcasına "hadi PKK'ye terör örgütü deyin" gibi trajikomik meselelerle bizleri oyalamaya çalışıyorlar. Ulusal soruna yaklaşımda hiçbir şekilde geri adım atmayan ve esnemeyen TC'nin son dönemde üst üste kitlesel kayıplar vermesi sonucu alınan Irak Kürdistanı'na operasyon tezkeresinin sadece bir gurur meselesi olarak yansıdığını söyleyebiliriz. Ancak bu operasyon meselesinin çok basit bir karar olmadığını da söylemekte fayda var. **Askeri saldırganlıklarını her seferinde daha fazla arttıran egemenlerin zaten sınırı daha öncesinde defalarca kez taciz ettiği bilinmesine rağmen bu sefer düzenli bir kara hareketi için yoğunlaşması ancak efendilerinin onayını alma meselesini de göz ardı etmemesi durumu, geçtiğimiz haftalarda göze çarpan konulardı. R. T. Erdoğan'ın sınır ötesi operasyon için ABD ile olan görüşmesini beklemesi, "sabırlar taşı" söyleminin ABD ile görüşülene kadar ertelenebileceğini gösterdi.** Herhangi bir sınır ötesi operasyonun Irak Kürdistanı'ndaki Kürtleri zor durumda bırakacağı, TSK'nın da bu operasyondan çok mutlu dönemeyeceği açıktır. Irak Kürdistanı'nda yaşayan Kürtlerin haklı olarak bir operasyondan telaş duymaları ve kitlesel eylemlerle TC'nin aldığı operasyon kararını protesto etmeleri dahi Türk medyası tarafından alaya alınmakta, haberler küfürler eşliğinde verilmektedir.

Ülke genelinde oluşturulan milliyetçi-şovenist hava, egemenlerin istediği şekilde devrimciler başta olmak üzere halka yönelik sindirme hareketine dönüştürülmüş durumda. **Bursa'da DTP ve Temel Haklar binasına, Eskişehir'de Halkevi binasına, Mersin'de ve daha birçok şehirde DTP, SDP gibi kurumlara yönelik yapılan saldırılar, Malatya'da ve başka bazı şehirlerde tertiplenen linç girişimleri bu saldırı hareketinin pratikteki yansımaları oldu.** Özellikle ilk başlarda gece yürüyüşleriyle vb. başlayan saldırı hareketi, daha sonrasında ilköğretim okulu öğrencilerinin dahi ellerine bayrak tutuşturularak yürütülmesine kadar vardırılmıştır. Medyanın sürekli şovenist histeriyi ayakta tutma çabası, linç girişimlerini ve demokratik kurumlara yönelik saldırıları, **"vatandaş tepkisi", "halkın duyarlılığı"** olarak lanse etmeye çalışması, TSK'nın bu saldırgan eylemlerden dolayı eylemcileri **"Vatandaşlarımızın teröre karşı sergiledikleri duyarlılık ve dayanışma ile şehitlerimize gösterilen saygı ve sahiplenme, övgülerin en büyüğüne layıktır. Çeşitli iletişim vasıtaları ile Genelkurmay Başkanlığı'na ulaşarak terörle mücadeleye destek veren, bu konudaki samimi duygu ve düşüncelerini paylaşan tüm vatandaş, kurum ve kuruluşlarımıza Türk Silahlı Kuvvetleri olarak şükranlarımızı sunarız."** (25 Ekim tarihli TSK bildirisinden) şeklinde tebrik etmesi, yaşanan savaşın kamuoyuna yansıtılmasında aşırı bir dezenformasyona başvurulması asla tesadüf değildir ve halka yönelik oyunun boyutunu göstermektedir. Özellikle bazı şehirlerde Kürt halkının yoğun yaşadığı mahallelerin basılması ve evlere saldırılması, bazı üniversitelerde planlı şekilde demokrat öğrencileri hedef gösteren girişimlerin direk polis eliyle örgütlenmesi, sözde işçi sendikası (Türk-İş) pankartı arkasında sivil faşist unsurların gövde gösterisi yapması dikkat çekicidir. **Halkın, işçilerin haklı talepleri için kılını kıpırdatmayan bu sendikanın, şovenist içerikteki bir eylem pankartını seve seve vermesi, belli kesimlerin nefret kokan taleplerine büyük bir iştahla çanak tutması hiç de şaşırlacak bir durum değildir. Grevler**

söz konusu olduğunda adını dahi duymadığımız, neredeyse 1 Mayıs eylemlerini devletten daha fazla engellemeye çalışan bu sendikanın gerici yüzü iyice görülmüştür. Buna rağmen saldırganların, linççilerin sayısının bir türlü artmaması, her seferinde 10-20 kişiyi geçmemesi, muhakkak egemenlerin canını sıkan bir durum olmuştur. Kürt halkının kitlesel eylemlerle saldırılara karşı durması, Çukurova Üniversitesi'nde ve bazı üniversitelerde öğrencilerin faşist saldırılara karşı kitlesel eylemlerle cevap vermesi de bu saldırganlık ortamı içerisinde oldukça anlamlı bir yerde durmaktadır.

Kasım ayının ilk haftası hem oluşan bu şovenist rüzgarın protesto edilmesi açısından hem de halkın demokratik beklentilerinin dile getirilmesi açısından iki ayrı eyleme sahne olacak. Çeşitli sendika ve odaların ortaklaşa düzenlediği 3 Kasım mitinginin, sınır ötesi operasyona karşı olan yönü ön planda olmak üzere eğitimde emperyalist yasalar, işsizlik, anayasa gibi birçok konuya değineceği açıklanmış durumda. Bu nedenle biz YDG'lilerin 3 Kasım eylemine kitlesel bir şekilde katılmamız ve bu eylemi çalışmalarımız içerisinde verimli bir araç olarak değerlendirmemiz gerekmektedir. 6 Kasım eylemleri öncesinde aynı zamanda YDG'nin toparlanması açısından da önemli bir eylem olan 3 Kasım'ın, faşist saldırılara kitlesel bir tepki haline dönüştürülmesi gerekmektedir. Geçtiğimiz dönem merkezi kampanya şeklinde ele aldığımız emperyalist yasalar gündeminin de bu sene esas politik yönelimlerimizden birisi olacağı düşünüldüğünde 3 Kasım eylemine bu içerikte de hazırlanmak doğru olacaktır. **Aynı gündem başlıkları üzerinden 6 Kasım sürecinin de kendiliğindencilige düşülmeden, eylemler amaçlaştırılmadan geçirilmesi, eylemlerin ve etkinliklerin, kitle çalışması içerisinde çalışmaların veriminin görüleceği birer arena olarak değerlendirilmesi gerekmektedir.**

O halde bu sene 6 Kasım eylemlerinde ön plana çıkaracağımız politik gündem, mesleki hak gaspları ile YÖK Strateji Raporunun teşhiri üzerinden örgütlenmektir.

Bu ay içerisinde gerçekleştireceğimiz YDG Konferansına da bir an bile bu perspektiften uzaklaşmadan hazırlanmamız ge-

rekmetedir. İlk konferans sürecinde düşüğümüz hatalara düşmeden, konferansı sadece erişilecek bir amaç haline getirmeden, kitle çalışmasında verimli bir araç olduğunu unutmadan hazırlıklarımızı yapmalıyız. Konferansımızın, halk gençliğinin beklentileriyle bire bir ilgili olduğunu asla göz ardı etmememiz gerekmektedir. **Bu nedenle konferansın sadece bizlerle sınırlı tutulmaması, bu ay dergimizde yayınlanan tartışma taslaklarının, ilgili gençlik kitleleriyle tartışılmasına, gençlik kitlelerine giderken bu taslakların kullanılmasına azami dikkat göstermemiz gerekmektedir.** Amacımız asla sadece konferansa kitlesel katılım sağlayıp sonra da alanlarımıza dönerek rehavete kapılmak olmamalıdır. Bu dönem arka arkaya gelen 3 Kasım, 6 Kasım süreçlerinin mutlaka kitle çalışması içerisinde örgütlenmesi ve bu süreçlerin arkasından da kesinlikle bekleme havasına girmeden konferans çalışmalarının devam ettirilmesi gerekmektedir. 3 Kasım ve 6 Kasım süreçlerinin aynı zamanda konferans hazırlıkları kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Konferansa hazırlık kapsamında delege seçimlerinin, YDG'nin yeni anlayışlarının tartışılmasının bu nedenle asla küçümsenmemesi gerekmektedir. **Konferans hazırlıklarını ciddiyetle yaparak, YDG toplantılarını her seferinde daha fazla kitleselleştirme hedefiyle konferansa hazırlanmalıyız.** Özellikle YDG'nin merkezileşmesi, kurumsallaşması, yerelerde faaliyetinin oturması gibi oldukça önemli konuların mutlaka özenle tartışılması ve en sağlıklı kararların alınmasına çalışılmalıdır. Henüz oldukça küçük ama bizler için çok önemli bir adım olan konferans ve YDG'nin çalışma tarzının değiştirilmesi meselesinin önemini kavrayarak konferansa hazırlanmaya çalışmalıyız. Konferansımızın ilk gününde yoğunlaşacağımız emperyalist yasalar gündeminin ne kadar geniş bir kesimi ilgilendirdiği hepimizin malumu. Gerek YDG'nin politikalarını gerekse de örgütsel hattını düzenlerken hazırlıksız olmamız demek, önümüzdeki en az bir senenin boşa gitmesi demek olduğundan konferansından önemine bir kere daha vurgu yaparak yazımızı bitirelim. Tüm yoldaşlarla önce 3 Kasım'da sonra da konferansımızda irademizi netleştirirken görüşmek dileğiyle.✉

Bir sürü günden bir gün yapan insanlar

Zaman de-javu kabul edilen acılarla dolu, akıp gitmekte. Alıştık, evet alıştık "aa, birkaç işçi daha ölmüş" demeye. Alıştırdık. Ve bazen o kadar alıştık ki buna, "neden" sorusu aklımıza bile gelmedi. Geldiği zaman da kurtulmayı hemen başardık. Nasıl olsa egemenler bizlere kurtulmanın bütün yöntemlerini, "bırak ölen ölsün, sen eğlenmene bak" demeyi öğretmişti ve öğretiyordu. **Acaba bu acıyı yaşamak, paylaşmak için işçi ölümlerinin başımıza gelmesi mi gerekiyor?**

Bursa Organize Sanayi Bölgesi'ndeki bir otomotiv yan sanayi fabrikasında işçi olarak çalışan **Hüseyin Şahin** (34) fabrikanın cam-

larını sildiği sırada üzerinde bulunduğu merdivenin elektrik tellerine temas etmesi sonucu akıma kapıldı. Hastaneye kaldırılan Hüseyin Şahin burada yapılan tüm müdahalelere rağmen hayatını kaybetti.

Konya'da ise Fevzi Çakmak Mahallesi'ndeki bir halı yıkama iş yerinde çalışan **Yusuf Budak** (16) halı yıkama makinesini çalıştırmak için fişi prize takmak isterken elektrik akımına kapılarak olay yerinde hayatını kaybetti.

İstanbul Küçükçekmece'de cami inşaatına ait istinat duvarının çökmesi sonucu iki işçi (**Mehmet Demiray** ve **Nevzat Sağlam**)

göçük altında kalarak hayatlarını kaybetti.

Yozgat'ın Çandır ilçesinde şeker pancarı boşaltma makinesini temizleyen işçi **Halil Karabulut** (25), dengesini kaybedip düştüğü makinede sıkışarak öldü.

Peki, bu işçi ölümleri neler hatırlatmalı bizlere? Bir kez olsun ölen işçileri annemiz, babamız, kardeşlerimiz olarak hayal edelim. Tedbir alınmadan, zor şartlar altında ve hak ettiklerinden çok düşük ücret alan, sosyal hakları olmayan yakınlarımız onlar. Hüseyin Şahin'in, Yusuf Budak'ın, Mehmet Demiray'ın, Nevzat Sağlam'ın, Halil Karabulut'un kardeşlerimiz olduğunu düşünün, insanca yaşama

hakkı tanınmayan bu kardeşlerimizin geride bıraktığı aileleri düşünün. Ne hissediyordunuz?

Bir günden bir sürü gün yapan insanlar tarafından, bir sürü günden bir gün yapmaya zorlanan işçi kardeşlerimiz onlar.

İşçilerin insanca yaşama haklarını sömüren ve yoğun geçen eğlence programları olan metalik sesli "saygın" insanlar; herkes hak ettiği yerde bir gün olacak ve o gün aslında insanlığın insanca yaşayacağı bir dünya olacak. Ve nitelik zaman de-javu kabul edilecek mutluluklarla dolu akıp gidecek...✂

Adana'dan bir YDG'li

Soruşturmalar mücadelemizi engelleyemez!

Bir öğretim yılına daha girerken birçok üniversitede arkadaşlarımızın maruz kaldığı gibi bizler de "soruşturuluyoruz"! 2007 1 Mayıs'ında yasadışı slogan attığımız iddia edilerek önce savcılık tarafından ardından da üniversite rektörlüğü tarafından 7'si YDG'li 13 arkadaşımıza soruşturma açıldı.

1980 Askeri Faşist Cuntası'nın çocuğu olan YÖK'ün bu şekilde hangi amaca hizmet ettiğini, üstlendiği görevi daha iyi anlama fırsatı bulduk. YÖK, devrimin dinamosu diye tabir edilen gençliğin özellikle üniversite gençliğinin mücadelesini bastırarak, engellemek ve yok etmek için aldığı görevi layığı ile yerine getirmektedir.

Alandaki faaliyetin biraz ivme kazanması, taşların yerine oturmaya başlaması anlaşılın düzenin koruyucularını rahatsız etmiş olacak ki bu saldırı ile karşı karşıya bırakıldık. Bunun bir yıldırma, korkutma, sindirme politikası olduğunu iyi biliyoruz, yalnız unuttukları bir şey var ki bizleri bu saldırılarla yıldırılmazlar. **Çünkü bizler darağacında Hızır Paşa'ya boyun eğmeyen Pir Sultan'dan, köleliğe karşı isyan eden Kawa'dan, işkence hanelerde destanlar yazan İbrahim'den mayamızı aldık.** Soruşturmalar açarak bizi halkın sorunlarından, hak alma mücadelemizden ve değerlerimizden uzaklaştıracaklarını sanıyorlarsa yanılıyorlar çünkü onurlu geleceği yaratacaklar bizleriz ve yine söylemiyoruz haykırıyoruz: "BİZ KAZANACAĞIZ"!

Kahrolsun YÖK yaşasın mücadelemiz! İnönü Üniversitesi YDG

Çukurova Üniversitesi'nde faşist saldırı!

HPG'nin Hakkari'de gerçekleştirdiği baskının ardından ülke genelinde artan faşist saldırılar sonucunda devrimciler, demokratlar ve ilericiler tehdit altında. Siyasi partilerin, ilerici kurumların basılması, kundaklanması eylemlerinin yanı sıra gerçekleştirilen yürüyüşlerle ilericiler hedef seçilmekte, aleni teşhir çalışmaları yürütülmektedir.

23 Ekim tarihinde **Çukurova Üniversitesi**'nde **ADD**'nin çağrısıyla yapılan eylem de daha baştan bu içerikte olacağını belli etmişti. Aynı zamanda birçok öğretim görevlisi de yürüyüşe katılmak için derslerini iptal ettiler.

ADD'nin yaptığı eylemde faşistler, R1 Dersliklerine yöneldiler. Burada "Apo'nun p..leri yıldırılmaz bizleri" şeklinde slogan

atan faşist grup ayrıca tek bir getirerek provokasyon yaratmaya çalıştı.

Devrimci-demokrat ve yurtsever öğrenciler olarak bizler sağduyumuzu korumaya çalıştık. Bu esnada araya giren çevik kuvvet bizlere dönerek hiç bir uyarıda bulunmadan **plastik mermilerle** saldırmaya başladı. Polislin ayırım gözetmeksizin R1'in önünde bulunan herkese saldırmaması, saldırı esnasında plastik mermi kullanmaması sonucunda birçok arkadaşımız yaralandı. Silahlı saldırının ardından sivil faşistler ve polis orada bulunan eşyalarımızı, dergilerimizi ve gazetelerimizi yaktı. Büyük bir zaffer kazanmış edasıyla hareket eden sivil faşistler ve polisler uzun bir süre R1 dersliklerinin önünü boşaltmadı.✂

ÇÜ YDG

Mersin'de faşist saldırılar

Tezkerenin çıkmasının ardından Mersin'de polislin açık desteği ve yönlendirmesiyle artan ırkçı gösteri ve saldırılar dinmiyor. Gece gündüz süren konvoy geçişleri gösteri ve yürüyüşlerde özellikle Kürt halkına hakaretler içeren sloganlar ile Kürt halkı hedef alınıyor. DTP genel suskunluğunu korurken bu ırkçı saldırılara yanıt yine Kürt gençlerinden geldi.

21 Ekim'de Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı **Güneş Mahallesi**'nde konvoy geçişi yapan ve "ülkücüler burada Kürtler nerede" biçiminde slogan atan ırkçı gruba **22 Ekim** günü Kürt gençlerinden eylemli bir yanıt verildi. **Güneş, Şevketsümer** ve **Yenipazar** mahallelerinde ateşler yakıp yürüyüş yapan gençler "Biji serok Apo", "TC'nin itleri yıldırılmaz bizleri", "Kürdistan faşizme mezar olacak" biçiminde sloganlar attılar. Gençler yaptıkları açıklamada

"**TC'yi Kandil'e gömeceğiz**" dediler.

Bu olayların bitiminden sonra ESP'li bir arkadaşı polis zor kullanarak gözaltına almış, Siteler Karakolu'na götürülen arkadaşımız gözaltında işkence görmüştür. Bunun üzerine ESP yazılı açıklama yaparak olayı kınayıp, suç duyurusunda bulunacaklarını belirttiler.

23 Ekim günü ise 10 kişilik bir grup DTP il binasına saldırı girişiminde bulundu. İl binası önünde "PKK'yi Meclis'te istemiyoruz" vb sloganlar atan grubu polis izlemekle yetindi. Saldırı sonrasında açıklama yapan DTP İl Başkanı saldırıların üzücü olduğunu, Kürt halkının sağduyulu davranması gerektiğini, Genelkurmay'ın partilerini hedef gösterdiğini belirtti.

23 Ekim günü ayrıca SDP İl Binasına ırkçı bir grup tarafından taşlı saldırı yapıldı. Binada kimsenin olmadığı sırada gerçekleşen saldırıda partinin camları kırıldı.✂

Mersin YDG

Mersin Üniversitesi'nde provokasyon tutmadı

Mersin Üniversitesi'nde okul-idare-polis işbirliğiyle hazırlanan provokasyon girişimi devrimci-demokrat-yurtsever öğrencilerin çabasıyla boşa çıkarıldı. **22 Ekim** günü yaklaşık 15 kişilik faşist grup Mersin Meslek Yüksek Okulu önünden başlayarak Fen-Edebiyat Fakültesi önüne kadar hızlı adımlarla bildiri dağıtarak geldi. Bildiri dağıtıldığı esnada polislerin uzaktan kamerayla çekmeleri oraya provokasyon çıkarmak için geldiklerinin göstergesidir. Bildiri dağıtıp afiş asan faşistlere karşılık toplu şekilde duran devrimci demokrat öğrenciler bu girişimi boşa çıkardı. Faşistler ve polisler gittikten sonra afişler parçalanmıştır.

23 Ekim günü üniversite kapısının önünden Fen-Edebiyat Fakültesine kadar "teröre lanet yürüyüşü" yapıldı. 800'e yakın kişinin katıldığı eylemde üniversite öğrencilerinin ilgi göstermediği, çoğunluğunun dışarıdan getirilen lise öğrencilerinin olduğu görüldü. Bu eyleme öğretim görevlileri de kıyafetleriyle destek verdi. Eylemde atılan "Mersin teröre mezar olacak" sloganı da bu tür provokasyonların devam edeceğini bizlere göstermektedir.✂

Mersin Üniversitesi YDG

SAĞLIKTA YIKIMI DURDURALIM!

Peki, özelde aile hekimliği, genelde ise sağlıkta dönüşüm uygulamalarının emekçi halk cephesindeki yansımaları nelerdir?

Halkımız şu süreçte uygulamalardan memnun. Çünkü sevk zinciri ortadan kalkmış durumda. Önceden ilk aşamada sağlık ocaklarına gitmek durumundaydılar ve eğer sevk edilirlerse hastanelere başvuruyorlardı. Artık aile hekimliğinin yaygınlaşmaya başlamasıyla birlikte sağlık ocakları ortadan kaldırılıyor ya da aile hekimliği merkezlerine dönüştürülüyor. İnsanlar doğrudan hastanelere başvurabiliyorlar. Fakat bu durumda zaten yeterli olan üniversite ve devlet hastanelerinde yığılmalar oluşuyor, hizmet kalitesizleşiyor. Normalde aile hekimliği, bir rahatsızlıkta zorunlu olarak ilk başvurulması gereken kurum olmasına rağmen şu aşamada böyle bir uygulama yaptırılmıyor. Çünkü halk rahatsız olacaktır. Mümkün olduğunca şirin göstermeyeceklerdir o zaman.

Pilot bölgelerde personel maddi yönden memnun ediliyor. Hizmet veren de alan da memnun bu durumdan.

SSK ve Bağ-Kur'lu hastalar artık özel hastanelerden de yararlanabiliyorlar. Bu durum da büyük oranda memnuniyet yaratıyor. Evet, hasta memnun fakat 5 tahlil yapması gereken hastane 10 tahlil de yapabiliyor. Masrafları hastadan almıyor, kendi kaynaklarından da karşılamıyor, sağlığa harcanan bütçeden boşaltıyor tabii ki.

O halde şimdi SSGS'nin aslında neler içerdiğine değinelim.

Evet, incelenecek uzun bir konu fakat ana hatlarıyla en çarpıcı kısımlarına değinecek olursak; devlet sağlık sektöründen elini çekecek ve bununla sadece Sağlık Bakanlığı ilgilenecek. Bu ilgilenecek sadece planlama ile sınırlı olacak, diğer bütün işler özel şirketler aracılığıyla yürütülecek. İllerdeki sağlık müdürlükleri kaldırılacak. Zaten bu aile hekimliği uygulaması da özel sektör uygulaması olacak. Hekimler sözleşmeli olacak ve diğer personel de (hemşire, teknisyen, vb) hekimle sözleşme imzalayacaklar. İş güvencesi denen bir şey kalmıyor yani.

Belediyeye devredilecek olan hastaneler kapsamında, **Hastane İşletme Birlikleri'nin** kurulması planlanıyor. Bu bir

likler ve yöneticileri sermayeyle iç içe bir sistem öngörüyor ve bu bağlamda hastane de TSO (Türkiye Sanayiciler Odası) gibi işveren örgütleri aracılığıyla işletilecek. Tamamen kâr-zarar kaygısıyla hareket edilecek ve zaten sağlığa asgari düzeyde verilen önem, bu dönüşümlerle ticarileşecek ve dolayısıyla insanların sağlığıyla değil cebindeki parayla ilgilenecektir.

Ayrıca hekimler ayda 1000 hastanın üzerinde baktıkları her hastadan prim alıyorlar. Fakat baktıkları hastaların % 20'den fazlasını sevk ettikleri takdirde maaşlarında kesintiler olacaktır. Bu durumda hastaların sevk büyük oranda kasti azaltılacaktır.

lacaktır.

Vatandaşlardan asgari ücretin 1/3'ünden fazla maaş alanlar bu uygulamalardan yararlanabiliyorlar. Bunlardan da 64-300 YTL arası kesinti yapılacaktır. Aile hekiminden faydalanma hakkına ancak bu kesinti karşılığında sahip olacaktır. Ancak ülkemizde herkesin kayıt dahilinde çalıştığını söyleyemeyiz. Kayıt dışı işçilik hat safhada ve günden güne artıyor. İşte bu kişilerin bu uygulamalardan yararlanma imkanı yok. Direkt hastanelere de gidemeyeceklerine göre, hiç bir sağlık hizmetinden yararlanamayacaklar.

Ayrıca bu noktada bir ayrıntı daha var. **Teminat Paketi** adı altında bir uygulama daha var. Bu durumda maaşınızdan yapılan kesintiler her hastalık için yeterli değil. Ağır hastalıklar durumunda bu kesintinin miktarı artacak. Bütün bu kesintiler sonrasında ilaçların alımı sırasında katkı payı

ödemelerinde ise bir değişme olmayacak. Henüz 2 YTL muayene ücreti karşılığında yürütülen aile hekimliği uygulamasına bir de hükümlerde sınırlandırma yapılmamış olmasından dolayı gelecekte yüksek miktarda muayene ücretleri söz konusu.

Son olarak toparlayacak olursak belirtmek/duyurmak istedikleriniz varmı?

Biz herkesin her alanda olduğu gibi sağlık alanında da eşit haklara sahip olması gerektiğini düşünüyoruz. Bu bağlamda ülkemizde de kimliğini gösteren herkesin ücretsiz hizmet alma hakkı vardır. Ancak somut koşullara göre düşünecek olursak bu durumda isteğimiz çok gerçekleleşebilir gözüküyor. Bizden alternatif istemeye gerek duymadıklarını biliyoruz, buna rağmen birçok alternatifimiz var.

Kaldı ki bizden istemedikleri gibi kendi yarattıkları alternatiflere de sahip çıkmıyorlar. 1961 Anayasası'ndaki **Sosyalizasyon Kanunu**'ndaki model ülkemiz için en uygun olanıdır.

Emekçilerin örgütlülüğü bizim için önemlidir. Bu noktada sözleşmeli/taşeron personel SES'te örgütlenemiyorlar, ancak onların da Dev-Sağlık İş'te örgütlenmeleri bizim için önemlidir. Sistem elbette baskı yapacaktır. Sırf bu yüzden Bursa'da 2, İzmit'te 2, Diyarbakır'da 21 kişi işten atıldı. Ancak susmayacağız. Uzun süreden beri bu saldırılara karşı birçok eylem yaptık. Bizimle aynı düşünceleri paylaşan diğer sağlık örgütleri ve emek örgütleriyle dayanışma içinde olduk ve 2003'te geçmesi planlanan bu yasa 2008'e kadar ertellettik. Biliyoruz ki bize rağmen bu yasa muhtemelen geçecek. Ancak bizim tepkimiz bitmeyecek. Bunun için ilk eylemimiz 3 Kasım'da Ankara'da yapılacak. Ardından 17 Kasım'da Dev-Sağlık İş'in örgütlediği, SES ve TTB'nin desteklediği bir eylem daha olacak. Tüm sağlık emekçilerinin sesimize destek vermesini bekliyoruz.

Bizimle düşüncelerinizi ve bilgilerinizi paylaşmak üzere röportajımızı kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz. Çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Biz teşekkür ederiz. Bu konu hakkında internet sayfamızdan bilgiler alabilir, gelişmeleri oradan da takip edebilirsiniz. Sizlere de kolay gelsin. Hoşça kalın.✂

Mersin YDG

ÖZGÜR OKUL

YDG KONFERANSINA KADAR BIKIP USANMADAN KİTLE FAALİYETİNE...

Kasım ayına girmemizle beraber ülkenin dört bir tarafında yükselen şovenist dalgadan biz de liseliler olarak payımıza düşeni fazlasıyla almış bulunmaktayız. Yapılan sözde 'vatan-sever' yürüyüşlerde liselilerin azımsanmayacak sayıda katılım sağladığını veya buna zorlandığını görmekteyiz. Ayrıca başkaları üzerinden memleketlerini çok sevdiklerini kanıtlamaya çalışan faşist idarecilerin zorlamaları ile yapıldığı çok bariz görünen 'askere bizi de alın' eylemleri, ders saatlerini vatan sevgisi üzerine konulara ayıran öğretmenler vb... Daha sayabileceğimiz onlarca örnek, yükselen militarist-milliyetçi dalgadan bizlerin de yoğun bir şekilde etkilenmekte olduğumuzu göstermektedir. Bu sürece cevap olabilmek biz YDG'lilerin gündemi olmalıdır.

6 Kasım süreci öncesinde gündemin yoğunlaşması bu süreçte yapılacak çalışmaların önemini arttırmaktadır. 6 Kasım sürecine yönelik yapılacak çalışmalarımızla yaşanan son gelişmeleri birlikte ele almamız gerekmektedir. 6 Kasım sürecinde gerek lisemiz içerisinde örgütleyeceğimiz eylem, etkinlik vb. çalışmalarımız gerekse de okulumuz dışında yapılacak çalışmalara aktif bir şekilde katılıp sürece müdahale eden bileşenlerden biri haline gelmemiz önemlidir. **Ayrıca bu süreçte, gerek 6 Kasım üzerinden gerekse de yaşanan faşist-milliyetçi-militarist saldırı ve baskılar üzerinden öğrenci gençliğin kendi içerisinde birliktelik yakalaması olumlu olacaktır.** Saldırı dalgası

karşısında parçalı duruşlar örgütlemekten mümkün olan en geniş birliktelikler örgütlenmelidir. Bu gerek liseli ve üniversiteli gençliğin kendi arasında uyum yakalaması gerekse de diğer demokrat-ilerici güçlerle ortak iş yapma kültürünün geliştirilmesi açısından önemlidir.

Ülke gündeminde yaşanan her gelişme, günlük yaşamda karşılaştığımız her sorun örgütlediğimiz Liseli YDG Toplantısının gündemi olarak yer almalıdır. **Ülke gündeminin takip edilmesi, yaşanan süreçlere karşı aktif tavır almak biz YDG'liler için mutlaka yapılması gereken çalışmaların başında yer almaktadır.** Dolayısı ile bu gelişmeler karşısındaki tavrımızın nasıl olacağını belirleyebilmemiz için YDG toplantılarında bu sorunları gündemleştirmeliyiz.

Hepimizin bildiği gibi Ankara'da yapılan divan toplantısında YDG konferansının yapılması kararlaştırıldı. Bu konferansta esas gündem olarak alınacak tartışma konuları belirlendi. **Bizlerin de Liseli YDG'liler olarak konferansta tartışılmasını istediğimiz konular üzerine görüşlerimizi netleştirip konferans hazırlıklarımızı yapmamız gerekmektedir.** Liseli YDG'nin nasıl örgütleneceği, konferansta temsiliyet hakkımızın nasıl olacağı, liselerde kadın olmanın zorlukları, önümüzdeki dönem liselerde politik yönelimimizin ne olacağı, YDG'nin genel sorunları ve bu sorunlar hakkında bizim görüşlerimizin neler olduğu gibi daha sayabileceğimiz birçok konuda Liseli

YDG'liler olarak kendi görüşlerimizi netleştirmemiz gerekmektedir.

YDG konferansının kararlaştırılması ile beraber konferans tartışmalarının önemli bir yönünü de konferans tanıtımı ve konferansa kadar kitle çalışmasını nasıl yapacağımız konuları da gündemimize girmiş bulunmaktadır. Yukarıda saydığımız birçok konunun yanında konferans tanıtımının da gündemimize girmesi pratik çalışmalarımızın yönünün de değişmesini beraber getirmektedir. Bu süreçten itibaren dolayısı ile çalışmalarımızın esas yönünü konferans tanıtımı olacaktır.

Konferans tanıtımı ile beraber gündemimize girecek diğer bir konu da 20. yıl vesilesi ile dergimiz YDG'nin tanıtımı olacaktır. Aslında tam da yukarıda sıraladığımız konular gerek konferansımızın gerekse dergimiz YDG'nin tanıtımını yaparken iç içe geçirmemiz gereken konular olmalıdır. Faşist-şovenist dalganın teşhirini yürütürken ya da Bologna Sürecinin teşhirini yaparken bu sorunları bizlerin YDG Konferansında tartışıp neler yapılacağı, neler yapılarak bu sürecin önüne geçilebileceğini tartışacağımızı söylemeliyiz. Konuştuğumuz herkesi daha nitelikli, daha geniş bir tartışma için YDG Konferansına çağırmamız birçok çalışma ile YDG Konferansının çağrısını beraber ele almamız için yeterli olacaktır. Bunu söylerken YDG Konferansı çalışmalarında özel çağrılar, duyurular yapmayacağımız anlaşılmalıdır. Aksine mümkün

olan her çalışmayı YDG Konferansı duyurusu olarak kullanarak diğer taraftan da konferans çalışmaları ve dergi tanıtımları için ayrı faaliyetler yürütmemiz gerekmektedir.

Hazırlayacağımız konferans gündemli bildiriler, toplantılar, paneller, duvar gazeteleri, el ilanları gibi birçok aracı kullanarak konferans ve dergi tanıtımları yapılabilir. **Konferans gününe kadar kitle faaliyetinin her türlü şekli, olanağı kullanılarak çalışmalarımıza hız verelimiz.** Bu çalışmalar içerisinde unutmamamız gereken bir husus var ki çalışmaların verimini ve sonucunu değerlendirirken en önemli kıstas olarak alınmalıdır. Tüm çalışmalarımızda, duyurularımızda, çağrılarımızda özellikle vurgulamalıyız ki biz kitleyi konferansımıza sadece dinleyici olarak ya da sadece bizden bir şeyler öğrenecek şekilde değil, tam tersine bire bir tüm konferans gündemlerini bizle birlikte tartışması için, bizden öğrenmeden önce bize bir şeyler öğretecek şekilde çağırıyoruz. Kısacası konferansa gelecek herkesin tartışmalara katılması, görüşünü bildirmesi önemlidir.

Konferans sürecine kadar kitle faaliyetini hızlandırmalı, bıkıp usanmadan kitle ile tartışmalı ve konferans tartışmaları ile ilgili düşüncelerini, görüşlerini almalıyız. Bunun yanında bizler de Liseli YDG'liler olarak delegelerimizi belirlemeli, tartışma konuları üzerine yürüttüğümüz tartışmaları yavaş yavaş sonlandırarak temsiliyetimizi sağlamalıyız.☺

Dicle Üniversitesi'nde eylemler

Dicle Üniversitesinde Veterinerlik ve Ziraat Fakültesi öğrencileri, 22 Ekim Pazartesi günü saat 8'de kampüs içinde yaşanan ulaşım sorunu için eylem yaptılar. **Mimarlık Kavşağında** oturma eylemi yapan öğrenciler, yolu kapatarak taşıtların geçişlerini engellediler. Aynı zamanda gün boyu derse girmeme kararı aldılar. Rektörlük sekreterleriyle görüşen öğrenciler sekreterliğe taleplerini ilettiler.

Talepleri; kampüs içine giren toplu taşıma araçlarının birbirinden uzak olan fakültelere gitmemesinden kaynaklı çıkan sorunların giderilmesi. Yani toplu taşıma araçlarının uzak olan fakültelede de gitmeleri isteniyor. Sekreterlikle görüşmelerin-

den tatmin olmayan öğrenciler ertesi gün yine dövizleriyle oturma eylemi, yol kapatma eylemi ve ders boykotuna devam ettiler. Aynı gün **Büyükşehir Belediyesi Başkanı Osman Baydemir** ve rektörle görüşen öğrenciler taleplerine olumlu karşılık alıp eylemlerini zaferle sonuçlandırdılar. **Amed YDG**

Dicle onuruna sahip çık!

Devletin emekçi, devrimci, demokrat ve yurtsever güçlere yapmış olduğu baskı katmerleşerek artmaktadır. Devletin operasyonlarının azgınlaşarak arttığı ve tezkerenin Meclis'ten geçmesini de arkasına alan TC, Kürt halkına yapmış olduğu baskıları arttırmaktadır. Kolluk güçlerin yurt genelinde yapmış olduğu baskı, gözaltı ve tutuklamalara paralel olarak Amed'de de halka

ve öğrencilere yönelik polis baskısı uygulanmakta.

18-20 Ekim günleri Özel Harekat Timlerinin yaptıkları ev baskınları sonucu

birçoğu **Dicle Üniversitesi Öğrenci Derneği** üyesi 20 öğrenci gözaltına alındı. Sonraki süreçte mahkemeye çıkarılan öğrencilerden 13'ü tutuklanarak hapse gönderilmiş, 7 kişi serbest bırakılmıştır. İHD'den aldığımız bilgilere polis 13 öğrenci hakkında daha arama emri çıkarmıştır.

Bunun üzerine 25 Ekim günü **Fen-Edebiyat Fakültesi** önünde toplanan kitle öğrenci tutuklamaları ve ülkede gelişen faşist-şovenist dalgayla ilgili bir basın açıklaması yaptı. Kürt halkına yönelik topyekun saldırıların kınandığı ve ülkede yaşanan faşist saldırganlıkların halklar açısından kayı verici olduğu belirtildi. Sloganlar, ısıklamalar ve alkışlarla açıklama sona erdi. Açıklama sırasında **"Baskılar bizi yıldırılmaz", "Biji biratiya gelan", "Dicle onuruna sahip çık"** sloganları atıldı. **Amed YDG**

Tecrit bir insanın dış dünyadan koparılacak kendi haline bırakılmasıdır. Ve ilişkide bulunduğu topluluktan çıkarılarak, sosyal-ekonomik-kültürel olarak yalnızlığa terk edilmesidir.

Tecrit insanlık tarafından mahkum edilen bir insanlık suçudur.

İnsan sosyal bir varlıktır. Sosyal ortamından tecrit edilen insanın "sessiz imha"sının hedeflendiği ve bu yolla "düşüncenin tecriti"nin de hedeflendiği bilinmektedir.

TTB'nin tecritin tıbbi sonuçlarına dair yazdığı rapor bu amacı açıkça ortaya koymaktadır:

TECRİT İNSANDA:

Güvensizlik, sosyal ilişki kalitesinde azalma, depresyon, anksiyete, uyku bozuklukları, konsantrasyon bozuklukları, işitsel ve görsel halüsinasyonlar, çevreye ve karşı cinse ilgi kaybı, sinirsel tipte sağırılık, tümör büyüme hızının artışı, viral enfeksiyonların yarattığı tahribatta artış, erken menopoz, algı ve duyu bozuklukları, agresif etki, saldırgan davranış, işitme duygusunda azalma, görme alanında daralma gibi etkiler yaratmaktadır.

Sınıflı toplumun ortaya çıkışıyla birlikte tarih sahnesinde yer alan hapishaneler özü itibarıyla ezen sınıfın "şiddet" ve "baskı" sınıfın en yoğun olarak hissedildiği mekanlar olmuşlardır. Eşitsiz koşullar ve insani olmayan tarzıyla "suç"u bizzat kendisi üreten sistem "suçlu" olarak ezilenleri ve muhalifleri hedefe oturtmuştur. **Bu saldırılarda esas olan ise daima devrimci düşüncedir.**

12 Eylül Faşist Darbesi'yle milyonların hapishaneyle tanışması işte bu anlayışın ürünüdür. Asılan gencecik bedenler, kurulan işkence tezgahları egemenlerin "devrimci düşünceden" kaynaklı kabuslarının ne denli büyük olduğunu göstermektedir.

Çıkarılan anti-demokratik, baskıcı yasalar ve hapishanelerde yıllarca sürdürülen katliamlar hep aynı amaca hizmet etmektedir. Buca-Diyarbakır-Ümraniye-Ulucanlar ve F tipi tecrit hapishanelerine geçiş için yapılan 19 Aralık katliamı toplumun tümünden "susturulması" amacını taşımaktadır.

IMF reçeteleriyle açlık ve yoksulluğun dayatıldığı, tarımın tasfiye edildiği, sağlık-egitim haklarının paralı hale getirildiği, sendikal alanda "örgütsüzlüğün" dayatıldığı, işsizliğin her geçen gün arttığı ülkede yaşananlar, hapishanelerde yaşanan baskı ve şiddetten bağımsız değildir. Bu anlamıyla hapishaneler toplumun aynasıdır...

İşte bundandır ki: **"F tipleri açılmadan IMF reçetelerini uygulayamayız"** diyen ülke başbakanının "zafer" naralarıyla açılmıştır F tipi hapishaneler... 28 devrimci tutsağın katli ile...

O günden bu yana 7 yıldır tecrit işkencesinin sürdürüldüğü hapishanelerde ölüm kanıksanmış, tecridin aramızdan ayırdığı bedenler 122'ye ulaşmıştır. Tedavisi yapılmayan hasta tutsakların ölümlerine seyirci kalınmıştır. **Salih Sevinel'i** kalp krizi geçirirken aspirinle tedavi eden zihniyet ölümüne açık davetiye çıkarmış, **Erol Zavar, Yaşar İnce** gibi onlarca hasta tutsağı "tedavisizlik" işkencesine mahkum etmiştir. Daha dün tecritle **Savaş Kör'ü** gözlerinden edenler, 1 Mayıs'a katıldığı için **Nevin Yaylacı'yı** beyin kanaması geçirirken görmezden gelmiştir.

Toplumun aynası: hapishaneler

Devrimci iradeyi teslim almak için her türlü yolu deneyen, mektupları imha eden, karalayan, görüş yasakları-mektup yasakları ile her türlü iletişim hakkını hiçe sayanlar, mahkemeye götürülen ringleri dahi "hücre" tipi yapmış, hapishane duvarlarının üstüne İsrail usulü jiletli telleri gerek "bir avuç gökyüzü" görme haklarını dahi yok etmiştir. Görüşe gelen ailelere yapılan baskı ve tehditler her geçen gün dozunu arttırmış, hapishanelerde "disiplin cezası" adı altında süren hukuksuzluk tutsakları yıllara varan görüş ve mektup yasaklarına mahkum etmiştir.

Devrimci tutsaklara hiçbir açıklama yapılmadan, gece yarısı hücrelere operasyonlar düzenlenerek, işkenceyle, sürgün-sevkle başka bir hapishaneye gönderiliyorlar. Tecridi protesto amacıyla slogan attıkları için günde iki defa saldırıya maruz kalıyorlar.

Artık hapishanelerde türkü söylemek yasak! Türkü söylemek, gülmek, konuşmak... Hepsi yasalarla engellenmiş durumda. Sözde yasal olan bu engellemelere karşı çıktıkları için üst üste ceza alıyorlar. Havalandırma kapıları kapatılarak hücre içerisinde hücre cezası çekiyorlar.

Hapishanelerde süren bu baskı ve şiddet

det her geçen gün dozunu arttırmakta ve yükselen ırkçı-şovenist dalgayı arkasına alan faşizm hapishanelere yönelik saldırılarda iyice fütursuzlaşmaktadır.

Gezbe M Tipi'nde devrimci kadın tutsaklara yönelik provokatif saldırılar, Kandıra'da, Tekirdağ'da hücrelere yönelik saldırılar bunun somut yansımalarıdır.

Her geçen gün yenisi açılan L tipi-D tipi ... hapishane modelleriyle tüm ülke açık bir hapishaneye dönüştürülmek istenmektedir. **İçerde "infaz yasası" ile iyice ağırlaştırılan tecrit, dışarıda "polis salahiyetleri yasası" ile tamamlanmaktadır.** Sokağın-devrimci sözün yasalarla susturulmaya çalışıldığı ülkede haklıdan-ezilen-emekçi halklardan yana olmanın diyeti olarak açılan F tiplerinde teslimiyet değil, direnç ayakta.

Devrimci iradenin dün olduğu gibi bugün de kararlılıkla karşı koyduğu F(aşizm) tipi zulüm zindanlarında umudu karartmamış, türkülerini susturamamıştır.

Bugün bizler hapishaneler sorununda bir ezberi bozmak için çağırıcı oluyoruz.

"Devrimci tutsaklar onurumuzdur" söylemini hayata geçirmek için gelin hep birlikte mücadeleyi yükseltelim. Sorunu alanlarda "slogan" atmakla sınırlı tutmayalım... **Tecridi kırmanın yolu içerinin sesi-soluğu olmaktan, dayanışmayı büyütmekten ve devrimci tutsaklara sahip çıkmaktan geçiyor.**

İçerde "eşitlik-özgürlük" için en ağır bedelle ödeyen yoldaşlarımızın umut yüklü türkülerine sesimizi katalım... Yürek yürek çoğalalım...✎

İzmir YDG

Liseli gençlik üzerine...

Halk gençliğinin bir parçası olan ve gençliğin genel sorunlarını üzerinde taşıyan liseli gençlik; bugün sözde eğitim reformu sürecini ve bununla beraber derin çürümeyi ve yozlaşmayı üzerinde ağır bir şekilde hissetmektedir. ÖSS, (öğrenci sömürü sistemi) liselerin 4 yıla çıkması, Bologna Süreci, Avrupa merkezli neo-liberal reform anlayışlarının uygulanması, uyuşturucunun sektörleşmesi, çeteleşmeler, fuhuş vb. sistem destekli birçok hareketin liselerde baş göstermesi bunlara verebileceğimiz belli başlı örneklerdir diyebiliriz.

Biraz bu maddelere değinelim:

1. ÖSS; sistemin büyük bir sermaye olarak kullandığı bir sınav sistemidir. Kafa ve kol emeğinin hiçbir şekilde birleşmediği bir sistem, sık sık isim ve biçim değiştirse de, mantıksal olarak hiçbir şey değişmemektedir. Hizmet ettiği alan ise her zaman olduğu gibi sömürü alanıdır. Eğitim sektöründe en büyük paraların döndüğü alanlardan biridir. Öyle ki dershanelerin sayısı okul sayısına yetişecek durumdadır

2. Liselerin 4 yıla çıkması. Bu anlayış da ÖSS anlayışından farklı değildir. Sözde eğitimde reform adı altında yapılan ve hayata geçirilen bu anlayış, sistemin sömürü çarkına hizmet etmektedir. Eğitimin niteliğinde bir değişime gitmeden, sadece süresinin uzatılması, bununla yetinilmeden her sene sonu yeni ÖSS'lerin dayatılması öğrenciyi daha fazla dershanelere bağlamaktadır. Bir öğrenciyi lisede verilen eğitim daha sonraki süreçteki olaylara (mesela üniversiteyi kazandığında) o öğrencinin hayata ve olaylara bakış açısını belirlemektedir. Lisede bir öğrenci ne kadar yozlaştırılırsa, üniversite veya mesleki hayatında da o kadar yoz olacaktır.

3. Liselerde verilen eğitimin niteliksizliği yıllardır gündemde olan ve her kesimin kabul ettiği bir gerçektir. Ezberci, tek yönlü, anti-bilimsel, anti-demokratik bir eğitim verilmektedir. Öğrencilere faşist-şovenist propagandanın yapıldığı, anti-bilimsel, dini hurafelerin dikte ettirildiği liselerde Kürt ulusundan ve diğer azınlık milliyetlerden gençlerin anadilde eğitim alması da yasaklanmıştır. Faşist disiplin yönetmeliklerle her hareketi kontrol altına alınmaya çalışılsa ve potansiyel tehdit olarak görülse de liselilerin yönetiminde söz sahibi olma ve demokratik bir lise talebi bir türlü bastırılmamaktadır.

4. Liselerde türlü nedenlerle toplanan binlerce lirayla eğitimin ticarileştirilmesi yolunda önemli adımlar atılmıştır. Sadece dershaneler ile değil, başış vb adlar adı altında liselilerden sürekli olarak para toplanmakta, liselilerin verdikleri paranın nereye gittiğini sormasına izin dahi verilmemektedir. Bu da yoksul halk çocuklarının çok daha zor şartlarda okumasına neden olmaktadır.

5. Özel lise ve kolejlerin giderek çoğalması ve devletin açık desteğini alması, buna karşılık devletin kendi okullarına desteği kesmesi eğitimin özelleşmesi yolunda en ciddi saldırılardan bir tanesidir. Özel okullarda parası olan öğrencilere verilen eğitimin niteliği ve kapsamı ve öğrencilerin sahip oldukları imkanlarla devlet liseleri arasındaki uçurum arttıkça ÖSS'nin yarattığı adaletsiz rekabet ortamı da derinleşmektedir.

6. Uyuşturucu ve yozlaşma. 12 Eylül Askeri Darbesinden sonra, toplumsal muhalefetin çok çabuk geliştiği üniversitelere ve liselere yönelen faşizm, darbe şartlarında geliştirdikleri şiddet ve korku anlayışını yoğun yozlaştırma politikalarıyla devam ettirmektedir ve özellikle son dönemde medya tarafından da sıkça bahsedilen uyuşturucu ve madde bağımlılığı aynı şekilde bu sürecin sistem için olumlu meyveleri olarak karşımıza çıkmaktadır.

7. Emperyalist yasalarla iş güvenceli ve kadrolu çalışma haklarını yitiren öğretmenlerimizin yaşam koşullarının kötüleşmesi, uzun saatler çalışmaya zorlanmaları, ücretli ve sözleşmeli öğretmenlerin rahatlıkla görevden alınabilmeleri öğrencilerin istikrarlı ve sağlıklı bir eğitim almasını, öğretmenlerinin birikimlerinden öğrenmesini de olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle öğretmen ve öğrenci örgütüllükleri arasında dayanışmaya daha fazla ihtiyaç bulunmaktadır.

Bizler, 24-25 Kasım'da öreceğimiz konferansımızı liseli gençlik alanında yukarıdaki belirttiğimiz temel sorunlar üzerinden ele almamız gerektiğini düşünüyoruz.✎ **İzmir Liseli YDG**

f o r u m

Kasım ayının ilk günlerinden itibaren ülke gündeminde sıcak gelişmeler yaşanmaya başladı. Estirilen faşist-militarist dalga ile üniversitelerdeki faşist saldırılar ve baskılar paralel bir ivme ile yükseltilmeye çalışılıyor. Son birkaç haftadır yaşananların bunun en güzel kanıtlarını sunmaktadır. Bir taraftan ülkenin dört bir yanında yapılan sözde 'vatanperver' yürüyüşlerin hemen ardından üniversitelerde faşist saldırılar ve faşist baskılar artmaya başladı. Çukurova Üniversitesi'nde olduğu gibi "saldırıyı engellemek" için üniversiteye giren polis, devrimci öğrencilere kurşun sıkmıştır. Birçok üniversite ve lisede faşist içerikli seminerler, televizyon programları yapılmaya başlanmış, sözde siyasetin girmesi yasak olan eğitim kurumlarında faşist propaganda açık ve yoz şekilde dayatılmaktadır. Bu duruma birkaç uyanık 'eğitimci'nin dâhiyane pedagoji yöntemleri eklenince, "her Türk gencinin asker olduğu", hatta "yıllardır elinde hamur, karnında çocuk eksik edilmeyen kadınların dahi vatani görevlerini yapmaktan çekinmediği"ni gösteren kötü tiyatro gösterimleri yapılmaktadır. Okullar vatanseverlik yarışına katılmaya davet ediliyor. Kürt halkı ve özelde de Kürt halk gençliği üzerine bir karalama kampanyası başlatılıyor, bir şekilde süreç Türk-Kürt çatışması haline getirilmek isteniyor.

Tam da 6 Kasım öncesi yükseltilen bu milliyetçi-şovenist dalga 6 Kasım'ın önemini arttırmaktadır. 6 Kasım eylemleri genellikle üniversitelerin 1 senelik hareketliliklerinin yansıması olmakta ve kaldıraç görevi görmektedir. Bu nedenle gerek üniversitelerimizde yükselen faşist dalgaya yanıt olabilmek gerekse de üniversitelerimiz açısından önemli bir hareketlilik alanı yaratmak için 6 Kasım eylemlerini takvimsel eylemsellik süreci olmaktan çıkartıp somut koşulların işlendiği canlı, hareketli bir süreç haline getirmek bugün açısından elzemdir.

Haklarımız için harekete geçelim!

Uzun süredir Bologna (Bolonya) süreci ile ilgili çalışmalarımızı sürdürmekte, dergimiz sayfalarında mümkün olduğu kadar sürecin farklı yönleri hakkında araştırmalar yayınlamakta, sürece dair farklı bakış açılarını dergimiz sayfalarına taşımaya çalışmaktayız. Bologna süreciyle ilgili azımsanmayacak bir bilgi birikimine ve somut veriye sahip olduğumuz şu durumda alanlarımızın somut sorunları ile birleştirerek Bologna sürecinin teşhirine devam edebilir, 6 Kasım çalışmalarımızda yoğun teşhir ve ajitasyon faaliyeti yürütebiliriz.

Bologna sürecini ele aldığımız kam-

Örgütlü bir gençlik için

konferansımızda buluşalım!

panyamızın başından itibaren, bu süreci kitle örgütlerinin gündemine taşımamızın önemine vurgu yaptık. İlk süreçte bu yönlü çalışmaların verimlerini toplamaya başlasak da geldiğimiz aşamada kitle örgütlerinde eğitim üzerindeki emperyalist projeleri gündemleştirme ve bu gündemle ilgili faaliyetlerin kitle örgütleri endekli yürütme pratiğimizin azaldığını söyleyebiliriz. Çalışmalarımızı yeniden geliştirmek için 6 Kasım sürecinde yürüteceğimiz faaliyetin, özellikle de açık kitle çağrılarının gündemlerinden biri de Bologna süreci olmalıdır. **İçerisinde çalışmamız olan derneklerde, kulüplerde, topluluklarda kitle ile ilişki kurduğumuz her ortamda eğitim ve mesleki alandaki hak gasplarını gündemleştirmeli, Bologna sürecinin teşhirini yürütmeliyiz.**

Ayrıca bugün üniversiteli gençlik, barınmadan beslenmeye, ulaşımdan sosyal güvencesizliğe, faşist içerikli disiplin yönetmeliklerinden şovenist içerikli ders müfredatına kadar saymakla bitiremeyeceğimiz birçok sorunla karşı karşıyadır. Üniversiteler artık diploma yerine bir çeşit sertifika veren yerler haline getirilmekte, yaşam boyu eğitim diye bir aldatmaca ile üniversitede aldığımız, sadece adı diploma olan sertifika da yetersiz hale getirilip hayatımızın geri kalanını da dershanelerde, üniversitelerin açtığı özel kurslarda geçirmemiz istenmektedir.

Konferansımıza hazırlanalım!

17 Ekim'de Ankara'da farklı alanlardan gelen delegelerle YDG konferansının gerekli olup olmadığı ve gerekli ise nasıl örgütleneceğinin belirlenmesi için bir toplantı gerçekleştirildi. Bu toplantıda gelen delegeler oy çoğunluğu ile 24-25 Kasım tarihlerinde Adana'da 2. YDG Konferansının örgütlenmesini kararlaştırdı. Böylece önümüzdeki bir aylık süreçte örgütümüzün esas gündemi YDG Konferansı olarak belirlenmiş oldu. Bu doğrultuda, YDG Konferansına kadar uzun süredir alanlarımızda yürüttüğümüz tartışmaları konferansta tartışıp savunabilecek bir boyuta getirmemiz gerekmektedir. Yaklaşık bir aylık süreçte üniversiteli YDG'nin kurumlaşma sorunlarının, üniversitelerde çalışma tarzımızın, kitle çizgimizin, önümüzdeki dönem politikalarımızın nasıl belirleneceği gibi konferansın gündemi olan konulara öncelik verecek şekilde tartışmalarımızı yönlendirmeli ve artık yavaş yavaş sonuca ulaşmalıyız. **Unutmamalıyız ki alanlarımızda ne kadar objektif, nitelikli analizler yaparsak konferansta ulaşacağımız sentez de o kadar gerçekçi ve sağlıklı olacaktır.** Konferans gündemlerini alanlarımızın özel sorunlarından ele alarak genelleştirmeli; genel, ajitatif, somutla bağı olmayan, entelektüel gevezeliğe denk düşecek tartışmalara düşmekten kaçınmamız gerekmektedir. Örneğin kadın sorununu tartışırken üniversitede bulunan kadınların karşılaştıkları somut sorunları bulup bu

sorunlara karşı neler yapılabileceğini ele almalı ve daha sonra bu sorunları kadınların yaşadığı sorunlarla karşılaştırmalı ve özel olanla geneli birbirinden, yaşamın içerisinde görerek ayırmaya çalışmalıyız. Bu, tüm konularımızda uygulamamız gereken bir yöntem haline gelmelidir.

YDG konferansı öncesinde Üniversiteli YDG olarak aldığımız toplantılarda kendi delegelerimizi seçmeli, konferans konuları ve gündemleştirmek istediğimiz tüm konular hakkında aldığımız kararların delegelerimiz aracılığıyla konferansta savunulmasını sağlamalıyız. Tabii ki sorun sadece delegelerin kullanacağı oylara indirgenmemeli, hazırlıklı olup aldığımız kararları serbest kürsü aracılığı ile her birimiz savunmalıyız.

Konferansımız gerçekleştirilene kadar kitle çalışmasında yoğunlaşmamız olumlu olacaktır. **Konferansımız ve 20. yılımız vesilesiyle dergimizin en geniş tanıtımını nasıl yapacağımız alanlarımızda örgütlediğimiz YDG toplantılarının en önemli gündemlerinden biri olarak karşımıza çıkmaktadır.**

Yazımıza başladığımızdan beri kitleye giderken anlatmamız gereken birçok gündemden bahsettik, bunların yanında alanlarımızın özel gündemlerini de eklersek oldukça yoğun bir süreçten geçtiğimiz anlaşılacaktır. Bu gündemleri tek tek ele alır, aralarındaki ilişkiyi görmezden gelerek yürüteceğimiz ajitasyon\propaganda çalışmalarının kuru gürültüden ileriye gitmeyeceğini görmek çok zor olmasa gerek. YDG Konferansının ve dergimizin tanıtımlarını, tam da yukarıda bahsettiğimiz konular üzerinden yapmamız gerekmektedir. **Zira gerek yükseltilen faşist dalga ve Kürt halk gençliğinin durumu, gerekse de eğitim ve mesleki haklarımız üzerinde oynanan emperyalist politikalar konferansımızın gündemleridir.** Bu konuların teşhirini yürütürken, bizlerin bu konuları konferansımızda tartışıp çözüm yolları arayacağımızı, her ilerici gencin de gelip kendi sorunlarını bizimle tartışmasını istediğimizden bahsederek geniş çağrılar örgütlememiz gerekmektedir. **YDG konferansı tüm görevleri ve tüm coşkusu ile bizleri beklemektedir.** Konferansımıza ne kadar emek harcar, bu süreci ne kadar verimli geçirirsek konferansımızdan o kadar verim alacağımız gerçekliğini aklımızdan çıkartmayalım. Yoldaşlar unutmayalım ki bu konferans bizim irademiz ve taleplerimiz ile örgütlenmiştir. O zaman konferansın tüm yükünü de kendi omuzlarımıza almaktan korkmadan kitle faaliyetine daha büyük bir coşkuyla yoğunlaşalım.☺

Emekçi halkın ANAYASASI devrimle yazılacaktır!

Genel seçimlerden sonra oluşumuna hız verilen Anayasa taslağına ilişkin biz de YDG olarak kendi politikalarımız doğrultusunda bir değerlendirme yapmaya çalışacağız. Hiç şüphe yok ki her sınıf kendi çıkarları ve politikaları doğrultusunda değerlendirecektir oluşacak yeni anayasayı. Sistem partileri arasındaki gerici tartışmalar bizleri yanıltmasın. Çünkü öz olarak bizler açısından hiçbir şey değişmeyecektir, eğer onların bakış açıları ile bakarsak taslağa. Bürokrasi ile hükümet arasındaki güç gösterisine dönen tartışmaların halkımıza bir kazanımı yoktur. Bu açıkça uşaklıkta yarıştır. Bu, her iki tarafın otoritesini koruma ve sağlamlaştırma çabalarıdır.

Biraz anayasalar konusu üzerinde duralım: Anayasa nedir? İşlevi nedir? Neden gereklidir? Sözlüğe göre **“Anayasa bir devletin temel işleyişini, nasıl örgütlendiğini, kurum ve kuruluşlarının işleyiş düzenini, vatandaşların hak ve özgürlüklerini güvence altına alan, siyasi ve hukuki belgedir”**. Tanımda da belirtildiği gibi vatandaşlarını devlet mekanizmasının/otoritesinin şerrinden korumak gibi bir yükümlülüğü vardır anayasaların. Peki, durum böyleyse halkımızın mağduriyeti nedendir o zaman?

Bir anayasanın oluşum koşulları önemli olmakla birlikte kimler tarafından çıkarıldığı esas önemi teşkil etmektedir. Örneğin anayasayı çıkaracak güç kimin için var orada ve hizmetlerini kimlere karşı yerine getirecek? Gücünü nereden alacak? Öyle ya, hangi sınıftan yana tavır sergileyecek? Bunlar oluşacak yeni Anayasanın niteliğini açıkça gösterecektir.

Açıktır ki oluşacak Anayasanın kimlerin talimatlarıyla dolu olduğu gözler önündedir. **Yerli uşakları tüm politikalarını efendileri tarafından talimatlarla alıyor ya da onların izni dışında yapmıyor.** Bu bağlılığın, bağımlılığın gözler önüne serilen yanısırdır. Bunu yaparken işçi ve emekçi sınıfa en azgın şekilde saldırmakta tereddüt etmiyor. Ama aynı zamanda da oluşabilecek tepkilerin önüne geçebilmek için halkın önüne kırıntı atmaya da ihmal etmiyor. Bunu da sosyal devlet anlayışıyla yaptığını iddia ediyor. Oluşabilecek kitlesel hareketleri önlemek için yapılan hamlelerdir bütün bunlar. Bu kırıntılar birtakım sarı sendikaların, sivil toplum örgütlerinin ve derneklerin tasını doldurmaktadır. Sistem tam da bunu istemektedir.

Yapılan tüm saldırganlıkların peşi sıra bir de (aslında efendilerine sıkı sıkıya bağlı) “bağımsız mahkemelerinin” yolu hak aramaya çıkmış. Egemen sınıflar işçi sınıfının ve halkımızın daha azgın sömürülmesi için ellerinden geleni yapmaktan çekinmemekte, gerekirse fazla mesaiye kalıp yasalarını bir gecede çıkarmaktadır.

Aslında bu değişikliğin öz olarak çok bir şeyi değiştirmediyini (tabii ki işçi sınıfı ve emekçi halk açısından düşünüyoruz) aksine yapılan saldırıların çok daha sistematik olarak artacağı egemen sınıf sözcüleri tarafından dile getirilmektedir.

Değişen bu anayasanın işçi sınıfına ve emekçi halka yansımaları nasıl olmaktadır? Kendilerini daha fazla özgür ve mutlu hissedebiliyorlar mı? Ekonomik anlamda, rahatlıktan söz edilebiliyor mu? Artık yarınlara daha umutlu bakabiliyorlar mı bu anayasayla? Daha da az cop yiyecekler ya da üniversitelerdeki baskılar mı azalacak? Tutuklamalara, baskılara, keyfi uygulamalara daha mı az maruz kalacaklar bu yeni anayasayla? Kürt halkı artık insan yerine konacak ve daha mı az katliamlara uğrayacak? Anadilde eğitim görebilecek mi? Katliamlar, faili meçhuller(!), işkenceler, operasyonlar, kayıplar artık daha mı az olacak?

Hak arama taleplerine karşılık “devletimiz”, pardon “kutsal devletimizin” bizlere göstermiş olduğu sevecen tavırları (bunlar başta polis copudur, asker dipçigidir, göz altıdır, tutuklamalardır, baskı ve işkencelerdir, kötü muameledir) işçi sınıfı ve emekçi halkımız tarafından gayet iyi bilinmektedir.

“Demokratikleşiyoruz, özgürlük alanlarımız genişliyor, darbe anayasasını kaldırıyoruz, artık vatandaşlarımızın ön planda

tutulduğu bir anayasa hazırlıyoruz” gibi söylemlerin; polisler tanınan geniş yetkilerin, son sürat yapılan özelleştirmelerin, üniversitelerde estirilen polis-idare terörünün, Kürt halkına yönelik imha-inkârın artışının, artan operasyonların ardından gelmesi egemen güçlerin demokrasiye, insan haklarına, adalete, yeni bir sürece bakış açılarını tüm halkımıza berrak bir şekilde göstermektedir. Ve aynı zamanda bunların samimiyetlerini de anlamamıza yardımcı olmaktadır.

Bu durum işçi sınıfı için yeni bir durum değildir. 82 Anayasası'nın bir ürünü olarak MGK, YÖK gibi kurumlar varlıklarını hâla korurken demokratik bir anayasadan nasıl bahsedilebilir

ki? Bunlar hakkında yapılacak en fazla şey isim değişikliği yapabileceği alternatifiyken yeni olan nedir? Dönem itibariyle anayasa değişikliği yapılabilir. Bu çok doğal bir süreçtir aslında. Tabii ki değişen süreç ve şartlarla birlikte anayasa da değişecek. Peki, ne gibi değişiklikler olacak bu yeni anayasada? **Aslında bu değişikliğin öz olarak çok bir şeyi değiştirmediyini (tabii ki işçi sınıfı ve emekçi halk açısından düşünüyoruz) aksine yapılan saldırıların çok daha sistematik olarak artacağı egemen sınıf sözcüleri tarafından dile getirilmektedir.**

Değişen bu anayasanın işçi sınıfına ve emekçi halka yansımaları nasıl olmaktadır? Kendilerini daha fazla özgür ve mutlu hissedebiliyorlar mı? Ekonomik anlamda, rahatlıktan söz edilebiliyor mu? Artık yarınlara daha umutlu bakabiliyorlar mı bu anayasayla? Daha da az cop yiyecekler ya da üniversitelerdeki baskılar mı azalacak? Tutuklamalara, baskılara, keyfi uygulamalara daha mı az maruz kalacaklar bu yeni anayasayla? Kürt halkı artık insan yerine konacak ve daha mı az katliamlara uğrayacak? Anadilde eğitim görebilecek mi? Katliamlar, faili meçhuller(!), işkenceler, operasyonlar, kayıplar artık daha mı az olacak? İmha-inkar politikasından vaz mı geçilecek? Artık insanlar ücretsiz mi yararlanacak eğitim ve sağlık hakkından? İnsanlar düşüncelerinden kaynaklı daha mı az tutuklanacak ya da işkencelerde daha düşük voltajlı elektrik mi verilecek gencecik bedenlere? Devlet işlediği kirli suçları kabullenecek mi bir nebze olsun? Ya da sıkça dillendirildiği şekilde bu anayasa ideolojilerin daha mı üstünde olacak? (İdeolojilerin anayasada yer almaması meselesi üzerinde özellikle durmak gerekiyor. Çünkü bu söylem akıllara şu soruyu getirecektir: ideolojiler üstü bir anayasa mümkün müdür? Burjuva ideologlarca çokça tekrarlanan “ideolojiler öldü” söylemlerinin altı mı doldurulmaya çalışılıyor? Ya da bu söylemle Kemalizm'in faşist özü mü maskelenmeye

çalışılıyor? Soruların biçimlerine dikkat çekmek istiyorum. Fark edildiyse yaşanan sıkıntılarının bitmesinden bahsetmiyorum. Sadece daha mı az sıkıntının yaşanacağını soruyorum. Çünkü devletin niteliği ortadayken boş hayaller içerisine girmemek lazım. **Mesele bir anayasa sorunu olmaktan çok onu oluşturan sistemin sorunudur.** Dolayısıyla oluşturulacak anayasa da bu sistemin bir ürünüdür.

Ancak işçi sınıfının iktidarıyla beklentilerin karşılanması söz konusu olacaktır. O zaman anayasa bir anlam ifade edecektir. Yazımıza örnek olarak **1936 SSCB Anayasası**'ndan bir kaç madde ekleyeceğiz.

Madde 1: SSCB işçilerin ve köylülerin sosyalist devletidir.

Madde 2: Toprak sahipleri ve kapitalistlerin alaşağı edilmesinden ve proletarya diktatörlüğün yaratılmasından doğan ve güç kazanan emekçi halk vekilleri sovyetleri SSCB'nin siyasal temelini oluşturur.

Madde 3: SSCB'de tüm iktidar emekçi halk vekilleri sovyetlerinde temsil edilen kent ve kırsal emekçi halkına aittir.

Madde 4: Sosyalist ekonomik sistem ve üretim araçları ve aletlerin sosyalist mülkiyeti kapitalist ekonomik sistemin lağvedilmesi, üretim araçları ve aletlerin özel mülkiyetinin ortadan kaldırılması ve insanın insan tarafından sömürüsüne son verilmesinin sonucu olup, SSCB'nin, ekonomik temelini oluşturur.

Madde 5: SSCB'de sosyalist mülkiyet devlet mülkiyeti (tüm halkın mülkiyeti) ya da kooperatif ve kolektif çiftlik mülkiyeti (bir kolektif çiftlik mülkiyeti ya da kooperatif birlik mülkiyeti) şeklindedir.

Madde 8: Kolektif çiftliklerin bulunduğu topraklar bunların kullanımı için bedelsiz olarak ve sınırsız bir süre için, yani sonsuza dek onlara ayrılmıştır.

Madde 12: SSCB'de çalışmak, 'çalışmayan yemez' ilkesi uyarınca, her sağlıklı yurttaş için bir görev ve bir onurdur. SSCB'de uygulanan sosyalist ilke, 'herkesten emeğine göre, herkeसे emeğine göre'dir.

Aynı zamanda dinlenme ve boş zaman hakkı, ücretli hamilelik süresi, tüm emekçilere ücretsiz eğitim ve sağlık hakkının tanınması, anadilde eğitim hakkının tanınması gibi haklar da anayasal güvence altına alınmıştır. Çalışma saatleri 12-16 saatten 7 saate indirilmiştir.

Emeğin, özgürlüğün ve işçi sınıfının anayasasının ne kadar demokratik olduğu ve özgürlüklerin ne kadar geniş olduğu görülüyor.

Ezilenler, emekçiler, işçiler, duyarlı, demokrat insanlar egemen güçler tarafından uydurulan yalanlara kanmamalı ve başka bir dünyanın ve anayasanın mümkün olduğunu bilmeli ve bunun için mücadele etmelidir.✉

Amed'den Hukuk Fakültesi'nde okuyan bir YDG'li

Ufuk

HALK GENÇLİĞİNİ ÖRGÜTLEMEDE CÜRETİ BİR ADIM:

Y 17 Ekim tarihinde Ankara'da yapılan YDG Divan Toplantısında 24-25 Kasım tarihlerinde YDG Konferansı'nın yapılması kararının alınması ile çalışmalarımızın daha yoğun geçeceği bir döneme giriyoruz. **Devrimci hareket içerisinde durgunluğun yaşandığı, ülke gündeminde gelişen olaylara karşı yeterli tepkilerin ortaya konulmadığı bir dönemde YDG'nin konferans yapma kararını alması cüretli bir adım olarak karşımıza çıkmakta.** Özellikle Konferans gündemlerinin belirlenmesinde halk gençliğinin sorunlarının belirleyici olması, bize Konferansın içeriğinin kitleden kopuk olmadığını, bizzat kitleyi ilgilendiren konular olduğunu göstermekte ve yapacağımız kitle çalışmalarında doğru politikalar belirlediğimiz takdirde halk gençliğinin Konferansı sahiplenmesinin önünde bir engel olmayacağını bize göstermektedir.

K Konferans, anti-emperyalist, anti-faşist gençlik mücadelesine önemli bir katkı sunacaktır. Bunu hareketin durağanlaştığı bir süreçte, kitlelerin tepkilerinin yoğunlaştığı, fakat bu tepkileri örgütlü bir şekilde ortaya koyamadığı ve kendisini ifade edebileceği bir yerler aramasından da görebilmekteyiz. **O** **Bu anlamıyla Konferans aynı zamanda halk gençliğini örgütlemenin bir aracı olarak da karşımızda durmaktadır.** Bu da bize Konferansı sadece sonuç olarak değil, bir süreç olarak ele almamızı gerektirmektedir. Konferansın içeriğinin zengin bir şekilde belirlenmesi ile birlikte yapacağımız kitle çalışmalarını da ulaşabileceğimiz en geniş kitleye ulaşma perspektifi ile belirlemeli ve çalışmalarımızı buna göre yapmalıyız. Yani bir anlamda Konferansın başarısı sadece Konferans anında kaç kişi olduğumuz değil, Konferans çalışmalarını sürecinde ne kadar geniş kitleye gidip çalışmalarımızı ne kadar çok kitleye ulaştırdığımızla ölçülebilir.

N Konferansın anti-faşist, anti-emperyalist gençlik hareketine bir ivme kazandıracağını söylüyoruz.

Bu da YDG'nin halk gençliği içerisindeki örgütlülüğünü daha da genişletecektir. Aynı zamanda YDG'nin en üst iradesi toplanarak önümüzdeki dönemin politikalarını da belirleyecektir. Bu anlamıyla Konferansın işlevli bir organ olduğu ortaya çıkmaktadır. Ama unutmamamız gereken bir durum var. İşleyen kurullar işleyen örgütler içindir. Konferansın görevini yerine getirebilmesi için YDG örgütlülüğünün işlemesi gerekmektedir. Bu da YDG'nin yoğun bir şekilde kitle faaliyetine girmesini gerektirmektedir. Önümüzdeki süreç boyunca Konferansın gündemlerinin alanlarda tartışılması ve bu gündemler üzerinden kitle faaliyetinin örülmesi, bu gündemlerin kitlelere taşınması Konferansın da aynı zamanda içerik anlamında daha zengin bir hatta taşınmasını sağlayacaktır.

Kasım ayı boyunca önümüzde önemli gündemler bulunmaktadır. 3 Kasım'da Ankara'da yapılacak olan ve çeşitli DKÖ'ler ve sendikaların örgütlediği, iş güvencesiz eğitim, sağlıkta yıkım politikaları, emperyalizm patentli politikaları protestoyu içeren miting, aynı zamanda Konferansın kitle çalışmasının yapılması noktasında gündem olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu mitingin içeriği aynı zamanda kitle çalışmamızda, kitleye giderken işleyeceğimiz politikalar. Bu anlamıyla 3 Kasım mitingi için yapacağımız çalışma aynı zamanda Konferans çalışmalarını da besleyecektir. Bununla beraber 6 Kasım gündemi de aynı şekilde ele almamız gereken bir gündem olarak karşımızda durmaktadır. Bu iki gündem aynı zamanda Konferansın ilk günkü gündemlerini de oluşturmaktadır. Bundan dolayı, bu çalışmalardan ortaya çıkan sonucu Konferansa aktarma çalışması içerisinde olmalıyız.

Kitleleri kendi sorunları üzerinden örgütlemeliyiz!

Konferans çalışmalarını semtlerde öreceğimiz zaman dikkat etmemiz gereken nokta alanların özgül sorunlarını açığa çıkartarak politikaları buralardan belirlemektir. Her alandaki sorunlar birbirinden farklıdır. Dolayısıyla izlenecek politika da alanlara göre değişiklikler gösterecektir. Bu farklılıktan kaynaklı kullanacağımız araçlarda da farklılıklar olacaktır. Merkezi araçlarımız olacaktır. Ancak sadece merkezi araçlarla sınırlı kalmamalı, alana özgü araçlar geliştirerek faaliyeti daha zengin bir şekilde örmeliyiz. Kullanacağımız araçlar da kitlelerin sorunlarından yola çıkarak belirlenecektir.

Alanlarımız yaptıkları çalışmalarda bu noktaya önem göstermeleri gerekmektedir. Bu konuya örnek verecek olursak Tarsus YDG'nin semtlerde yaptığı çalışma bize önemli bir deneyim sunmaktadır. Tarsus YDG'den arkadaşlarımız halka hizmet anlamında ilişkide oldukları berberlerle konuşarak onları hafta sonları semtlere götürüp ücretsiz saç tıraşı yaptırmaktadırlar. Bu da kitlenin ufak da olsa bir sorununa yönelik yapılan bir müdahaleyi göstermektedir. Tarsuslu yoldaşların yaptıkları bu çalışmalardan sonra kitlenin yoldaşları daha fazla sahiplenmesi bize kitleye giderken hiçbir aracı reddetmeden kullanmamız gerektiğini göstermektedir. Bu örneği bütün alanlarımıza uyarlayarak faaliyeti örmeliyiz.

sına almamız gerekmektedir.

Faaliyetlerimizde genel olarak sistemin gençlik üzerinde uygulamış olduğu politikaların teşhiri yapılmalıdır. Politikaları alanlara uyarlayarak faaliyeti yürütmemiz gerektiğinden bahsettik. Konferans gündemini oluşturan emperyalist politikalar da bu noktada işlenmelidir. Avrupa Birliği'ne üyelik sürecinin ürünü olarak öne çıkan emperyalist politikalar sonucunda işsizler ordusu artmaktadır. Bu da halk gençliğinin sorunlarının birbirinden kopuk olmadığını, aksine birbirini ilgilendirdiğini göstermekte ve bu durum bize sistemin uyguladığı politikaların teşhirini yapma görevini vermektedir. Halk gençliğini örgütleyebileceğimiz mekanizmaları yaratmalı ve onları bunun içerisine dahil etmeliyiz.

Kitle faaliyetinde politikaları belirlerken kendi isteğimize göre değil kitlelerin somut sorunları üzerinden hareket etmeliyiz. Onların ihtiyacı olmayan politikalarla halka gittiğimiz müddetçe kitlelerin bizi sahiplenmesi mümkün olmayacaktır. Semt faaliyetinde hedef kitlemizi işçi gençlik oluşturmaktadır. Bu da politikalarımızı işçi gençliği hedef olarak belirlememiz gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu yüzden işçi gençliğin bulunduğu yerlere gitmeli, onlarla birlikte, onların sorunlarını işleyerek faaliyetimizi örmeliyiz.

Ancak sistemin uyguladığı politikalar yüzünden ülkemizde azımsanmayacak sayıda işsiz bulunmaktadır. Türkiye İstatistik Kurumu'nun yapmış olduğu araştırmada işsizlik oranında genel bir değişimin olmadığı, ancak genç işsiz oranında büyük bir artış olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu oran %17.1'den % 18.6'ya çıkmıştır. Bu işsiz gençlik büyük oranda semtlerde bulunmaktadır. Vakitlerini kahvelerde, kafelerde geçirmektedir. Bu nedenle işçi gençlikle beraber işsiz gençliği de hedef kitlemiz ara-

Halk gençliğinin sorunları birbirinden kopuk olmadığı gibi bu sorunlara karşı verilecek mücadele de birbirinden kopuk olmamalıdır. **Kendi sorunlarına karşı örgütsüz bir duruş sergileyen halk gençliğini YDG'de örgütlemenin araçlarından bir tanesi de YDG Konferansı olarak karşımızda durmaktadır.** Önümüzdeki dönemde sistemin saldırılarına karşı daha örgütlü bir duruş sergileyebilmek için YDG Konferansına yoğun bir kitle faaliyeti ile hazırlanmalıyız. Yapacağımız kitle çalışması aynı zamanda konferans sürecinde karşılaşacağımız hem maddi sorunları hem de teknik sorunları çözüme bize yardımcı olacaktır.

Cüretli bir adımla halk gençliğini örgütleme için çıktığımız yolda karşımıza çıkacak sorunlar da elbette küçük olmayacaktır. **Karşımıza çıkacak olan bu sorunları çözebilmemizin tek yolu kitlelere dayanmaktır.** Bu anlamıyla başarılı bir konferans süreci geçirebilmek ve halk gençliğinin alternatif örgütlülüğünü yarabilmek için bıkmadan usanmadan kitlelere gidelim.✎

Ülkemizde Kürt ulusuna yönelik inkâr-imha politikası şiddetini arttırarak devam etmektedir. Kürt ulusu koyu bir Türkleştirme politikasına maruz kalarak ve kimliği yok sayılarak, ulusal-demokratik hakları gasp edilmektedir. **Kürt kimliğinin inkârı Kürt ulusu tarafından direnişle karşılanmıştır; Kürtler kimliğine, kültürüne ve tarihine sahip çıkarak onlarca defa isyan etmiştir.** Kürt direnişlerinde en büyük rolü elbette ki Kürt halk gençliği üstlenmiştir. Gençliğin dinamik oluşu, militan duruşu, kültürüne ve toplumsal sorunlara duyarlı, ilerici hareketlere yön veren kesim olmasını sağlamıştır. Özellikle T.Kürdistan'ı gibi her şeyin savaşa göre şekillendiği bölgede gençlik de buna göre şekillenmiş ve mücadelede ön saflarda en zor görevleri üstlenmiştir. Kürt halk gençliğinin mücadelede bu kadar ısrarlı ve kararlı olmasını sadece bununla açıklamak yetmeyecektir.

Bunun en önemli sebebi Kürt halk gençliğinin sorunları aşmada mücadeleyi ve sorunlarla savaşmayı çıkış yolu olarak görmesidir. Yani onu mücadeleye iten sorunlar vardır. Bu sorunlar ulusal soruna bağlı olarak gelişen savaş ortamına göre şekillenmekte ve keskinleşmektedir.

Bugün Kürt ulusu kendi anadilini konuşmaktan bile men edilmektedir. İnsanlar kendi ana dillerini konuştuğu için şiddete maruz kalıyor, dışlanıyor. Bu hak için mücadele etmek "teröristlik" sayılıyor. Eğitim-öğretim içerisinde anadilde eğitim

Kürt gençliği ve mücadele

hakkı engelleniyor. İnsanlar kendilerine zorla öğretilen dille okumaya, yaşamaya çalışıyor. Bir dilin inkarı, o toplumun geçmişinin ve kendisinin inkarı demektir. İşte Kürt ulusu üzerinde yapılmak istenen budur. Kürt halk gençliği de ulus olarak yaşanan bu sorunun en şiddetlisini yaşamaktadır. Üniversitelerde anadilde eğitim hakkını talep ettiği için onlarcasının eğitim hakkı engellenmiş, yüzlerce soruşturma terörüne tabi tutulmuş, fiili baskılara maruz kalmışlardır. Ya da Türkçe bilmediği için bir ilköğretim öğrencisinin öğretmenin tepkisine maruz kaldığını defalarca duymuşuzdur.

Yine gençler yıllar boyu süren eğitimlerden sonra işsizliğin kahredici şiddetiyle yalnız bırakılmaktadır. Artan işsizlikle çaresiz kalan gençler düşük ücretlerle mevsimlik-gündelik işlerde çalışmaktadır. Bu işlerde genç yaşta hayatlarını kaybetmeleri kimsenin umurunda da değildir. Üstelik işçiler gittikleri illerde artan şovenist saldırıların da hedefi olmaktadır. Yükselen şovenizm kendisini ülke çapında göstermektedir. Yetkili mercilerce sürekli pohpohlanmakta ve bir saldırı konsepti oluşturulmaktadır. Kürt halk gençliği de bu saldırıların birinci muhatabıdır. Hatay'da bir Kürt genci bıçaklanarak öldürülmüştür. Fındık işçileri yine saldırıların hedefi olmuştur. Kimlik sorgusunda Kürt olduğu için şiddete maruz kalan

gençler bulunmaktadır. Ayrıca Kürt ulusuna yönelik topyekun bir saldırı hazırlığında bulunmaktadır.

Bu bağlamda kardeşi kardeşe kırdırma politikası geliştirilmektedir. T. Kürdistan'ına asker olarak genellikle Kürtlerin ve yoksul gençlerin gönderilmesi, Kürt halk gençliğinin zorla veya her türlü oyunla ajanlaştırılması buna verilecek örneklerdir.

Tüm bu baskılarla beraber Kürt halk gençliğini pasifize etmek ve dinamizmini kaybettirmek amaçlı yozlaştırma politikaları da hız kesmemektedir. Gençler alkole ve uyuşturucuya alıştırmakta, fuhuş giderek yaygınlaş-

maktadır. Kürt halk gençliğinin bu yozlaştırma politikalarıyla sistemin istediği bireyler haline gelmesi istenmektedir. Bu gençlerin toplumsal sorunlara duyarsızlaştırılması ve istendiği zaman yine Kürt halkına karşı kullanılması amaçlanmaktadır.

Kürt halk gençliği üzerinde oynanan bu oyunlar aslında tüm gençlik için oynanmaktadır. Ancak T. Kürdistan'ındaki savaş ve mücadele koşullarıyla, egemen sistemin bakiş açısı bunları Kürt halk gençliği üzerinde katmerleştirmektedir. Bu politikaların ortaya çıkmasında ve uygulanmasında ana unsur egemen sistemdir. Bu sorunların çıkış kaynağı ve sorunların en büyüğü olarak sistem, Kürt halk gençliğinin önünde durmaktadır.

Kürt halk gençliğinin sorunlarının çözümü ancak ve ancak ezilen gençliğin kendi hakları çevresinde ortak mücadelesidir. Bugün ortak mücadeleyi örnek Kürt halk gençliğinin önünde duran görev olmakla beraber ortak mücadeleyi yapılan her pratikte ileri taşıma aciliyeti vardır. Çünkü kıskırılan halka milliyetçilik zehri aşılarda, kafalar bulanıklaşmaktadır.

Bununla birlikte sistemin saldırılarına net bir duruş sergilemek açısından Kürt gençliği içinde anti-emperyalist bilincin geliştirilmesi ve mücadelenin emperyalizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı yönlendirilmesi büyük bir ihtiyaçtır. YDG ortak mücadelenin gerekliliğini savunarak bu anlayışı geliştirmelidir. **Amed YDG**

Önce söz ve kalem vardı boşlukta...

Mezopotamya bu boşluğunu dolduracak olanı bekliyordu ki: 1953'de Siverek'te Memed Uzun dünyaya geldi... Cumhuriyetin ilanından sonra anlam verilemeyecek kadar derin bir sessizliğe gömülen, asimilasyonlarla, yasaklarla boğuşan bir dili, kendi insanının bile unutmaya başladığı bir dili yaşatmak için vardı artık. Hayatının merkezi görevini Kürtçe roman sanatı yaratmak olarak görüyordu. Edebiyat, dil boşluğunu doldurmak, tekrar bir kültür hareketlenmesi başlatmak umudu döneminin baskıları arasında çok zor görünüyordu. Ancak O; kim olursa olsun herkes için yazmak, ne olursa olsun her şeye dair, yağmura dair, toprağa dair... diyerek **Evdale Zeynike'nin, Ahmede Xane'nin, Musa Anter'in, Cigerxwin'in** çok öncelerden yakmış oldukları dil meşalesini taşımaya başlar her şeye rağmen... Neden oluyacaktı ki?

Umut imkânsız bir sevda değildi, imkansız gerçeğe dönüştürecek bir yol haritasıydı. Başlar artık yapmak istediklerine ve bunlar karşısında yaşayacağı zorluklar da peşi sıra gelir.

İlk olarak 1977'de barış ve kardeşlikle

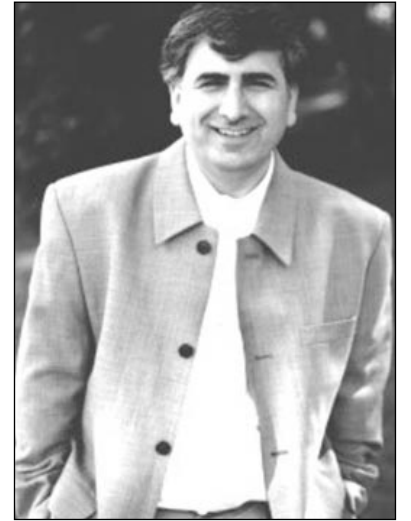
yaşanacağını ümit ettiği topraklarından ayrılarak İsveç'e yerleşmek zorunda kalır. İlk kitabını, "**Nar Çiçekleri**", 1985'de deneme türünde çıkarır. Sonrasında yaklaşık 20 dile çevrilecek olan "**Tu**" (Sen), "**Rojek ji rojan evdale zeynike**" (Abdalın bir gününde), "**Bir dil yaratmak**", "**Aşk gibi aydınlık ölüm gibi karanlık**", "**Yitik bir aşkın gölgesinde**"... eserlerini verir. Tüm roman ve denemelerinde gerçekleştirmeye çalıştığı tek şey: kin, nefret ve önyargının ötesinde dillerin, dinlerin, kültürlerin buluşabileceği, tüm insanların hizmetinde olan bir edebi mekan yaratmaktır.

Amacı bu iken karşılığı edebiyatı üzerine açılacak olan ardı arkası gelemeyen davalar olacaktı. İlk davası "**Nar Çiçekleri**" adlı kitabında bölücülük yapmaya çalıştığı gerekçesiyle açılır. Diyarbakır 4 no'lu DGM'ye sunduğu savunma mektubunda savcıya:

"Rüyalarını bile birkaç dilde gören, devamlı farklı kültürlerde yaşayan bir yazar olarak bölücülük yapmam. İstemem bile mümkün değil. Benim görevim bölücülük yapmak değil birleştirici olmaktır" der.

"Aşk gibi aydınlık ölüm gibi karanlık" kitabı içinse ilginçtir ki 2001 yılında yargılanma sürecindeyken aynı zamanda **Türkiye Yayıncılar Birliği** tarafından düşünce ve ifade özgürlüğü ödülüne layık görülür. Tüm bunlar arasında İsveç Yazarlar Birliği yönetim kurulu üyeliği, İsveç Pen Kulübü ve Uluslararası Pen Kulübünde amaçları için çaba gösterdi.

Kürt sorununun çözülebileceğini, bunun için çalışmak ve üretmek zorunda olduğunu söyleyken üzerine aldığı görevi de edebiyatını üretmek yerine getiriyordu... 2006 yaz sonunda dilinin güvenini kendine getirdiği, hâla umutların var olduğunu göstermeye çalıştığı coğrafyasında Memed Uzun'un mide kanseri olduğu haberi büyük üzüntüyle duyuldu. Doktorların bir haftalık ömrü işaret ettiği zamanda ne yapabiliirdi Memed Uzun? Çok fazla düşünmeye gerek duymadan Diyarbakır'a yerleşme kararını verir. Kim bilir belki "rojek ji rojan" kitabındaki Evdale Zeynike'yi yaşama sırasını kendisinde görüyordu. İki de memleketlerinden uzakta, yaşam savaşı verirken tek devaları kendi topraklarıydı... Evdal, Sipane Xela-

te'nin hikmetine ve kudretine sığındı, O ise Yukarı Mezopotamya'ya, Amed'e...

Memed de romanındaki gibi devasını özlem duyduğu yerlerde buldu. Bir hafta denildi, onu seven ona destek veren Kürt gençleriyle, halkıyla, Amed'in büyüyle bir yıl daha yaşadı, 11 Ekim 2007 tarihine dek. Ülkemiz bir edebiyatçı, bir mücadele adamı daha kaybedildi Kürtler için... Kendisine verilen değere bir gösterge olarak binlerce insanın "Em ji bir nakirin" sözleriyle, vasiyeti üzerine Yaşar Kemal'in katılımıyla, Diyarbakır'da toprağa verildi...

Erzurum'dan bir YDG'li

Denge Ciwanê

Düzenin ordusunun düzenleyeceği her türlü operasyonlara KARŞI ÇIKALIM!

Önümüzdeki dönem T. Kürdistanı'nda Kürt halkı ve devrimci/demokrat kişi ve örgütlere yönelik baskılar artacaktır. Sistem yoğun mücadeleler ve ödenen bedellere karşın kazanılmış hakları gasp etmek için elinden geleni yapacaktır. Ancak Kürt halkı ve ülkemizdeki devrimci güçlerin tarihsel birikimi de göstermektedir ki her türlü baskı ve zulme karşı haklı mücadele devam edecektir ve daha da güçlenecektir.

Kürt halkının bu baskılara karşı mücadelesinde onların yanında olmak önemlidir.

Egemen sınıfların hizmetindeki gerici ordu, Kürt Ulusal Hareketi'nin gerillalarının başarılı taktik saldırılarının karşısında aldığı kayıpların etkisiyle sınır dışı operasyonu yeniden ve daha yüksek sesle dillendirmeye başladı. Elbette ki, gerici ordunun yüksek sesle dillendirdiği operasyon, Türk egemen sınıfların taleplerinden farklı değildir. Bir bütün olarak Türk egemen sınıfları sınır dışı operasyonu dillendirmektedirler.

Türk egemen sınıflarının sınır dışı operasyonu gerçekleştirebilmesi için efendisi ABD emperyalizminden icazet alması gerekmektedir. Her ne kadar egemen sınıfların temsilcileri söylemlerinde "ABD'yi de son defa uyarıyoruz" gibi ifadeler kullansalar da bunlar sadece iç kamuoyuna dönük olan ve hiçbir anlamı ve gerçekliği olmayan palavralardır. Bu konuda ABD emperyalizminin kendi çıkarları doğrultusunda alacağı karar ve çizeceği sınırlar TC açısından belirleyici olacaktır.

Öte yandan Irak Kürdistanı'nda ABD emperyalizminin bölgedeki uzantılarından olan Talabani ve Barzani'nin çıkışı da Türk egemen sınıflarının ABD'ye karşı çıkışından farklı değildir. Her ne kadar "topraklarımızı sonuna kadar savunuruz", "Hiçbir Kürdü teslim etmeyiz" yönlü açıklamaları olsa da, bütün çıkarını ve varlığını ABD emperyalizmine bağlamış olmalarından kaynaklı ABD emperyalizmi operasyona onay verdiğinde bu kesimler de bu operasyonun bir parçası olacaktır. Geçmişte yaşananlar unutulmamıştır. **Kaldı ki emperyalizme bağımlılıklarından kaynaklı Barzani ve Talabani ABD'ye karşı Kürt ulusunun bütünlüğünü savunamaz.** Savunacak bir pozisyon da da değildir.

Ancak bu curcuna içerisinde Türk egemen sınıfları sınır dışına yönelik askeri operasyona yönelik tezkereyi Meclis'ten geçirmiştir. Tezkere oylamasında dikkati çeken önemli nokta, Kürt halkının oylarıyla seçilen AKP'nin 30'a yakın Kürt milletvekilinin de tezkereye evet oyu kullanmasıdır. Sınır dışı

operasyondan en fazla zarar görecektir Kürt halkı olduğu gerçeğini düşündüğümüzde bu milletvekillerinin ve üyesi oldukları AKP'nin Kürt halkını ne kadar düşündüğü açığa çıkmakta ve halk düşmanı yüzlerini deşifre etmektedir. Zaten sınırlar içerisinde ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren gerillalara yönelik operasyonlar aralıksız sürmektedir. Bu operasyonlara yönelik de bu milletvekillerinin tavırları ortadadır. Bir tanesi de çıkıp operasyonları eleştirmemektedir.

Olası bir sınır ötesi harekattan en çok etkilenecek olan Kürt halkıdır. Bin bir çeşit zulme uğrayacak olan Kürt halkıdır. **Türk egemen sınıfları Kürt ulusal sorununun çözümünü Kürt ulusunun temsilcilerinin katledilmesinde ya da teslim alınmasında görmektedir.** Bununla birlikte Kürt ulusunun temsilcilerine verilecek en ufak destek dahi Türk egemen sınıflarınca terörizm olarak adlandırılmaktadır. Bu yüzden operasyon sadece gerillaları yok etmeyi amaçlamamakta, aynı zamanda Kürt halkının ve tüm devrimci demokrat kitlelerin sindirilmesini ve teslim alınmasını hedeflemektedir.

Daha operasyonlar gerçekleştirilmeden sınır köylerinin bombalanması da bunu çok açık bir şekilde göstermektedir.

Kürt Ulusal Hareketi ve bu harekete bağlı gerillalar bu operasyonları boşa çıkarabilecek askeri deneyime sahip bulunmaktadır. Bu yüzden de Türk egemen sınıflarının temsilcileri sınır-dışı operasyonun Kürt Ulusal Hareketi'ni bitiremeyeceğini, günü geldiğinde yarım ağızla, günü geldiğinde açık açık kabul etmektedir.

Bu dönem sistem her halükarda T. Kürdistanı'nda Kürt halkı ve devrimci/demokrat kişi ve örgütlere yönelik baskıları arttıracaktır. Her ne kadar egemen sınıfların temsilcilerinin OHAL'in tekrar ilan edilmeyeceği yönlü beyanları bulunsalar da baskıların boyutu OHAL koşullarını çok da aratmayacaktır. **Sistem yoğun mücadeleler ve ödenen bedellere karşın kazanılmış hakları gasp etmek için elinden geleni yapacaktır.** En ufak bir haklı başkaldırıyı sindirmeye ve ezmeye çalışacaktır.

Ancak Kürt halkı ve ülkemizdeki devrimci güçlerin tarihsel birikimi de göstermektedir ki her türlü baskı ve zulme karşı haklı mücadele devam edecektir ve daha da güçlenecektir. Kürt halkının bu baskılara karşı mücadelesinde onların yanında olmak önemlidir.

Kaldı ki görevimiz bu baskılara karşı her türlü eyleme katılmakla sınırlı olmamalıdır. T. Kürdistanı'ndaki temel politikamız, özellikle öğrenci gençlik içerisinde çalışmalarımız olmasından kaynaklı eğitim hakkımıza yönelik emperyalist saldırılardır. Elbette bu politikamızı hayata geçirmeye çalışacağız. Ancak T. Kürdistanı'ndaki çalışmalarımız hiçbir şekilde bununla sınırlı kalmamalıdır. Bölgedeki ulusal çelişkiye göz yummamız kabul edilebilir bir yaklaşım olmayacaktır. **Özellikle bu baskıların yoğunlaştığı dönemlerde ulusal çelişkiyi ve sistemi bir bütün olarak teşhir etmeyi daha fazla göz önünde bulundurmalıyız.** Kürt halkına yönelik baskıların kaldırılması, gerek sınır içi gerekse

de sınır dışı operasyonların durdurulmasına yönelik bir yaklaşımı benimsemeliyiz. Ve bunun aktif ajitasyon ve propagandasını yapmalıyız. Bu vurgu daha çok şu ana kadar gerçekleştirmekte sıkıntı yaşadığımız Kürt ulusuna yönelik saldırılara karşı aktif tavır almak ve kitleleri buna karşı bilinçlendirmek olarak anlaşılmalıdır.

Bu baskılara karşı "sınır içi ve sınır dışı operasyonlar durdurulsun" perspektifiyle kitle çalışmasına yoğunlaşılmalıdır. Bu baskılara karşı neler yapılabileceği YDG toplantılarının gündemi olmalıdır.

Bununla birlikte eğitim hakkımıza yönelik saldırılara karşı çalışmayı da yükseltmeliyiz. Bu iki gündem etrafında çalışmalar yoğunlaştırılmalıdır. Unutulmamalı ki önümüzdeki ayın sonunda YDG Konferansı yapılacaktır. Konferans gündemleri içe dönük tartışmalar olarak ele alınmamalıdır. Elbette ki YDG'nin kurumsallaşma sorunu, önümüzdeki dönem temel politikaların ne olacağı vb. gündemler bulunmaktadır. Bunlar YDG'nin örgütlenme sorunlarını kapsamaktadır. **Ancak hiçbir kitle örgütünün hiçbir gündemi kitlelerden kopuk, kitlelere kapalı olamaz.** Bu yüzden YDG'nin konferans gündemlerini de ulaşabildiğimiz en geniş kesimle birlikte tartışmaya önem verilmelidir. Çünkü nasıl bir örgütlülüğe ihtiyacımız olduğu tartışması, halk gençliğinin nasıl bir örgüte ihtiyaç duyduğundan bağımsız ve kopuk değildir. Halk gençliğinin ihtiyacı YDG'nin ihtiyacıdır. Bununla birlikte konferans çalışmaları, aktif politik çalışmalardan bağımsız olmamalıdır. Özellikle Kürt halkı üzerindeki baskıların artacağı, buna yönelik büyük bir öfkenin birikeceği bir dönemde buna yönelik aktif bir çalışma yürütmemek, Kürt halk gençliğine YDG'yi tanıtmamak Konferans çalışmalarını da olumsuz etkileyecek, edilgen bir duruş sergilememize neden olacaktır. Kendimizin çalıp, kendimizin söyleyeceği bir konferansın bize katkısı az olacaktır. Bu yüzden içimize kapanmadan, aktif bir kitle faaliyetiyle birlikte bu çalışmalar ele alınmalıdır.✂

Komünist Ustalardan Öğrenelim...

Sınıf mücadelesinin teorik ve örgütsel merkezi bu defa başka bir alanda, Rusya'da gelişmekteydi. O sıralarda Lenin, Enternasyonal içinde çok da bilinen bir figür olmamasına rağmen, Rusya'da hızlı gelişen proleter sosyalist hareket içinde tanınan bir isimdi. Rusya devrimci hareketi içinde yanlış fikirlerle karşı verilen bir dizi mücadele sonrası Leninist parti kurulacaktı. Bu mücadeleler Rusya'da devrim meselesi, uluslararası devrimci hareketin sorunları ve revizyonizme karşı mücadele konularında merkezileşmekteydi daha çok. **Yeni dönem, emperyalizm ve proleter devrimler çağıydı, Marksizm Lenin'in usta ellerinde, farklı bir alanda, değişen koşullara uygun teorik ve pratik silahlarını geliştirmekteydi.** Leninizm doğmaktaydı.

Vladimir İlyiç Ulyanov (Lenin), 1870'in 22 Nisan'ında Rusya'nın Simbirsk kentinde dünyaya geldi. Babası köylülükten gelme bir öğretmen, annesi de köken olarak bir 'soylu' idi. Büyük ağabeyi Aleksandr, terörist tarzda bir örgütlenme olan Narodnaya Volya (Halkın İradesi) örgütünün en aktif örgütçülerinden biriydi. Aleksandr siyasi çalışmalarından dolayı 1887 yılında Çarlık hükümeti tarafından idam edildi. Aynı yıl Lenin, Kazan Üniversitesine yerleşti, çünkü ağabeyinden kaynaklı Moskova ve St.Petersburg Üniversitelerine kayıt yapması yasaklanmıştı. Daha sonra Lenin Kazan'da Marksist bir gruba dahil olarak öğrenci hareketi içindeki yerini aldı. Bir süre tutuklu kalmasına ve okuldan atılmasına neden oldu Kazan'daki faaliyeti. Daha sonra Samara'ya geçerek başka bir Marksist grubun kuruluşuna öncülük etti. Tamamen kendi çabalarıyla Petersburg Üniversitesi Hukuk Fakültesine yerleşebilmişti ancak hukuk alanı hiçbir zaman onun için bir ihtisas alanı olmayacaktı.

1893'ten başlayarak çalışmalarını Petersburg'ta yoğunlaştıran Lenin, burada 1895'te Marksist işçileri birleştiren basit tarzda bir birlik olan, **İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin-Mücadele Birliği**'nin kuruluşuna öncülük etti. Bu, işçi sınıfını sosyalizm çatısı altında ilk defa birleştiren bir örgüt olması yönüyle önemli bir adımdı. Lenin, devrimci Marksist proleter bir partinin temellerini atmaya başlamıştı.

Narodnizm'e Karşı Mücadele

Devrimci harekete egemen olan birçok eğilime karşı Lenin'in verdiği ideolojik mücadeleden çok daha öncelerinde bu eğilimlerin hemen hepsi yanlış limanlara demir atmış bulunuyordu. Lenin ilk ciddi çalışması olan ve 1894'te yayımlanan, **'Halkın Dostları Kimlerdir ve Sosyal-demokratlara Karşı Nasıl Savaşılır'** isimli eseri 1890'ların Narodnizmini teşhir ediyordu. Henüz Lenin'in bu çalışması yokken yani Narodnizmin küçük-burjuva devrimci bir akım olduğu açığa çıkmadan önce Plehanov olsun diğer devrimci gençlik seksiyonları ol-

Marksizm-Leninizm-Maoizm'in tarihi-6 Lenin'in İlk Yılları

sun kendilerini bu akıma kaptırmış bulunuyorlardı. **Lenin'e göre Çarlık rejimini dağıtmak, büyük toprak ağalarını ve burjuvazi devrimcinin yolu işçi ve köylülerin devrimci ittifakından geçiyordu.** O, ayrıca Rus Marksistlerinin görüşlerini de ana hatlarıyla çiziyordu.

Narodnizme karşı mücadele boyunca Lenin, esasen Marksist saflarda burjuvazinin entelektüellerinin akımı olan 'Legal Marksizme' karşı mücadeleyi de elden bırakmadı. Bu dönem devrimci şiddet eylemlerinin başında olması gerekçesiyle önce St. Petersburg'da uzun bir tutsaklık sürecine mahkûm ediliyor sonra da 1897'den itibaren Sibiry'a da olmak üzere üç yıl sürgün dönemi başlıyordu.

Lenin, sürgün yaşamında da Narodniklere karşı mücadelesini sürdürerek önemli bilimsel bir çalışmaya daha imza atıyordu, **'Rusya'da Kapitalizmin Gelişmesi'**. Bu eser kapitalist gelişme yasalarını açıklıyordu, Rusya'da kapitalist gelişmenin rastlantısal olmadığını tekrar tekrar gözler önüne sererek Narodnizmin ideolojik sonunu getiriyordu. Ayrıca Lenin, Petersburg Mücadele Birliği deneyimlerini özetleyen, Rus Sosyal Demokratlarına politik bir program ve taktikler sunan ünlü **'Rus Sosyal Demokratlarının Görevleri'** isimli broşürünü de hazırlamıştı.

Ekonomizme Karşı Mücadele

Dönemin en kayda değer mücadelesi, Bernştayn revizyonizmiyle çok yakından ilişkili oportünizmin özel bir biçimi olan **Ekonomizmin**, Rusya'da ilkin, devrimci Marksizme karşı, proletaryanın bağımsız politik istemlerinden, bağımsız politik partisinden vazgeçmesini öngören bir manifesto-nun 1899'da yayımlanmasıyla ortaya çıktı. Lenin, aceleyle, Sibiry'a'daki diğer sürgün Marksistlerle bu manifestoya karşı ülkenin dört yanındaki Marksist örgütler içinde yayılan bir protesto metni hazırladı. Lenin, sürgünden döner dönmez, proletaryanın devrimci mücadelesinin, devrimci partisinin inşası önünde ilkesel bir engel olarak gördüğü Ekonomizme karşı kuvvetli bir mücadeleye girişmekteydi. Bu savaşımında, bütün Rusya çapında çıkan, devrimci Marksistlerin ilk yayın organı **'İskra'** çok önemli bir silah işlevine sahipti.

1900 Aralıkından itibaren Lenin tarafından yurtdışında çıkarılan bu gazete, dağınık duran Marksist örgütlerin tek çatı (tek parti) altında toplanmasını sağlamaya dönük bir araçtı. Tek bir partinin inşa edilmesi planını hayata geçirilmek için, 1901 Mayısında İskra'da **'Nereden Başlamalı'** başlıklı ünlü makale Lenin tarafından yazılmıştı. Tek

bir partinin nasıl inşa edileceğine dair ayrıntıları içeren bir makaleydi bu. O sırada Ekonomistler, **'Rabochaya Mysl'** (İşçi Düşüncesi) ve **'Rabochaya Deylo'** (İşçi Davası) gazeteleri etrafında toplanarak, işçi sınıfını kendi partisinden yoksun bırakmaya dönük teorik tartışmalara girmişlerdi. Amaç örgütsel birliği engelleyecek ideolojik kafa karışıklığı yaratmaktı. Ancak daha birleşik bir parti kurulmadan ekonomistler bozguna uğratıldı. Böylece Lenin, İskra'daki köşelerinde, özellikle 1902 Martında yayımlanan **'Ne Yapmalı?'** isimli ünlü çalışmasıyla, ekonomistlerin oportünist felsefesine ağır darbeler indirmektedir. Ekonomistler, işçi sınıfını ekonomik mücadele dışına çıkarmaması gerektiğini iddia ederek kendiliğindencilğe ve kuyrukçuluğa düşmekteydi. Lenin, ekonomistlerin Rusya'da bir tesadüfün ürünü olmadığı, aksine Bernştayn ve diğer bütün Batı Avrupa revizyonist sosyal-demokrat partilerinin takipçisi olduklarını gözler önüne seriyordu. Ekonomizmi yerin dibine gömen bu klasik çalışma, keskin polemik, 1903 Temmuzunda gerçekleştirilen **Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi (RSDİP)**'nin Kongresinde dikkatle incelendi. Parti üyeleri tarafından, bahsi geçen revizyonist tezler, küçümsenerek "Ekonomizm" olarak adlandırıldı. 'Ne Yapmalı?' çalışması Marksist teorinin geliştirilmesinde hatırı sayılır bir eser olarak Bolşevik parti ideolojisinin temellerini oluşturmuştu.

Menşevizme Karşı Mücadele

Ekonomistler de bütün eski oportünistler gibi yenildiler. Ancak onların yerini bu defa yeni oportünistler, Menşevikler aldı. Bu yeni oportünist akım İskra'nın yazı-kurulu içinden **Martov**'un önderlik ettiği kesimce savunulmaktaydı. Bu akım Partinin II. Kongresinde Akselrod, Troçki ve Martov'un çevresinde birikmiş diğerleri tarafından temsil yetti bulmaktaydı. Parti görev ve sorumluluklarını yerine getirip getirmediğine bakılmaksızın, parti programını kabul eden, aidatını ödeyen herkesin partiye alınmasını içeren bir formülasyonun kabulü yönünde ısrarcı oldular. Partiyi aşırı derecede esnek, ne olduğu belirsiz bir yapıya dönüştürmeye, kelimenin tam anlamıyla, sınıfı, önderlik örgütünden yoksun bırakmaya dönük bir formülasyonda savundukları.

Menşevikler isimlerini menshinstvo (azınlık anlamına gelir) kavramından almaktadır ki, Parti Merkez Komitesi (MK) ve Parti merkez yayın organının yazı-kurulu için yapılan seçimde azınlıkta kalmışlardı. Bolşevikler (çoğunluk anlamına gelen bolshinstvo kavramından almaktadır isimlerini) Lenin'in önderliğinde çoğunluğu temsil etmekteydi.

di. Ancak Kongreden hemen sonra Menşevikler azınlık pozisyonlarına aldırılmayarak, parti kurallarını çiğneme pahasına faaliyetlerini sürdürdüler. Tam da Martov'un kendi sözleriyle: "Leninizme bayrak aç" maktı yaptıkları. Menşevikler zamanla, Plehanov ve iki MK üyesini de safalarına katarak hem MK'nın hem de İskra yazı-kurulunun kontrolünü ele geçirdiler. İskra üzerinden bir kampanya yürüterek Parti kararlarını çiğneme yoluna girdiler. Menşeviklerin bu yönelimi, Parti kararlarına aykırı olmakla kalmıyor, geride kaldığı düşünülen örgütsel dağınıklığa dönüş anlamına geliyor ve kitlelerde kısmen giderilmiş olan kafa karışıklığını üretmekten başka bir işe yaramıyordu.

İşler böyle devam ederken, 1904 Mayısında Lenin'in ünlü kitabı, **"Bir Adım İleri, İki Adım Geri"** yayımlandı. Kongre boyunca ve sonrasında süre giden Parti içi mücadelenin detaylı bir analizini yapan bu kitap, daha sonra kurulacak Bolşevik Partinin formasyonu olacak temel örgütsel ilkeleri de ortaya koymuştu. Bu eser proletaryanın devrimci partisinin inşası anlamında Marksist teori hazinesine eklenmiş bir hazinedir.

"Bir Adım İleri, İki Adım Geri" kitabı yerel örgütlerin çoğunluğunun Lenin ve Bolşeviklerin etrafında kenetlenmesini sağlayacak bir etki yarattı. Çoğunluk halen Bolşevik renkteydi ama Menşevikler yıkıcı faaliyetlerine ısrarla devam ediyorlardı. Bolşeviklerin birleşik irade koyması artık elzem bir hal almıştı. Bu nedenle Lenin 1904 Ağustos'unda bir konferans örgütlenmesi çağrısında bulundu. Derhal kurulan **Çoğunluk Komiteleri Bürosu** pratik hazırlıkları üstlendi. Örgütlenen, bir konferansın ötesine geçmiş, Partinin III. Kongresi başlarıyla gerçekleştirilmişti. Bolşevik çizgide yayın yapacak **"İleri"** gazetesi de Kongrenin ardından yayın hayatına başladı. Parti içi ayrılık tamamlanmıştı.

1905 Rus Devriminden sonra Marksizm'in baş düşmanları proletarya partileri içinde kendilerine yer edinmeye başlamıştı. Marksizm kendisine yabancı, sosyalist etiketli bütün ideolojileri pratiğe uygun bilimsel teorisi ile alt etmişti. Şimdi ise Marksizm düşmanları yine Marksist cepheden çıkmaktaydı. Bernştayn revizyonizmi, Ekonomizm ve Menşevizm bizzat emperyalizm destekli düşman akımların başlıcalarıydı. Ne var ki, aynı zamanda Marksizm, Lenin'in hünerli ellerinde, bu düşmanlarını yenmek için gerekli silahları tedarik etmekteydi. **Oportünizme karşı mücadele, proletarya partisinin temel ideolojik ve örgütsel ilkelere ortaya konulmasını, netleşmesini sağlanmış, partinin revizyonizme karşı mücadelede daha donanımlı hareket edebilmesi işlevini görmüştü.** Yaklaşan savaşlar ve devrimci ayaklanmalar döneminde, içeride ve dışarıda burjuvaziye karşı savaşacak proleter nitelikli bir parti inşa edilmiş, Marksist ideoloji yapılan katkılarla daha da çelikleşmişti. **Devam edecek**

Eylül ayıyla beraber yeni bir eğitim öğretim dönemi başladı. Ama bu başlangıç bir önkenden gerek veliler, gerek öğrenciler, gerekse de öğretmenler açısından daha sıkıntılı bir başlangıç oldu. Hani derler ya nasıl başlarsa öyle gider, perşembenin gelişi çarşambadan belli olur diye, bu seneki eğitim hizmetlerinin durumu da kendisini gösterdi. Hükümetin eğitim hizmetlerinde gerçekleştirdikleri "olumlu" politikaların sonucu olarak öğrenci velileri eğitim masraflarının artmasından kaynaklı çocuklarını okula eksiklerle gönderdiler. Öğrencilerin ders kitaplarının ücretsiz dağıtılmasını büyük bir maharet olarak gösteren Erdoğan, bu yaptıklarıyla sanki velilerin bütün eğitim masraflarını karşılamış gibi davranıyor, söylemlerinde bunlardan bahsediyor. Şırnak ile Şişli'de okuyan öğrenci arasındaki farkın artık ortadan kalktığını söylüyor. Ama sene başında eğitim için yapılan masraflara baktığımızda sonuçlar bize hiç de iyi şeyler söylemiyor. **İl-köğretime yeni başlayan bir çocuğun ailesine 202 – 711 YTL arasında masrafı oluyor.** Tabii masraf çocuğa ait, devletin bunda hiçbir katkısı(!) yok.

Hani dert sadece bununla bitse bir nebze anlaşılır olacak. Ama dert bir değil ki, bin tane. **Okul başladığında ise bu sefer ders verecek öğretmeni bulmak bir sorun.** Ama Milli Eğitim "Bakanımız" açıklama yaptı, öğretmen atamalarının bu sene çok iyi yapıldığına dair. Buna rağmen halen okullarda ders verecek öğretmen bulunmamakta ve tabii ki öğrenciler ve veliler kendi güçlerini aşarak yaptıkları masraflarla okulda ders verecek birilerinin gelmesini beklemekteler. Ağustos ayında yapılan öğretmen atamalarından sonra ortaya çıkan tabloya göre sadece Erzurum'da 500 öğretmensiz okul bulunmaktadır. Ortaya çıkan tablo yapılan atamaların ne kadar da ihtiyacı karşıladığını anlamaya sanırım yetmiştir. **Erzurum İl Milli Eğitim Müdürü, yaptığı açıklamada bu öğretmen açığını ücretli öğretmenlerle kapatmayı planladıklarını belirtti.** Bu açıklama Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in yaptığı "ilk atama sonuçlarından sonra eğer öğretmen ihtiyacı olursa tekrar atama yapacağız" söylemiyle çelişmektedir ve sistemin gerçek niyetini ortaya sermektedir.

5 YTL'ye çalışan ücretli öğretmenlerle kapatılan boşluklar

Bu sene de öğretmen ihtiyacının büyük bir bölümü ücretli öğretmen görevlendirmesiyle kapatılmaya çalışılacak. Bundaki en büyük neden ücretli öğretmenlerin ders saati başına sadece 5 YTL ücret almalarında yatıyor. Yani bugün bir kadrolu öğretmenin maaşı aylık 740 YTL artı ek ders ücretleri iken, aynı okulda kendisi ile aynı işi yapan ücretli öğretmenin alabileceği maaş en fazla 600 YTL oluyor. Tabii sigortası da bu ücret içerisinde yatırılıyor. Yani yine sömürünün sö-

“Allah rızası için bir ÖĞRETMEN!”

Allah rızası için bir ÖĞRETMENLİK!”

mürüsü yapıyor. Bu yüzden Milli Eğitim Bakanlığı'na ücretli öğretmenlik çok cazip geliyor.

Ama ücretli öğretmenlerin tek sıkıntısı sadece maaşla sınırlı kalmıyor. Görevlendirmenin ne zaman yapılacağını belli olmaması onlar için ayrı bir dert. **Yani eğitim yılının son ayında bile görev verilebilir.** Bununla birlikte görev verilen yerler nedense merkezi yerler olmamakta. Yani şehirlerin varoş mahalleleri diye tabir edilen, hizmet anlamında her zaman en sona bırakılan hatta çoğu zaman kendi kaderlerine terk edilen semtlere görevlendirilmeleri yapılmaktadır. Bu da onlar için gerek ulaşım gerekse de çalışma koşulları açısından zorluklar yaratmaktadır. Aldıkları ücret-

İş bulamayanlar sorunun kaynağını başka yerlerde aramaya çalışınca sistemin kendisi rahat bir nefes almaktadır. Aynı zamanda işsiz öğretmen adaylarına da gözdağı vererek öğretmenlik bekleyen binlerce insan olduğunu göstererek rahat durmaları ve kendi söylediklerini yapmaları yönünde uyarıda bulunmaktalar.

tin büyük bir kısmı yol ücretlerine ancak yeten ücretli öğretmenlerin bir de Milli Eğitim'den tecrit edilen okulların olanaklarının bulunmamasından dolayı tam anlamıyla bir eğitim verememekteler ve eğitim için gerekli masrafları kendileri karşılamak zorunda kalmaktalar. **Ayrıca ücretli olduklarından ve herhangi bir iş güvenceleri olmadığından dolayı her an işten çıkarılma durumu ile karşı karşıya kalmaktalar.** Bu durum, karşılarına ya kendi yerlerine kadrolu öğretmen atandığı zaman ya da okul müdürü tarafından verilen bir görev yerine getirilmediğinde ortaya çıkmaktadır. **Bu yüzden de okul müdürünün verdiği bütün görevler yerine getirilmek zorunda kalmaktadır.** Bu da angarya işlerin artmasına neden olmakta ve bütün bunları ücretli öğretmenlere yık-

maktadır. Bu da ücretli öğretmenlerin karşılaştığı sorunları katmerlendirmektedir.

Ücretli öğretmensen derdin bir değil bin!

Ücretli öğretmenlerin karşılaştığı sorunlar sadece bunlar değil. Bütün bunlarla beraber, KPSS'ye girip öğretmen olma kıstaslarında dört yıllık eğitim fakültesi mezunu olma şartı aranırken, yani öğretmen olma niteliği olarak bunlar belirtilirken, ücretli öğretmen olabileme kıstasları değişmektedir. Dört yıllık veya iki yıllık herhangi bir fakülte ya da yüksek okul mezunu olmak yeterlidir. **Hatta üniversite öğrenci olsanız bile ücretli öğretmen olarak atanabilirsiniz.** Eğer emekli öğretmenler yine de ücretli öğretmenlik yapabilirsiniz. Bu durum "rakiplerin" artmasına neden olmakta ve kimin dayısı daha güçlüyse onun öğretmen olma olasılığı daha da yükselmekte. Sistem bu durumla eğitim fakültesi mezunlarının öğretmen olamamasının nedeni iş güvencesi olmayan ve bunun için ücretli öğretmenliğe başvuru yapan üniversite mezunları olarak göstermeye çalışıp kendi üzerindeki sorumluluğu atmaya çalışmaktadır. İş bulamayanlar sorunun kaynağını başka yerlerde aramaya çalışınca sistemin kendisi rahat bir nefes almaktadır. **Aynı zamanda işsiz öğretmen adaylarına da gözdağı vererek öğretmenlik bekleyen binlerce insan olduğunu göstererek rahat durmaları ve kendi söylediklerini yapmaları yönünde uyarıda bulunmaktalar.**

Yaşanan tüm sorunlar sadece ücretli öğretmenlerin yaşadığı sorunlar değil elbette. Bununla birlikte ücretli öğretmenlerin bu çalışma koşullarından dolayı verimliliği düşen bir eğitim var. Bundan doğrudan etkilenen kesim de öğrenciler olmakta. Kalitesi düşen eğitimden kaynaklı "rakipleri" ile aynı eğitimi alamayan öğrenciler, önlerine konulan sınav maratonunda başarısız olmaktadır. Bu da Erdoğan'ın "ülkenin her yerindeki eğitimin kalitesi eşitlendi" iddiasını çürütmeye yeterli bir delil olmaktadır.

Aynı eğitim yılı içerisinde birden fazla öğretmen değiştiren öğrencilerin bu eğitimden alacağı yarar tartışma konusudur. Ücretli öğretmenlerin sürekli değişmesi ya da ücretli

öğretmenin yerine kadrolu öğretmen ataması yapılması nedeniyle öğretmenlerini değiştiren öğrencilerin tam öğretmenlerine alıştıkları sırada eğitim yılının bitmesi olumsuzlukların artmasına ve bir eğitim yılı boyunca öğrencinin herhangi bir şey öğrenememesine neden olmakta. Aynı durumun bir sonraki sene de yaşanacak olması bu durumun daha da katmerli hale gelmesini sağlayacak. Üstelik bu sıkıntıları yaşayan okullara ve öğrencilerine baktığımızda bunların genellikle yoksul ve emekçi halk çocuklarının bulunduğu yerlerde olması bizi düşündürmelidir. **Bu durum eğitimdeki "fırsat eşitliği"ni daha net görebilmek ve sistemin emekçi halk çocuklarına karşı nasıl kaliteli bir eğitim verdiğini görmemizi daha net sağlamaktadır.**

Ayrıca bir ömür boyunca çocuklarını okutmak için hiçbir masraftan kaçınmayan, gecesini gündüzünü bir edip çalışarak kazandığı bütün parayı çocuğunun okul masraflarına ayıran, okula kayıt parası yetmediğinde okulun temizliğini yaparak çocuğunu okula gönderip bir meslek sahibi olmasını isteyen emekçi halkımızın da mağduriyeti söz konusudur.

Sanki nitelikli bir eğitim veriyormuş gibi bir de eleme sınavları yaparak halk gençliğinin okumasının önüne bin bir türlü engel çıkartan sistem bu sınavlardaki başarısızlığı öğrencilerin ders çalışmamasına yormakta ve onları suçlamaktadır. Bundan kaynaklı da okuldaki şiddet sorunlarını başarısız öğrencileri okuldan atmayla çözmeye çalışmakta. Öğretmenleri olmadığından kaynaklı derslere giremeyen öğrencilerin başarısızlığını kendisinde hiç aramamaktadır. Böyle bir durumda da aile ile öğrenciyi karşı karşıya getirmektedir.

Diğer bütün sorunlarımız gibi ücretli öğretmenlik sorunu da sadece bir kesimi ilgilendirmemektedir. Öğretmen, öğrenci, veli bütün herkesi içerisine alan bir sorun olarak karşımızda durmaktadır. Bu sorun yeterince dile getirilmemekte, sadece birkaç ücretli öğretmenin sesinin dışında ses çıkmamaktadır. Bunun için sendikaların çabası da yeterli değildir. **Sadece ücretli öğretmenlik değil iş güvencesiz eğitim sorununda da yeterli tepkiler ortaya konulmamaktadır.** Son günlerde atılan birkaç adımın dışında ki bu adımların da ne kadar yeterli olduğu tartışma konusudur- bir adım atılmamıştır. Bunlar da sendikaların "dostlar alışverişte görsün" niteliğinde yaptıkları eylemlerdir. Bu süreç bir bütün olarak eğitim üzerinde gerçekleştirilmek istenen emperyalist politikaların uygulandığı bir süreçtir ve Bologna Süreci'nin devamıdır. **Geçtiğimiz dönem başlattığımız kampanyayı bir bilgilendirme dönemi olarak ele alırsak, bu dönemi de eylemlilik dönemi olarak geçirmek süreci doğru bir şekilde örmemizi sağlar.** Önümüze çıkan her fırsatı iyi değerlendirmeli ve tepkilerimizi her yerde dile getirmeliyiz.®

Mersin'den bir öğretmen adayı

Halkımızın çaresizliği ve sistemin oyunu

“Ben bir Türk milliyetçisi olarak tepkimi gösterdim.”

Bu sözler DTP Genel Merkezi'ne ateş ederek kaçan, gözaltına alındıktan sonra tuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılan x'e ait. Çok doğal ve her Türk milliyetçisinin göstermesi gereken bir tepki! Ne de olsa Genelkurmay Başkanı hedefi göstermiş. Seçim sürecinin başlamasıyla birlikte başlayan ve bugüne kadar artarak gelen teşhirin de sonucu da bu olmalıydı! (En azından şimdilik) İyi çocuklar misyonu anladı ve görevlerini hemen yerine getirdiler. Ki birkaç gün sonra da DTP Fatih İlçe Başkanlığı bir saldırıya maruz kaldı ve sonuç aynı oldu. Medya görevini yaptı, teşhiri kusursuz bir şekilde icra etti. Bir bütün olarak işleyen süreç buraya kadar geldi. **Ordu söyledi, medya yazdı, “iyi çocuklar” kurşunladı ve “bağımsız yargı” serbest bıraktı.**

Devrimci hareketlerin içinde bulunduğu durağanlık ve gerilemeye paralel temas ettiği kitlenin daralması, toplumu etki altına alacak ideolojik, politik önderlikten yoksun olması karşı-devrime muazzam bir alan yaratmıştır. Toplumun özellikle geri kesimleri faşizmin etkisi altına daha fazla girmiştir. Ma-

nipülasyona ve çarpıtmaya açık bu kesimler devrimci-demokrat kurum ve bireyler üzerine saldırmaya teşvik edilmektedir. En geri yanları kullanılarak kimi zaman katil, kimi zaman linççi ve saldırgan haline getirilmektedir. Trabzon'da bildiri dağıtan TAYAD'lılar karşılığında bunları bulmuşlardır. Malatya'da sadece farklı bir dini inanca sahip olduğu için insanlar vahşice katledilmiştir. Sivas'ta 37 aydın ve sanatçımız acımasızca yakılmıştır. Okullarda (toplama kampları), zorla marş okutulan derslerde “kahraman Türk milletinin ve ordusunun hainleri nasıl yok ettiğini dinleyen”, hayatları asimilasyon ve katliamlarla geçen Ermeni halkının yiğit evlatlarından Hrant Dink de aynı katillerce katledilmiştir.

Bu olaylar faşizmin işleyişi açısından da önemlidir. Katillerin ilişkileri bir bir ortaya dökülmüştür. Devletin denetiminde ama sivil ve sıradan insanlardır katiller ve yardımcıları.

Toplumun içinde bulunduğu sorun ve sıkıntılar çok büyük bir tepki birikimi yaratmıştır. İşsizlik, yoksulluk gibi sorunların çözümü bu tepkinin yöneleceği alana da işaret etmektedir aslında. Devrimci

hareketlerin kitlelerle temassızlığı da en çok burada göstermektedir kendini. Yoksulluğun ve işsizliğin sebebi “çok para isteyen emekçiler, akıllı durmayan öğrenciler, terör yüzünden dağın taşın bombalanması, her köşenin kurşunlanması, hapishaneleri dolduran teröristlerin bakımı ve beslenmesi” olarak gösterilebilmektedir sistem tarafından. Sorun bu ise çözüm de; elbette “emekçilerin işyerlerinden, öğrencilerin okullarından atılmasıdır, terörün kökünün kazınmasıdır” bu kitle için ve bu görevde devlete yardım edilmelidir.

Burada bizim için önemli olan olayın bu yönü olmalıdır. Yoksa her sınıf iktidarını korumak için kendi aygıtlarını ve yönetme mekanizmalarını yaratır. Her sınıf kendi güvenliğini kendi adalet anlayışla korur. **Emekçi halkın özlemleri faşizmin kabusu, liderleri onun düşmanlarıdır ki göz boyamak ve sınıflar üstü-bağımsız görünmek için birkaç katili hapisaneye koyması da bu yüzdendir.** Yoksa bu kesim onun bekçisidir. Açık açık katliamlar yapan resmi görevlilerden bir farkları yoktur. Devlet için kurşun atan da yiyen de kahramansa bu grup da kahramandır.

Sistemin teşhiri burada önemlidir.

Ama asıl olan faşizmin kitleler üzerindeki etkisini kendi lehimize daraltmak, var olan tepkileri doğru kanala yönlendirmektir. Emperyalizmin yarattığı krizler daha çok defa halkı hedef alacaktır. Buna karşı koyarken bu gücümüzle başarılı olamayacağımız açıktır. Karşımızda örgütlü ve disiplinli bir güç vardır. **Bir an önce yeni ve güçlü araçlar yaratmak, var olan araçlarımızın da niteliğini yükseltmek zorundayız.**

Mersin'den bir YDG'li

H
A
L
U
K
Z
O
R
U
S
E
V
M
E
Z

Merhaba sevgili YDG'liler. Yeni gelişmelerle dolu bir ayı geride bırakarak sonbaharın kendisini iyiden iyiye hissettirdiği günler geldi kapımıza dayandı. Kasım ayı da eminim ki çok sıcak gelişmelerin, hareketli olayların yaşanacağı bir ay olacak.

Bu ayki asıl konuma geçmeden önce bir iki gündem analizi yapmanın sıkıntı olmayacağını düşünüyorum. Biliyorsunuz ki gündemi doğru okuyarak yapılan öngörülü tespitler bizler için çok önemli bir yerde durmaktadır. Koskoca YDG'de siyasi analiz yapabilen bir iki kişi var benim haricimde, onların da yaptıkları analizlerin çapı belli. Hayır, efendim şu köşede kimseyle laf

dalaşına girmeyeyim diyorum ama yapılan tespitlere, yazılan bazı yazılara kızmadan da edemiyorum. Malumunuz İsyani köşesinde güya tespit yazıları çıkıyor. O köşeyi ben yazacaktım ki insanlar tespit nasıl yapılmış görecektirdi. Madem bana dergide kısacık bir köşe veriliyor ben de çok gevezelik yapmadan kendi tespitlerimi yapayım.

Malum son dönemde Irak'a asker girer mi girmez mi tartışmaları sürüyor. Orası bilinmez ama Meclis bir çırpıda tezkereyi çıkararak görevi hükümete devretti. Hükümet de “asker istesin, verelim” yetkiyi diyerek topu başkasına attı.

İşte ilk tespitim, evet Türk askerleri Irak'a girecekler; ama sonucunda büyük bir savaş yaşanacak.

İkinci tespitim de bunun arkasından geliyor, Türk askeri Irak'a girince ABD Türkiye'ye savaş ilan edecek. Efendim çok iddialıyım bu tespitlerimde. Bu dönemde elim ne gelirse okudum ve ayrıca yabancı dil bilmememe rağmen CNN, BBC gibi kanalları kendi dillerinden izledim. İşte çıkardığım iki sonuç bu oldu. Bu gerçeği bilen birisi olarak da siz YDG'lileri uyarmak istedim. Savaşın 5-10 gün içerisinde çıkacağını hatırlatarak tedbirlerinizi almanız gerekir diyorum. Ben hemen süpermarkete giderek 6 aylık gıda, temizlik ve eğlence stokumu temin ettim. Hem de herkesin şaşkın bakışları arasında. Bu tespitlerimle beraber

İSRAF!

muhtemelen bir dahaki ay görüşemeyeceğimizi de yazımda belirttim. Ee savaşın ortasında dergiyi çıkartmak zor olur herhalde.

Üçüncü tespitim de olası ABD-Türkiye savaşından sonra Türkiye'nin savaştan zaferle çıkacağı yönünde. Bu konuyla ilgili ciddi istihbaratlar aldım. Eğer ABD Türkiye'ye saldırırsa savaşta yenilecek ve Türkiye'nin egemenliğini kabul edecek. Biliyorum bu satırları okurken şaşırıyorsunuz ama işte sarsıcı gerçekler. Peki, tüm bu kargaşanın ortasında YDG ne yapıyor? Konferans! Evet, yanlış duymadınız YDG, konferans yapıyor. Kıtalar arası bir savaşın arifesinde sizlerin de bu sayıda duyurularını göreceğiniz gibi YDG konferans yapıyor. Bir de daha önce hiç yapılmamış bir şey olsa anlayacağım ama daha iki sene önce yaptık be kardeşim. O zamanlar YDG'li olmayanlar bilmezler ama ben bilirim masrafların ne kadar fazla olduğunu. O konferansın sürdüğü iki gün boyunca her masrafı, yol paralarını birebir not aldım ve harcanan pa-

ranın bir servet ettiğini fark ettim. Kap kap yemekler, büyük kazanlarda demlenen çaylar, milyarlarca tutan otobüs paraları, iki gün boyunca kartonlarca içilen sigara falan derken tam bir israf, tam bir savurganlık. Hem bas bas paramız yok, dergi çıkmıyor, yazarlarımızın maaşlarını ödeyemiyoruz diye bağırıyoruz hem de yine milyarlarca parayı sokağa atmaya göze alıyoruz. Halk gençliğini örgütlemeyi perspektif alan YDG'nin israfçılığına ne demeli bu durumda? Pes demeli efendim başka ne denir ki zaten? Niye bu kadar genç insan alanlarından toparlanıp bir iki konu tartışmak için bir araya getirilir ki hiç anlamam. Şimdi bütün YDG'liler yol parası, konferans masrafı için deliler gibi olanak çıkarmaya çalışacak ve savaş koşulları içerisinde heba olacaklar. Gerçi zaten 5-10 güne kadar savaş çıkacağı için bu konferans da ertelenecektir diye düşünüyorum. O nedenle sevgili YDG'liler çok yormayın kendinizi bence.

Bana ayrılan yer dolduğu için bazı meseleleri bir sonraki sayıda açmayı düşünüyorum, bakalım bir sonraki sayı ne zaman çıkacak? Sonraki yazımda siz YDG okurlarıyla daha dinamik bir ilişki kurmak için bulduğum yolları paylaşacağım. Bir de bomba gibi bir haberim vardı ama onu da sonraki sayıya bırakıyorum. Tüm YDG'lilere iyi bir Kasım ayı dilerim. Sağlıcakla kalın.

20 YILIN BİRİKİMİY GENÇLİK ANCAK MİLİTAN BİR

YDG, 1987'den bu yana halk gençliğinin anti-faşist, anti-emperyalist sesi olma iddiasından asla vazgeçmemiştir. Gerilemelerle ilerlemelerin iç içe geçtiği ve her yılına onlarca emek döktüğümüz YDG'miz bu sene 20 yaşındadır. 2005 yılında gerçekleştirdiğimiz konferansla oluşturduğumuz programımızın önümüzü daha net görmeye vesile olduğunu ve bu ay yapacağımız ikinci konferansımızın da YDG'nin kitlelere daha fazla açılmaya başladığı dönemde ihtiyaç olarak ortaya çıktığını ilan ederek, bu gerçekliklerin payıyla artık daha güçlü olduğumuzu duyurmanın haklı gururunu yaşıyoruz.

1980 Askeri Faşist Cuntası'nın (AFC) ardından yaşanan dağınıklığın 1984-1985 yıllarında kırılmaya başlamasıyla halkın mücadelesinde yeni bir dönem başlamıştır. Gençliğin de 1980 AFC'si ile baskı altında tutulması çabası, 1990'lı yıllara gelirken artık güçsüzlüğe başlamıştır. Bu nedenle suskunluk yırtılmaya, başta sınıf ve gençlik kesimleri olmak üzere halkımızın haklı mücadelesi artmaya başlamıştır. İşte YDG, kitlelerin artan bu mücadelesi ile eş güdümlü olarak bu dönemde kurulmuştur. **Yasaklanan 1 Mayıs eylemlerinin tekrar sokaklarda gerçekleşmeye başladığı, sınıfın grev ve eylemlerinin arttığı bu dönemde doğal olarak devrimci mücadele ivmeleniyor, kiteselleşiyor ve dünya çapında yaşadığı bunalıma rağmen ülkemizde güç kazanmaya başlıyordu. Görece uzun bir dönem gençlik hareketlerinin yaşadığı suskunluk, nicelik bakımından boyutlanan daralma ve her kesimden halk gençliğinin kendisini ifade edebileceği bir örgütlülüğün eksikliği de artan hareketlenme içerisinde daha fazla hissediliyordu.**

Yeni demokrasi arayışı

Emperyalizm çağında burjuvazinin artık ilerici hiçbir yanının kalmaması, geniş halk yığınlarının demokrasi beklentisinin başka hiçbir kesimin değil sadece halk sınıflarının mücadelesi ile karşılanabileceğini göstermekteydi. Bu demokrasi istemi, yukarıdaki nedenden kaynaklı nitelik açısından yeni bir demokrasi anlayışı anlamına gelmekteydi. Burjuvazinin öncülük ettiği demokrasiler, yeni kıtada ve onun doğusundaki yaşlı Avrupa'da halka rağmen bir demokrasi olarak kendisini var ediyordu. Burjuvazinin kendi çıkarları için gerçekleştirdiği devrimlerde halkı savaştırmasına rağmen demokrasiyi kendisi için kazanması, emperyalizm çağında halkın beklentisi olan demokrasinin niteliğinde farklılıkları da beraberinde getirmişti. **Burjuva devrimlerinin getirisini olan parlamento, halkın dolaysız yönetimini değil temsili demokrasiyi, asıl olarak da yeni egemen sınıf olan burjuvazinin iktidarını kutsuyordu.** Dünya genelinde 1900'li yılların başında kapitaliz-

min tekelleşmesi ve kendi son aşaması olan emperyalizme dayanması ile birlikte burjuvazi ilerici yönlerini tamamen kaybediyor ve gericileşiyordu. Artık ondan halk için demokrasi beklemek mümkün değildi. **Halkın beklentisi olan demokrasiyi kendi mücadelesi ile alması gerekmektedir.** Bu nedenle burjuva demokrasisine karşı halk kitlelerinin gerçek beklentisini ifade eden Yeni Demokrasi anlayışı ortaya çıkıyordu. Yeni Demokrasi, öz itibarıyla sermayenin ve diğer gerici sınıfların iktidarının değil halkın iktidarının temini olarak adlandırılabilir. Yani sözde bir parlamento ve temsili demokrasi yerine halkın doğrudan yönettiği ve denetlediği bir demokrasi. Yeni Demokrasi, ekonomik alt yapının ve kültürel üst yapının içerisinde ön gördüğü değişimlerle, halkın tüm kesimlerini kucaklayabilecek bir yönetim biçimi olarak ortaya çıkıyordu.

İşte 1990'lı yıllara doğru ülkemizde bu demokrasi özleminin gençlik saflarındaki sözcüsü olan Yeni Demokrat Gençlik, ismini ve niteliğini bu perspektiften alarak kurulmuştur. 1980 AFC'si ile kurulan YÖK'ün üniversitelerdeki merkezi yapısına, üniversitelerin özerkliğinin önüne dikilen tüm engellere ve paralı, şovenist, ezberci eğitime karşı savunduğu **Demokratik Halk Üniversiteleri** ile liselerde ezberci, paralı, niteliksiz, üretimden kopuk, faşist eğitime karşı **Demokratik Halk Liseleri** programıyla, işçi ve köylü gençliğin yaşadığı sosyal güvenceden yoksun, karın tokluğuna çalışma koşullarına karşı **özgürlükçü ve devrimci anlayışıyla**, işsizliğe karşı **tam istihdam perspektifiyle güçlü bir alternatif olan YDG**, tam da gerçek bir ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıkmıştır.

Çıkışlar ve inişler

90'lı yılların başında gittikçe artan gençlik hareketlenmesi içerisinde YDG'nin çok hızlı bir şekilde kiteselleşmesi bu nedenle tesadüf değildir. Ülkenin dört bir yanında açılan faaliyet alanlarıyla, yeni

çıkın yayınının her geçen sayı daha fazla satmasıyla YDG'nin nasıl bir açığı doldurduğu daha iyi anlaşılmıştır. Buna rağmen 1995 yılından itibaren YDG'nin kendi mücadelesi içerisinde çıkardığı yanlış anlayışların etkisiyle daralmaya başlaması trajik bir olaydır. Süreç içinde kendisini kitlelerden tecrit eden bir anlayışa bürünen YDG, yukarıda bahsi geçen Yeni Demokrasi perspektifinden daha farklı bir çerçevede hareket etmeye başlamıştır. **Burada kısa bir anekdotla Yeni Demokrasi olarak adlandırdığımız, halkın gerçek demokrasi talebini savunmak için anti-emperyalist, anti-faşist olmanın yeterli olduğunu belirtelim.** İşte YDG, yazılı bir programı olmasa da hareket tarzında ortaya çıkan yeni kriterlerle kendisini halk gençliğinden tecrit etmeye bu dönemde başlamıştır. 1996 yılından itibaren dergisini dahi çıkaramayacak boyuta gelen örgütümüz, zamanla çok küçük bir kesimin örgütü haline gelmiştir. Bu dönemden itibaren YDG'nin neredeyse ortadan kaybolduğunu söylesek yanlış olmayız. YDG anlayışında ortaya çıkan bu sol sapma, 3-4 yıl boyunca etkisini sürdürmüştü ve YDG, halk gençliğine kapalı bir tarzda faaliyetini sürdürmüştür. Bu dönemde ve hatta daha sonrasında YDG'nin nasıl bir örgüt olduğunu tanımlamak dahi zorlaşmış ve sol anlayışın etkisiyle YDG'ye olmadık misyonlar biçilmiştir. **Anlayışta ortaya çıkan bu sol yaklaşım, elbette ki pratikte yansımalarını gösteriyordu. YDG, halk gençliğini ilgilendiren çok somut gündemlerde dahi yer almıyor, üniversitelerde, liselerde, atölyelerde kitle çalışması yürütülüyor, kısacası YDG pratik olarak kitlelerden iyice uzaklaşıyordu.**

YDG'nin tekrar inşası

2000 yılına gelindiğinde ülke genelinde devrimci hareketin yaşadığı yenilgilerle birlikte YDG de kendisini tekrar sorgulamaya başlamıştır. Genel anlamda yaşanan kitlelerden kopma durumu, devrimci hareketlerin hemen hepsinin önemli ölçüde

daralması ve yaygınlaşan yenilgi psikolojisi bu sorgulamanın neredeyse tüm devrimci yapılarda yaşanmasını da beraberinde getirmiştir. YDG'de yaşanan sorgulama da esasta onun hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktığı ile ilgili olmuştur. Sonuçta YDG'nin niteliği ve misyonu konusunda hemen bir netleşme sağlanamamış olsa da esasta onun acilen kitlelere açılması gerektiği noktasında bir hemfikirlik yaratılabilmektedir. Devrimci bir gençlik hareketi yaratmak için kitleleri hedefleyen kampanyanın amacı da bu niyeti ifade etmekteydi zaten.

Bu süreçte atılan en olumlu adım ise dergimizin yeniden çıkarılmaya başlaması olmuştur. Dergimizin yeniden çıkmaya başladığı dönemlerde bir iki yoldaşın çabalarıyla, kitlelere gitme noktasında örgütümüzün yeterli bilgiye sahip olmayışı 2000'li yılların başında yaşadığımız sıkıntıların boyutunu da göstermektedir. Bu dönemde YÖK Yasa Tasarısı adlı saldırının gündemde olması ve YDG'nin bu konuya ilişkin somut hiçbir şey söylememesi, Ankara Kızılay'da gerçekleştirilen YÖK Yasa Tasarısı karşıtı eyleme katılım sağlamaması süreci anlatabilmek için verilebilecek örneklerdendir.

Buna rağmen örgütümüzün yüzünü kitlelere dönmeye başlaması zamanla bu sıkıntıların geride kalmasına yol açacaktı. Artık YDG için yeni bir süreç başlıyordu ve en önemli adım atılmıştı. 2000 yılında tekrar çıkmaya başlayan YDG, süreç içinde daha iyi duruma geliyor ve nitelik anlamında gelişimini devam ettiriyordu. YÖK Yasa Tasarısı gündeminin varlığını sürdürmesi nedeniyle bu dönemde örgütümüz merkezi bir imza kampanyasıyla kitle çalışmasına yoğunlaşıyordu. **Kitle çalışması konusunda dişe dokunur bir deneyimi olmayan YDG'liler, sınıf konuşmalarıyla, geniş çaplı ajitasyonlarla, panel ve forumlarla kitlelerle bağ kurmaya başlıyor ve kendi deneyiminden öğreniyordu.**

Emperyalistlerin Irak işgali ile askeri anlamda da somutlanan saldırganlıklarına karşı YDG'nin eksiklikleri olsa da başlattığı kampanyalarla verdiği tepki, geçmiş dönemin hatalarından uzaklaşmaya başladığını da gösteriyordu. İşgale karşı yaygınlaşan eylemlerde, merkezi mitinglerde, basın açıklamalarında, panellerde vb. YDG yer alıyor, kitle çalışmasında çeşitli araçlarla işgal konusunu işlemeye çalışıyordu. Örgütümüzün, kitlelere yönelen bakış açısının getirdiği avantajlara rağmen halen onları örgütlenme konusunda önemli eksiklikleri de bulunmaktaydı. Geniş kitlelerle kurulan diyaloglara rağmen kitleleri örgütleyecek uygun mekanizmaları yaratamamamız ve çevre anlamında kısmi bir genişleme yakalamamıza rağmen bunun istediğimiz düzeyde olmaması, halen kitleleri tahlil etmede ve örgütlemeye bazı hatalar yaptığımızı göstermekteydi.

LE HAYKIRIYORUZ: MÜCADELE İLE KURTULABİLİR

Bu dönem boyunca oldukça hareketli, işgale karşı aktif tavır alan örgütümüz, YÖK Yasa Tasarısına karşı da militan bir karşı duruş ortaya koyabilmiştir. Ancak kitleleri harekete geçirme ve örgütlenme sıkıntısı, YÖK Yasa Tasarısı gündeminde de kendisini hissettirmiştir. Geniş öğrenci kitlelerini yakından ilgilendiren bu saldırı yasasına karşı kitleler bir hareketlenme yaratılamaması da bu durumun kanıtıdır. Özellikle ardi adına düzenlenen merkezi eylemlerde eylemleri amaçlaştıran örgütümüz, kitleleri bu eylemlere kanalize edememiş, hatta böyle bir çabayı da sergilememiştir. Eylemlerin, kolluk kuvvetleriyle karşı karşıya gelmeye göre değerlendirildiği, devrimci gençlik hareketleri içerisinde eylem içeriklerinden ve kitlelerin nasıl eylemlere katılabileceğinden çok yer, zaman meselelerinin tartışıldığı bu dönemde YDG de aynı hataya (tersini iddia etmesine rağmen) pratik içerisinde düşüyordu.

YDG'nin 20 yıllık tarihinde en fazla öne çıkan gelişmelerden birisi de Köy Çalışmaları pratiğidir. Yaz dönemini, birçok gençlik örgütlemesi gibi rehabet içinde ve "tatil perspektifi" ile geçiren YDG'nin, kendi hedeflerinden uzak kalan bu tarzına müdahale etmesi gerekiyordu. **Örgütümüzün genelinin öğrencilerden oluşması, yaz dönemlerinin rehabet içinde geçmesi, programındaki köylü gençliği örgütlenme çalışmalarına önem verdiği vurgusuna rağmen köylü gençlik içerisinde örgütlenmelerinin olmaması ve YDG'nin işçi-köylü kitleleriyle bağlarının çok cılız olması nedenlerinden kaynaklı örgütlenen Köy Çalışmaları, hem bu konularda olumlu bir adım atmamızı sağlayacak hem de kolektif çalışma koşulları içinde örgütümüzün gelişmesine vesile olacaktı.** Küçük burjuva zaafların en fazla açığa çıktığı kolektif çalışma ortamı içerisinde YDG'yi ve onu oluşturan bileşimi hepimiz daha iyi tanımaya başlayacaktık ve aldığımız eğitim çalışmalarıyla eksikliklerimizi kapatmaya çalışacaktık. Köy Çalışmaları süresince hedeflenen kitle çalışması gerçekleştirilememiş olsa da bizler için bugüne kadar bildiğimiz birçok konunun netleşmesi anlamında bu çalışmanın çok faydası olmuştur. Alanı ve emekçilerin durumunu tanıma, çalışma disiplini, kolektif yaşam gibi meselelerde edinilen deneyimler bu konuya örnek olarak verilebilir. Üç senedir aralıksız bir şekilde örgütlenen Köy Çalışmaları sayesinde aynı zamanda örgütsel giderlerimizin de bir kısmı karşılanabilmiştir.

Elbette ki 20 yıllık tarihimizde öne çıkan bir diğer konu da 2005 yılında gerçekleştirdiğimiz konferansımızdır. YDG'nin programının belirlenmesi hedefini de içeren konferansımızla YDG'nin temel çalışma alanları, çalışma tarzı netleştirilmiş, pratik sorunlar tartışılmış ve güncel meselelere ilişkin politikalar sunulmuştur. Örgüt iradesinin sağlanması anlamında önemli bir yerde

duran konferans, YDG'nin merkezileşmesi meselesinde de bir başlangıç olması açısından dikkate değerdir. 2 gün süresince bahsi geçen konuların yoğun bir şekilde tartışılmış olması, konferansın oldukça coşkulu geçmesi, YDG için azımsanmayacak bir kazanım olmuştur. Sadece temel sorunlar konusunda değil, YDG'nin değinmesi gereken genç kadın, ulusal sorun, kültür sanat, Avrupa Birliği, hapishaneler sorunu gibi konularda da çalışma gruplarının oluşturulması ve bu gruplardan da YDG'nin anlayışı noktasında deklarasyonlar hazırlanması oldukça anlamlıdır. YDG konferansına çeşitli sendikalar, DKÖ'lerden ve devrimci çevrelerden dostlarımızın katılımı, görüşlerimizi dinleyerek bizlere katkıda bulunmaları da konferansın olumlu yanlarından birisi olmuştur.

YDG'nin konferans sonraki süreçte genel bir rehavete kapılması, konferansın verimli bir araç olarak kullanılması yerine amaç haline getirildiğini göstermiştir. Konferansın ardından kitle çalışmasına yoğunlaşmış bir örgüt yerine politikasız ve beklenti havasına kapılmış bir YDG ile karşılaşılması, durumun vahametini göstermektedir. YDG'nin bu süreçte uzun bir süre kitlelere dönük merkezi bir politika belirlememiş olması oldukça dikkat çekicidir.

Son süreç

Yakın zamanda üniversiteler merkezli başlayan kampanyamız, bu uzun süreli suskunluğun parçalanmasına da hizmet etmiştir. **Emperyalist yasalara karşı merkezi olarak başlatılan kampanyamız öncesinde örgütümüzün yaşadığı mali problemleri çözümlenmek için örgütlenen bağış kampanyası döneminde de politik meselelere yoğunlaşamayarak hatta yapan bizlerin emperyalist yasalara karşı başlattığımız merkezi kampanya adeta tekrar bir dönüm noktası olmuştur.** Bir seneden uzun bir süre gençliğin sorun ve talepleriyle ilgili olarak kitlelere hitaben merkezi bir çalışma yapmayan YDG'nin içine girdiği bekleme ve kendiliğinden tavrın kırılması anlamında emperyalist yasalara karşı örgütlenen kampanyanın önemi büyüktür. Sözleşmeli öğretmenlik, yetkin mühendislik, aile hekimliği, yabancıların çalışması hakkındaki kanun, mesleki yeterlilik gibi paket şeklinde hazırlanan saldırı yasalarının özellikle gençliği ilgilendiriyor oluşu, adeta YDG'nin bu sürece sessiz kalmaması gerektiğini belirtiyordu.

Saldırıların kapsamı ve içeriği düşünüldüğünde YDG'nin hakkıyla bu süreci örgütleyebildiğini iddia edemeyiz ancak uzun bir süredir kitlelere gitme noktasında sorun yaşayan YDG'nin önümüzdeki döneme hazırlık anlamında böyle bir kampanya ile toparlanması gerekiyordu. İşte bu kampanya, her ne kadar örgütümüz saflarında çok canlı karşılanmamış olsa da bahsettiğimiz toparlanmanın sağlanabilmesi açısından oldukça faydalı olmuştur. **Özellikle bazı alanlarımızın kitle çalışması konusunda oldukça verimli geçirdiği kampanya sürecinde, geçmiş dönemde dağılmış olan üniversite örgütlülüklerimiz yeniden toparlanabilmiş, bu süreçte azımsanamayacak bir kitle harekete geçirilebilmiştir.**

Son döneme geldiğimizde örgütümüzün yeni bir anlayışı tartışarak konferans sürecine hazırlandığı hepimizin malumu. YDG'nin ilk kurulduğu dönemden bu sürece gelene kadar niteliksel anlamda önemli bir değişim geçirdiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Kitlelere kapalı örgüt anlayışından, geniş kitleleri kucaklayacak bir perspektifin kazanılmasına doğru ilerleyen sürecin, özellikle de YDG'nin kurumsallaşması anlamında yeni bir konferansla taçlandırılması oldukça anlamlıdır. YDG'nin demokratik bir kitle örgütü olduğu noktasında örgütümüzün görüş birliğine varmasıyla attığımız adımların daha da sağlamlaşması ve YDG'nin niteliğini düşürmeden onun kitlelere açılması anlamında daha cesur adımların atılması sağlanabilmiştir.

Yazımızın girişinde de belirttiğimiz gibi YDG, Türkiye halk gençliğinin anti-faşist, anti-emperyalist sesi olma konusunda büyük bir açığı kapatma iddiasıyla oluşmuştur. YDG, feodal üretim ilişkilerinin toplumda yarattığı tahribatın ve faşist baskının farkında olarak, halk gençliğinin daha demokratik bir yaşam alanına kavuşması için mücadelesine devam etmektedir.

YDG'nin niteliğinin kavranmasının, onun kitlelere açılması ve çizgisinden sapmadan yoluna devam edebilmesi açısından önemi büyüktür.

YDG, DKÖ niteliğine rağmen, uzun süredir yerelden merkeze doğru bir örgütlenme çizgisini hakim hale getirememiştir. Bunun yanında YDG'nin demokratik mekanizmalarının oluşmaması ve kullanılmaması, hatta bunlara ihtiyaç dahi duyulmamış olması dikkat çekici bir durumdur. **Hem kitleleri hedefleyen bir ör-**

gütten bahsetmemiz hem de kitleleri bırakalım kendi içerisinde dahi demokratik mekanizmalar oluşturmayan bir örgüt olmamız büyük bir çelişkidir. Bu nedenle özellikle son bir yılın en büyük deneyimlerinden olan YDG toplantılarının yaygınlaştırılması ve birimlerde çalışma tarzımız içerisinde vazgeçilmez bir araç haline gelmesi gerekmektedir. Doğru ya da yanlış her türlü önerinin YDG içinde söz sahibi olabilmesi ve pratik içerisinde tüm kazanımların eritebilmesi sağlanabilmelidir.

YDG'nin kitlelere açılması konusunda atması gereken adımların henüz oldukça başında olduğumuz ortadadır. Bu hem niteliksel anlamda kendisini göstermektedir hem de YDG'nin niceliksel darlığı göz önünde bulundurulduğunda ne demek istediğimiz anlaşılacaktır. Bunun yanı sıra YDG'nin anti-faşist, anti-emperyalist, anti-feodal niteliğinin de soyut değil somut olarak ısrarla vurgulanması gerekmektedir. Yeni Demokrasi anlayışı çerçevesinde yaratılması için çabaladığımız **Yeni Demokratik Gençlik Hareketi**, anlamını bu nitelikte bulmaktadır.

Dünya çapında emperyalist-kapitalist sistemin, bekasını devam ettirebilmek için gerçekleştirdiği ekonomik, siyasal ve askeri saldırıların dünya halklarında yarattığı tepki ortadayken bu saldırılara sessiz kalmak mümkün değildir. Özellikle de son dönemde Irak'ta, Afganistan'da yaşanan fiili işgalin, halklar nezdindeki etkisi düşünüldüğünde, emperyalizmin ezilenler için planladığı her saldırı paketinin kapsamı anlaşıldığında anti-emperyalizm vurgusunun ne kadar önemli olduğu da görülecektir. Son dönemde de yukarıda da bahsettiğimiz saldırı yasalarının etkisi ile bölgemizde yaşanan işgal gerçekliği kapsamında halkımızın emperyalizme karşı duyduğu öfkenin, Yeni Demokrasi anlayışıyla bütünleştirilmesi görevi ile karşı karşıyayız diyebiliriz. **Bu nedenle anti-emperyalizm vurgusunun mutlaka bu dönemde öne çıkarılması ve alternatif anlayışımızın ısrarla anlatılabilmesi gerekmektedir.** Anti-emperyalizm vurgusunun bu süreçte de önemini yitirmeyeceği gerek Büyük Ortadoğu Projesi düşünüldüğünde, gerek emperyalizmin yeni işgal tehditlerinde bulunması ve gerekse de emperyalist patentli saldırı yasalarının merkezi olarak hazırlanıyor olması göz önünde bulundurulduğunda anlaşılacaktır.

20 yılın deneyimlerini gelecek dönem içerisinde olumlu yönde değerlendirebilmek için geçmişimizi iyi incelememiz ve sosyal pratikten çıkarttığımız her dersi bu deneyim hazinesine eklememiz gerekmektedir. Bu nedenle güncel politik her gelişmenin değerlendirilmesi, halk gençliğini ilgilendiren temel ve tali konuların araştırılarak kolektifimize mal edilmesi faydalı olacaktır. Unutmayalım ki YDG, bir ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıkmıştır ve bu ihtiyaç olduğu sürece varlığını sürdürecektir.✂

25 KASIM'LARDA GEÇMİŞİ VE GELECEĞİYLE ÜÇ İKEN MİLYONLAŞAN KELEBEKLERE

Zor ve baskı uygulayarak, genel olarak insanların fiziki, cinsel veya psikolojik açıdan baskı altına alınmasına ya da baskı görmesine neden olan bireysel veya toplumsal davranışların tümüne şiddet denir.

Evrensel olarak kabul gören şiddet tanımlaması böyledir. **Şiddetin dini, dili, ırkı ve ülkesi yoktur. Ama şiddetin temsil ettiği bir sınıf ve kültür vardır.** Günümüzde kadına şiddeti emperyalist saldırganlık ve kültürden bağımsız ele alamayız. Ezen ve ezilenlerin mücadelesinde şiddet tüm halka uygulanmaktadır. Ancak bu genelin içinde değişmeyen tek bir şey var ki o da şiddetin en büyük mağdurlarının kadınlar ve çocuklar olduğudur. Yine tüm toplumlarda, dinlerde değişmeyen tek şey kadına uygulanan şiddettir.

Kadın olmak her iklimde, her coğrafyada, biçimde bazı farklılıklar gösterse de özde aynı anlamı taşır; yani ikili sömürü, ikili baskı, ikinci sınıf sayılmak ve şiddete maruz kalmak. Tüm bunlara kimi coğrafyalarda kadının ulusal kimliğinden dolayı yaşadığı şiddeti de eklemek gerekir. Burjuva kurumların bile reddedemeyeceği, görünmez kılamayacağı bir gerçek var. O da kadın ve şiddetin yan yana olduğudur. **25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü diye bir günün olması da bu gerçeğin ürünüdür.**

25 Kasım 1960. Yürekli üç kadının mücadelesinin simgeleştiği gün. **Dominik Cumhuriyeti'nde Diktatör Trujillo'ya karşı yürütülen mücadelenin önderleri arasında yer alan Minevra, Patria ve Maria Mirabel diktatörlük tarafından kaza süsü verilerek, tecavüze uğrayarak katledildiler.**

Minevra Mirabel'in diktatör Trujillo'nun metresi olmayı reddetmesiyle başlar onların öyküleri. **Bir toprak ağasının kızları olan üç kız kardeş mücadelelerini halklarının diktatörlüğe karşı verdiği mücadeleyle birleştirir ve kısa zamanda bu savaşın simgeleri haline gelirler.** Tıpkı Rosa Lüksemburg'u katlederek sınıf mücadelesini yok edeceğini sanan Alman burjuvazisi gibi her zaman ki yanılıyla; yani onları katlederek kavgalarını yok edeceği yanılıyla hareket eder Diktatör Trujillo... Ama kendi sonunu hızlandırır. **Mirabel kardeşler sadece halklarının ve Dominikli kadınların mücadele simgesi olmakla kalmayıp, tüm ezilen halkların ve kadınların mücadele simgesi olurlar.** Latin Amerikalı ve Karayipli kadınların günlerce sü-

ren mücadele ve protestoları sonucu, "Kadına yönelik şiddetle mücadelenin" simgesi haline gelirler. Bu mücadele sonucu Mirabel kardeşlerin katledildikleri gün Birleşmiş Milletler tarafından "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü" ilan edilir. **Kelebekler olarak da simgeleşen Mirabel kardeşlerin direnişi kadına uygulanan şiddete ve tecavüze karşı mücadele etme geleneğini yaratır. Tıpkı 8 Mart'ı bayraklaştıran Şikagolu kadın işçilerin direnişi gibi.**

Kadın ve şiddet

Doğumdan ölüme kadar, savaş zamanında olduğu kadar barış zamanında da kadınlar devlet, toplum ve ailelerinin ellerinde şiddet ve ayrımcılığa maruz kalıyorlar. Kadına yönelik şiddet, dünyanın tüm toplumlarında yaygın olarak rastlanan bir şiddet türü olarak önümüzde duruyor. Kadınlara yönelik şiddet evrensel olmakla birlikte, birçok kadın etnik kökeni, sınıfı, kültürü, cinsel kimliği ya da statüsü nedeniyle hedef seçiliyor.

Bu bağlamda, kadına yönelik şiddet biçimleri şöyle sıralanabilir.

- Aile içinde meydana gelen fiziksel, cinsel, ekonomik ve psikolojik şiddet, kız çocuklarının cinsel istismarı, evde cinsel taciz ve tecavüze maruz kalmaları, zorla evlendirme, tecavüz faili ile evlenmeye zorlanma, zorla bekaret kontrolü ve bununla bağlantılı şiddet, evlilikte tecavüz, kadın sağlığına zarar veren diğer uygulamalar.

— Namus cinayetleri adı altında gerçekleştirilen kadının yaşam hakkına yönelik ihlaller.

— İşyerinde, eğitim kurumlarında, toplum içinde tecavüz, cinsel taciz, sarkıntılık gibi fiziksel ve psikolojik şiddet, fuhuşa zorlama.

— Gözaltı merkezlerinde ve gözaltı merkezleri dışında kolluk güçlerince gerçekleştirilen her türlü cinsel şiddet fiilleri (tecavüz, sözle ve fiziki cinsel taciz, zorla bekaret kontrolü).

- Silahlı çatışma durumlarında kadının insan haklarının ihlal edilmesi, tecavüz ve cinsel taciz uygulamaları.

- Zorla kısırlaştırma ve düşüğe zorlama, zorla doğum kontrol uygulaması.

- Kadının giysi seçiminde zorlamaya tabi tutulması ve başörtü yasağı uygulaması.

Emperyalist politikalarla derinleştirilen mülkiyet ilişkileri, sömürü

mekanizması, işsizlik, yoksulluk ve eğitimsizlik, aile içi şiddetin, cinnetlerin, intiharların, cinsel tacizin, fuhuşun, hırsızlığın inanılmaz boyutlara gelmesine neden olmuştur.

Diğer yandan; namus, töre cinayetleri, koca-baba-ağabey dayakları ve işkence, medyada magazinleştirilerek sunuluyor. Şiddete uğrayan kadının ne yaptığı, ne söylediği ya da nasıl giyindiği sorgulanıyor. Fiziksel, sözel ve cinsel şiddete uğrayan kadınların bunu hak edip hak etmediği tartışılıyor; kurbanlar suçlanıyor, suçlular "mağdur" veya "masum" ilan ediliyor. Şiddet; dinsel-geleneksel, sınıfsal önyargılarla, cinsiyet ayrımcı politikalarla ve yasalar eliyle meşrulaştırılıyor.

Geçmişten bugüne farklı kılıklara bürünen ve günümüzde kadının yaşamının her alanına yayılan şiddet o kadar içselleşmiştir ki toplumca normal karşılanır hale gelmiştir. Her gün duyduğumuz namus ve töre cinayetleri, psikolojik, ekonomik ve cinsel

mahkemelerince 'lezbiyen anneye kız çocuğu verilmez' kararıyla velayet hakkı elinden alınan, devletin tüm organları ve toplum tarafından yok sayılan, aşağılanan,

— Diyarbakır'da, kendilerine ve kocalarına bilgi verilmeden kısırlaştırılan 17 kadını!

Bugün dünya üzerinde yaşayan kadınların yarısı eşlerinden şiddet görüyor.

—Uluslararası Göç Örgütü, her yıl 2 milyon kadının sınır ötesi kadın ticaretinde kullanıldığından bahsediyor.

—ABD'de, her 6 dakikada bir kadına tecavüz ediliyor.

—İngiltere'de, her 7 kadından biri birlikte olduğu erkek tarafından tecavüze uğruyor.

—Fransa'da, her ay 6 kadın aile içi şiddet nedeniyle hayatını kaybediyor.

Peki, ne yapmalı?

Kadını yok sayan ataerkil zihniyete rağmen Antigone'den Jan D'arc'a, Olympe'de Gouges (1791 Kadın Hakları Bildirisi)'den Sylvia Pankhurst'a, Rosa Lüksemburg'dan bizim coğrafyamızın kadınları Meral'e, Nergiz'e, Dilek'e, tarih bu isimleri bir kenara kaydetmek zorunda kaldıysa bunu, bu kadınların, inatla direnişine borçluyuz.

Bugün yaşadığımız topraklarda her gün bir yenisine şahit olduğumuz namus ve töre cinayetleri, "intihar" süsü verilen cinayetler, yaşadığı yoğun baskılar karşısında ölümü tercih eden, açlığın ve yoksulluğun en koyusunu yaşayan, evde, işte, sokakta, yaşamın her

alanında tacizle, tecavüzle yüz yüze yaşayan, emeği ve bedeni kat kat sömürülen, Kürt kimliğinden dolayı ulusal baskıya uğrayarak ezilmişliği derinleşen ve tüm bu baskılara karşı direndiğinde işkenceler gören, hapsedilen, kaçırılarak tecavüze uğrayan, gözaltında kaybedilen, konuşması, yazması, üretmesi yasaklanan kadınlar, **şiddete dur demenin tek yolunun şiddete karşı isyanların birleşerek örgütlenmekten geçtiğini bir kez daha gözler önüne seriyor.** Düzenin yalnızlaştırarak kendine yabancılaştırdığı, tüm direnç ve dayanak noktalarını baltalayarak özgüvensizleştirdiği kadınların kurtuluşunun tek yolu, uzun ve sancılı bir mücadeleye hiç vakit kaybetmeden, hemen bugünden başlama zorunluluğunu bilince çıkarmak olacaktır.✂

temeldeki şiddete dair yaşanan olaylar, tacizler, tecavüzler, baskılar bizi şaşırtmıyor artık. Yaşamımızın en doğal ve sıradan bir parçasına dönüşmüş durumdadır şiddet. **Pek çok kadın şiddeti bir kader, kadın olmanın kaçınılmaz bir sonucu olarak kanıksayacak kadar kendi yaşamına yabancılaşmış, umutsuzluk girdabı içerisinde çırpınarak kaybolmuş, silikleşerek özgüvenini yitirmiştir.**

İstatistikler ve geçmişte yaşananlar her şeyi somutluyor.

—Türkiye'de kadınların % 97'si şiddet görüyor,

—Adana'da sokak ortasında, polislerin gözü önünde vahşice bıçaklanıyor,

—Cinsel yönelimleri nedeniyle işinden kovulan, evinden çıkartılmaya çalışılan, TC

Subjektivizm meselesi daha çok kişisel (öznel) yaklaşım ve değerlendirmelerle alakalıyken, objektif olabilmek (nesnel olabilmek), mümkün olduğunca çok yönlü, mümkün olduğunca kolektif düşünceyle sağlanabilir.

Subjektivizm, öznel düşünceden kaynaklanan ideolojik bir hastalıktır. Günlük yaşam içerisinde çok yönlü düşünememe ve yeterince gözlem yapamama sorununun yarattığı tüm yanlış yaklaşımlar, subjektif yaklaşımlardır. Bu nedenle subjektivizm hem örgütsel faaliyetin hem de yaşamın içerisinde oldukça önemli bir yerde durmaktadır. Aynı zamanda birbirinden bağımsız gibi görünen birçok ideolojik hastalığın temelinde subjektivizmin bulunduğunu söylersek yanlış olmayız.

İnsanoğlu, hayatın merkezine kendisini koyarak yorum yapma anlayışını, yaşamın içerisinde öğrenir. Bu, her insanın asgari düzeyde de olsa subjektif yaklaşımlarının mutlaka olduğunun gereğesidir de aynı za-

YDG'de subjektivizm

Peki, içinden geçtiğimiz dönemde subjektivizm sorununun YDG içerisinde ne gibi somut yansımaları olduğunu düşünüyoruz? Örgütümüzün genel anlamda sıklıkla içerisinde bulunduğu kendiliğindencilik meselesi, subjektivizmin örgütsel kapsamındaki etkilerinden birisidir. **Halk gençliğinin örgütlediği anti-faşist, anti-empyralist mücadele örgütü olma iddiasındaki**

necektir. Aksini iddia eden herkese "ama" ile başlayan bir cevabı mutlaka olacaktır. Subjektif, kendisi olmazsa örgütteki işlerin çok zor yürüyeceğini, büyük ihtimalle kendi alanının dağılacığını da en ufak bir şüphe duymadan savunacaktır. Subjektifin genellikle örgütsel başarılarıdaki payı da çoğunlukla işte bu nedenlerden kaynaklanacaktır. O, başkalarının daha başarılı olmasını, kendisinden daha iyi politikalar üretmesini, daha faz-

acil sorunlarına ve beklentilerine de doğru şekilde hakim olamaz. Kitlelerin ve/veya düşmanın durumunu abartan ya da olduğundan küçük gören anlayışlar da subjektivizmden kaynaklanmaktadır. Düşmanın durumunu olduğundan farklı değerlendiren, örneğin düşmanın olduğundan güçlü gören birisi, pratiğe girmekten de çekinecektir. O halde subjektivizm bu gibi durumlarda sağcı yaklaşımlara neden olabilir. Yine düşmanın durumunu olduğundan zayıf gören birisi, erken kalkışmalara girişeceğinden kaynaklı "sol" bir hata işleyecektir. Aynı durum, kitleleri tahlil etme meselesinde de geçerlidir. Kitleleri doğru şekilde tahlil edemeyen birisinin onların çelişkilerine, beklentilerine ay-

SUBJEKTIVİZME KARŞI
SUBJEKTIVİZME KARŞI
SUBJEKTIVİZME KARŞI

ÇOK YÖNLÜ DÜŞÜNMEYİ HAKİM KILALIM!

manda. Ancak kolektif düşünmeye ve yaşamaya başlayan insan, zamanla yorumlamadaki anlayışını da değiştirmeye başlar. **O halde subjektivizm meselesi daha çok kişisel (öznel) yaklaşım ve değerlendirmelerle alakalıyken, objektif olabilmek (nesnel olabilmek), mümkün olduğunca çok yönlü, mümkün olduğunca kolektif düşünceyle sağlanabilir.** Subjektivizmin nasıl bertaraf edilebileceğine geçmeden önce bu hastalığın zararlarına örnekler yoluyla açıklık getirmeye çalışalım.

Subjektivizm, çok yönlü değerlendirme yapamamaktan kaynaklandığına göre esasta eksik gözlem ve değerlendirmelerle birebir ilintilidir. Eksik gözlem ve değerlendirmeler ise yapılan değerlendirmelerin büyük oranda yanlış olduğunun baştan kabulüdür. **Devrimci mücadele içerisinde hatalı taktik yönelimlerin belirlenmesi, örgütsel hataların değerlendirilmesinde yapılan yanlışlıklar, esas-tali ayırımının yanlış yapılması gibi örnekleri, subjektivizme örnek olarak verebiliriz. O halde bu sorun, yapılan birçok köklü hatanın kaynağıdır diyebiliriz.**

Subjektivizm, değerlendirmelerde bilimsel olmayan çıkarımlara denk düşen bir hastalıktır. Demek ki subjektivizm sorununun arkasında diyalektik-materyalist yöntemin göz ardı edilmesi bulunmaktadır. Bu bilimsel yöntemin terk edilmesi, tek yanlılığın da hakimiyeti anlamına gelecektir. Bu doğrultuda subjektivizmin, idealizme düşmenin bir biçimi olduğunu söylersek yanlış olmayız. Lenin yoldaş, **"Düzlük ve tek yanlılık, kabalık ve kemikleşme, subjektivizm ve subjektif körlük... idealizmin bilgi teorisinin kökleridir"** derken de bundan bahsetmektedir.

YDG'nin dönem dönem politikasız kalması, politik gündemleri takip edememesi, bu konuya bakışında yaşanan subjektivizmle ilgilidir.

Bunun yanı sıra subjektivizm sorununun yansımalarından birisi de örgütümüzde yansımaları bulan **alancılık** sorunudur. Genel bakamadığından kaynaklı asıl çıkarların nerede olduğunu anlayamayan subjektif, devrimci kimliğinden önce YDG'li kimliğini, YDG'li kimliğinden önce kendi bölgesinin kimliğini, kendi bölgesinin kimliğinden önce kendi alanının kimliğini, kendi alanının kimliğinden önce de kendisinin kimliğini sahiplenmektedir. Bu formülasyonu şu şekilde kurarsak daha iyi anlaşılacaktır: **subjektif bakan kişi, genel devrimci başarılarından çok YDG'nin başarılarıyla, YDG'nin başarılarından çok kendi bölgesinin başarılarıyla, kendi bölgesinin başarılarından çok kendi alanının başarılarıyla, kendi alanının başarılarından da daha çok kendisinin başarılarıyla ilgilenen kişidir.** "Peki, bunlardan hangisi subjektif bakış açısı anlamına gelmektedir?" diye soranlara cevabımız, elbette ki hepsi olacaktır. Bütünün çıkarlarını, parçanın çıkarlarının altında tutan subjektifin ne kadar "bilimsel" olduğu zaten tartışılmaz şekilde ortadadır. Değerlendirmede tek yanlı kalan subjektif, kendisinin en yararlı, en vazgeçilmez kişi olduğunu, her şeyin merkezinde kendisinin olduğunu düşünür. O, örneğin bir alanın esas mı yoksa tali mi olduğu konusunu bile saatlerce gereksiz yere tartışabilir. Eğer tali bir alandıysa bunu kabul etmeyecek, bu değerlendirmeyi yapanların anti-bilimsel değerlendirme yaptığını da iddia edecektir. **Subjektif, her zaman kendisinin daha fazla bedel ödediğini, en zor görevlerin kendisinde olduğunu, en ağır koşullarda kendisinin çalıştığını düşü-**

la öne çıkmasını kabul edemeyecektir. Çünkü o, başarıların örgütsel değil, kişisel olduğuna inanmaktadır. **Tüm bu yönleriyle subjektivizm, aynı zamanda örgüt içerisinde ya da devrimci saflar içerisinde yaşanan bir tür milliyetçiliktir. Çünkü subjektif, kendi yapısının başarılarından ne kadar haz alıyorsa, farklı ilericiler, demokrat, devrimci yapıların başarısızlıklarından da o kadar haz alıyordu.** Örgüt içerisinde de kendi alanının başarısından ne kadar mutlu oluyorsa, diğer alanların başarısızlıklarından o kadar içten içe mutlu oluyordu. Kendi alanında yaptıklarından ne kadar keyif duyuyorsa, diğer yoldaşlarının yapamadıklarından da o kadar gizli gizli keyif duyuyordu.

Saflarımızda subjektivizmin bir başka öne çıkan yanı da inceleme, araştırma tarzımızla ilgilidir. Aslında bu konular birbirleriyle doğrudan ilgilidir. Mümkün olduğunca çok yönlü düşünmek yerine, olayların, olguların veya kişilerin değerlendirmesini tek yanlı ya da eksik yapan kişi, süreci veya kişileri teşhis ederken de hata yapacaktır. Bu konu, yukarıda belirttiğimiz politikasızlık meselesiyle de iç içedir. Yaptığı kısmi gözlemlerin, yorum yapmak için yeterli olduğunu düşünen kişi, özensiz gözlem yaparak, inceleme ve araştırma yönteminde sığ kalmayı yeğleyerek subjektivizme düşmektedir. O halde subjektivizmin yeterince dinlememe, yeterince incelememe, yeterince araştırma alışkanlıklarıyla da ilgisi bulunmaktadır. Bunun yanında yine subjektif kişi, yukarıda saydığımız özellikleri nedeniyle **empati** yeteneğinden de yoksundur. Kendisini başkalarının yerine koyamaz ve defalarca belirttiğimiz gibi esasta kendisini her zaman merkezde tutar.

Subjektivizm, hatalı ve eksik değerlendirmeleri nedeniyle kitlelerin

rıntılı şekilde hakim olması mümkün değildir. Bu hakimiyetsizlik, doğru zamanda doğru politikanın uygulanmasına da engel olacaktır.

İnceleme tarzımızı düzeltelim

O halde subjektivizme karşı yapılması gerekenler ilk başta inceleme tarzıyla ilgilidir. **"Herkes kolayca anlar ki, üzerinde çalıştığımız şey ne olursa olsun, bu şeyin şartlarını, karakterini ve öteki şeylerle ilişkilerini anlamazsak, bu şeyin kanunlarını anlamaz, onu nasıl ele almak gerektiğini bilmez ve iyi bir şekilde başaramayız."** (Mao Zedung, Seçme Eserler, c:1) Demek ki başarının ilk kriteri, üzerinde çalışılan şeyin mümkün olduğunca çok yönlü bir şekilde tahlil edilmesiyle ilgilidir. Örneğin diyalektik yasalarını bilmeyen birisinin diyalektik yöntemi başarıyla kullanabilmesi mümkün değildir. Kitleleri örgütlemek isteyen birisinin de ilk yapması gereken şey, kitleleri doğru şekilde tahlil etmek olmalıdır. Subjektivizmin daha fazla dinleyerek, daha fazla inceleyerek bertaraf edilmesi gerektiğini yukarıda belirttik.

Haklı bir davanın mücadelesini veren bizlerin, süreci doğru okuyarak hatalara ve yenilgilere daha az düşeceğimiz yargısı bilimsel bir yargıdır. Bu nedenle yenilgilerin nedenleri genel olarak dış koşullardan çok iç koşullarda aranmalıdır. Yani yenilgilerin subjektif yönleri bizleri daha fazla ilgilendirmektedir. Yine Mao yoldaştan bir alıntıyla yazımızı bitirelim: **"İşlediğimiz hataların sebeplerini incelediğimiz zaman, bunlara belli bir zaman ve yerde gerçek koşullardan ayrılmamız ve çalışma yönümüzü öznel (subjektif-bn) biçimde tayin etmiş olmamız yol açar."** (Mao Zedung, Seçme Eserler, c: IV)☺

YDG KONFERANSI TARTIŞMA TASLAKLARI

24-25 Kasım'da Adana'da gerçekleştireceğimiz YDG 2. Konferansı'nda gündemleşecek çeşitli konular hakkında, Temsilciler toplantısında alınan karar doğrultusunda, tartışma taslakları hazırlanmıştır. Konferansın daha verimli geçmesi açısından bu taslakların değerlendirilmesi yararlı olacaktır. Bununla birlikte, Konferansta çok çeşitli konularda da gündemler olacaktır. Dergi sayfalarının sınırlılığında kaynaklı hepsine yer veremediğimiz gündemler hakkında da somut çalışmaların yapılması faydalı olacaktır.

YDG Temsilciler Toplantısı Ankara'da gerçekleşti

Yaşasın örgütlü mücadelemiz!

Yeni Demokrat Gençliğin kendi misyonuna uygun şekilde, anti-emperyalist, anti-faşist nitelikteki en geniş gençlik kesiminin devrimci örgütü olabilmesi için sürdürdüğümüz tartışma sürecinde önemli bir aşamaya gelmiş bulunmaktayız. Her bir alanımızda kitle çizgimizi sorgulayan, özellikle sekter/şefçi eğilimleri tespit eden, YDG'lilerin inisiyatifini bir bütün olarak geliştirerek örgütümüzün demokratik yönünü pekiştirmeyi hedefleyen, bu amaçla alanlarda YDG toplantılarını düzenli şekilde almayı öne çıkaran sürecimiz sonunda öne çıkan çeşitli örgütlenme modelleri ve yöntemleri deneyim hazinemizi zenginleştirmiştir. Artık birimlerde ortaya çıkan fikir ve yöntemlerin ortaklaştırılması ve örgüt birliğini pekiştirecek şekilde hayata uygulanması ihtiyacı kendisini dayatmaktadır. Bu ihtiyacı sağlıklı ve demokratik şekilde yerine getirebilmek amacıyla her bir alanımızın görüş ve yaklaşımlarını ifade edebilmesi açısından alanlardan gelen temsilciler bir toplantı örgütlediler.

Dergimizin Ekim sayısında Sunu bölümündeki çağrıya uygun olarak belirlenen gündemleri alanlarda tartışan YDG'liler alan temsilcilerini seçerek 17 Ekim'de Ankara'da buluştular. Tartışma gündemlerinin öncesinde belirlenmesi toplantının daha verimli geçmesine ve her bir gündemdeki farklı görüşlerin daha etkin şekilde tartışılabilmesine yardımcı oldu.

Toplantı Jeoloji Mühendisleri Odası'nda saat 12'de başladı. Öncelikle alanlardan toplantıya katılmak için gelen delegelerin tespiti yapıldı. Tartışmaların yeterince gündemleşemediği veya seçimlerin yapılmadığı alanlardan gelen arkadaşlarımızın gözlemci olarak yer aldığı toplantıya bazı şehirlerden arkadaşlarımız çeşitli nedenlerle katılamadı.

Yaklaşık 25 YDG'linin katıldığı toplantıda delege tespitinin ardından her bir YDG'li alanındaki toplantı sürecini kısaca özetledi. Bu

Yeni Demokrat Gençliğin kendi misyonuna uygun şekilde, anti-emperyalist, anti-faşist nitelikteki en geniş gençlik kesiminin devrimci örgütü olabilmesi için sürdürdüğümüz tartışma sürecinde önemli bir aşamaya gelmiş bulunmaktayız. Her bir alanımızda kitle çizgimizi sorgulayan, özellikle sekter/şefçi eğilimleri tespit eden, YDG'lilerin inisiyatifini bir bütün olarak geliştirerek örgütümüzün demokratik yönünü pekiştirmeyi hedefleyen, bu amaçla alanlarda YDG toplantılarını düzenli şekilde almayı öne çıkaran sürecimiz sonunda öne çıkan çeşitli örgütlenme modelleri ve yöntemleri deneyim hazinemizi zenginleştirmiştir.

bölümde de daha net bir şekilde görüldü ki, genellikle son 1 aylık süreçte alınan 3 veya 4 toplantıda YDG'liler, YDG'nin süreci, olası konferans ve bu toplantının gündemleri üzerine toplanmış ve çeşitli kararlar almıştır. Bu anlamıyla delege arkadaşların hepsinin alanlarında demokratik şekilde seçildikleri ve alanlarını temsil etme hakkına sahip oldukları da anlaşıldı.

Toplantılara katılımın fazla olduğu ya da aynı şehir içinde farklı alanlardan YDG'lilerin toplandığı veya adayların fazla olduğu bazı alanlarımızda seçimlerin daha heyecanlı geçtiği de bu gündemde ortaya çıktı. Alanın daha sağlıklı temsil edilmesi için bazı alanlar 1 oy hakkına sahip 2 YDG'liyi toplantı için seçtiler. Bir alanımızda YDG'liler birbirini yeterince tanımadığı için aday arkadaşlar YDG'nin süreci ve alanı nasıl temsil edecekleri üzerine seçim konuşmaları yapmışlar ve kitle bu konuşmaları göz önüne alarak seçimini gerçekleştirmiştir. Yine aday sayısının fazla olduğu bazı alanlarımızda ise gizli oy açık sayım ilkesine uygun olarak seçim gerçekleşmiştir. Genel olarak ise oybirliği ile delegeler toplantıya gönderilmiştir.

Temsilci arkadaşlar alanlarındaki süreci özetledikten sonra toplantının esas gündemlerine geçme zamanı geldi. Bu aşamada toplantıyı yönetmesi ve tutanak tutması amacıyla 2 gözlemci arkadaşımız divanı oluşturmak için

seçildiler. Divandaki arkadaşlarımız kısaca sürecimizin önemini özetlediler ve **amacımızın daha kitleysel, daha kurumsal, daha demokratik bir kitle örgütü inşa etmek olduğunu anlattılar.** 20 yıllık zengin bir geçmişe sahip olan YDG'nin bu süre zarfında önemli deneyimler kazandığının vurgulandığı konuşmada şu anki sürecimizin ne yeni bir buluş olduğu ne de geçmişini inkar niteliği taşıdığı anlatıldı. **Amacımız geçmiş deneyimleri göz önüne alarak günümüzün ihtiyaçlarını karşılayan, kitleler tarafından daha fazla sahiplenen, kitleleri daha iyi anlayan bir örgüt olmak için gereken adımları atmaktır.** Örgütümüzün sürekli sorgulanması ve sürekli demokratikleşmesi için çaba harcanması gerekmektedir. Bu çaba geçerliliğini her zaman koruyacaktır. Önümüzdeki süreçte örgütleyeceğimiz 2. Konferansın YDG'nin 2 yıl önce gerçekleşen ilk konferansına göre daha demokratik olması gerektiği, ancak 3. Konferansın da bu konferansa göre daha demokratik olması ve bu yönde ilerlemek gerektiği özellikle vurgulandı. Bu süreçte uzak kaldığımız gençlik kitlelerinin sorun ve taleplerinin/gerçekliğinin daha iyi anlaşılması ve anti-emperyalist gençlerin kendilerini daha rahat ifade edebilmesi, YDG'lilerin inisiyatiflerinin daha fazla açığa çıkartılması hedefimizdir. Bununla birlikte YDG'nin kurumsallaşmasının ve merkezi ör-

gütlülüğünün daha görünür olabilmesinin, taban inisiyatifinin daha fazla açığa çıkabilmesinin ve demokratik denetimin güvence altına alınabilmesinin önemi üzerinde duruldu.

Konferansa ihtiyaç var mı?

Toplantının ilk gündemi olarak bir konferansa ihtiyaç olup olmadığı tartışıldı. Sırayla söz alan temsilciler alanlarının görüşlerini ele aldılar. Örgütlülük düzeyimizin daha gelişkin olduğu alanlarımızdaki arkadaşlarımız YDG toplantıları ile birlikte öne çıkan sürecimizin etkisiyle çeşitli deneyimler kazandığımızı, kimi alanlarda komisyonların oluştuğunu, kimi alanlarda divan seçimlerinin yapıldığını, bazı alanlarımızda birimlerdeki toplantılar üzerinden şehir genelinde merkezi toplantılar alındığını, bu toplantılarda birimlerden seçilen delegelerin yer aldığını; ancak farklı alanlarda aynı örgütlenme biçimlerine farklı anlam ve misyonların yüklenebildiğini, bu anlamıyla bu deneyimlerin aktarılıp daha ortak bir hattın çizilmesinin önemini vurguladılar. Faaliyetin görece daha yeni olduğu alanlarımızdan gelen arkadaşlarımız ise YDG'nin niteliği ve politikaları üzerine yeterli bilgiye sahip olmadıklarını, özellikle DKÖ yönünü öğrenmek istediklerini belirttiler. Yine inisiyatif, denetim gibi kavramların daha fazla açılması ve YDG'nin diğer örgütlerle ilişkileri üzerine soruların olduğu anlatıldı. **Tüm bu sorunların çözümlenmesi ve örgüt birliğinin pekiştirilmesi açısından konferansın gerekli olduğu, özellikle YDG'nin 20. Yılında 2. Konferansın örgütlenmesinin anlamlı olacağı vurgulandı ve konferansın yakın zamanda yapılması oy çokluğu ile kabul edildi.** Yakın zamanda konferansa ihtiyaç olmadığını savunan bir alanımız ise programımız doğrultusunda yerellerde çalışmaların devam etmesini, merkezi bir konferansın günümüzün ihtiyacı olmadığını belirtti. →

Konferansın yeri ve tarihi

Konferansın örgütlenmesi meselesi netleştikten sonra yer ve tarihin belirlenmesi gündemine geçildi. Bu bölümde İstanbul, Ankara ve Adana önerildi. Bunun üzerine her bir alanın gerçekliği ortaya konuldu ve konferansın hem teknik hem de politik hazırlığı ve tanıtımı ile birlikte konferansa gelen kitlenin örgütlenmemize kanallene edilebilmesi ve özellikle T. Kürdistanı'na daha yakın olması açısından Adana'nın daha uygun olduğu oy çokluğu ile kabul edildi.

Tarih konusunda da bazı arkadaşlarımız Kasım ayının son haftasını önerirken bazı arkadaşlarımız bu tarihin çok yakın olduğunu, yeterli hazırlığın yapılamayacağını söyleyerek karşı çıktılar.

Ancak alanlarımızın önemli bir kısmında bu tartışmaların Bahar döneminden bu yana sürdüğü, ortaya çıkan deneyimleri ortaklaştırma ihtiyacının kendisini dayattığı, faaliyetin yeni olduğu alanlarla da anlayış birliğinin pekiştirilmesi gerektiği, bu konferansla birlikte sürecimizin yeni bir aşamaya evrilmesinin yararlı olacağı ortaya konuldu. Ayrıca 6 Kasım çalışmalarıyla birlikte ele alındığı takdirde konferans çalışmalarının da besleneceği ve diğer döneme daha canlı ve etkili şekilde başlanabileceği vurgulandı. Ayrıca Kasım ayının son haftasının genel olarak üniversitelerde ve liselerde sınavların olmadığı bir tarih olduğu, bunun katılımı olumlu etkileyeceği belirtildi. Bu nedenle konferansın teknik hazırlığı ve tanıtımı için yeterli bir kitle faaliyetinin gerçekleşmesi amacıyla makul bir süre konularak, konferansın en yakın zamanda örgütlenmesi oy çokluğu ile kabul edildi ve bu tarihin **24-25 Kasım** olması kararlaştırıldı.

Konferansın içeriği

Konferansın tarihinin netleşmesinin ardından 1 saatlik bir ara verilerek öğle yemeği yenildi. Aranın ardından tekrar bir araya gelen temsilci arkadaşlar konferansın içeriği üzerine önerilerini sundular. Birbirine alternatif olan öneriler üzerine tartışmalar yapılırken her gündem önerisi üzerine oylama yapılarak içerik somutlandı.

Önerilen gündemlerin yoğunluğu nedeniyle konferansın 2 gün sürmesi üzerinde ortaklaşıldı. İlk günün daha çok kitleye dönük olması ve somut sorun ve talepler üzerinden çeşitli kitle örgütlerinin ve tüm katılımcıların dahil olması ile tartışmaların örgütlenmesine karar verildi.

Buna göre öncelikle eğitim ve mesleki hak gasplarına yönelik emperyalist yasa ve projeler üzerinde durulacak. Bu bölümde liseli ve üniversiteli gençliğe verilen eğitimde emperyalistlerin yapmak istedikleri dönüşümler ve mezuniyetin ardından meslek haklarına yönelik hak gaspları ele alınacak. Bu anlamıyla öğrenci ve emekçi

gençliğin ortak gündemleri üzerinden birleşik mücadeleye olan ihtiyacı gözden geçirecekler. Bu gündemin konu üzerine yoğunlaşan YDG'li arkadaşlarımızın ve DKÖ temsilcileri ile aydınların katılımı ile panel ve serbest kürsü şeklinde ele alınmasında ortaklaşıldı.

Ardından tarım işçileri, Kürt gençliği, kadın sorunu, kültür-sanat, hapishaneler üzerine gündemlerin ele alınması üzerinde duruldu. Ancak zaman sınırlanmasından kaynaklı sadece Kürt gençliğinin panel ve serbest kürsü şeklinde örgütlenmesi, diğer gündemlerin ise forum/serbest kürsü şeklinde ele alınması oy çokluğuyla kabul edildi. Bu konularda hazırlanan YDG'li arkadaşlarımızın, davet edilen kitle örgütlerinin temsilcilerinin ve dileyen katılımcıların söz alması ve konu hakkında somut ve özlü konuşmaların yapılmasının yararlı

altında YDG'nin bir diğer konferansa kadar hangi politik hattı izlemesi gerektiği üzerine kararlar alınacak. Diğer başlıkta ise YDG'nin örgütsel süreci tartışılacak. Demokratik kitle örgütü niteliği, YDG içinde demokrasi ve merkezîyetçilik, kitle inisiyatifi, taban denetimi, alanlar arası ilişkiler, merkezileşme perspektifi, komisyonların yeri, birim örgütlenmesinin anlamı vb. sorulara cevaplar aranacak.

Önümüzdeki sürecin bitirilmesinin ardından konferansı yöneten divan bir süre belirleyerek serbest kürsü oluşturacak. Bu bölümde 2 günlük konferansın değerlendirilmesi ve bu sürede değinilmeyen çeşitli konular üzerine konuşmaların yapılması, önerilerin sunulması ve kararların alınması planlandı.

Konferansın içeriği netleştikten sonra belirlenen konular üzerinden görev payla-

şuncelerle tanışmasını sağlayan Yeni Demokrat Gençliğin 24-25 Kasım'da örgütleyeceği 2. Konferans ve bu konferans öncesinde yaşadığı süreç YDG'nin tarihinde oldukça önemli ve özgün bir süreci ifade etmektedir. **YDG'nin kendisini, kitle çizgisini, gençlik kitlelerinin somut, gerçek ve güncel sorun ve taleplerini sorgulayarak kitlesel, militan, örgütlü, devrimci bir gençlik hareketini inşa etmek için attığı adımlar içinde bu konferansın ayrı bir yeri olacaktır.** Bu nedenle konferansımızın bu bilinç ve ciddiyetle sahiplenilmesi, gündemlerinin alanlarda canlı ve ayrıntılı şekilde tartışılması, konferansa somut öneri ve taleplerle ve net fikirlerle gelmesi oldukça önemlidir. Konferansımıza devrim ve demokrasi cephesinde yer alan tüm ilerici güçlerin davet edilmesi ve görüşlerini bil-

“Gençlik ancak militan bir mücadele ile kurtulabilir”

YDG'nin kendisini, kitle çizgisini, gençlik kitlelerinin somut, gerçek ve güncel sorun ve taleplerini sorgulayarak kitlesel, militan, örgütlü, devrimci bir gençlik hareketini inşa etmek için attığı adımlar içinde bu konferansın ayrı bir yeri olacaktır.

olacağı üzerinde duruldu. İlk günün sonunda müzik dinletisi, tiyatro gibi kültürel etkinliklerin gerçekleşmesinin yararlı olacağı da vurgulandı.

2. günün ise daha çok YDG'nin kendi süreci üzerinde yoğunlaşılması üzerine oybirliği ile karar alındı. Bu doğrultuda ikinci gün, öncelikle ilk konferanstan bu yana geçen sürecin değerlendirileceği bir Faaliyet Raporu sunulacak. Bu raporda emperyalizmin ve ülkemizdeki uşaklarının saldırıları ve politikaları, halkımızın ve halk gençliğinin durumu, devrimci gençlik hareketinin hali ve YDG'nin süreci üzerinde kısaca durulması ve YDG'li arkadaşlarımızın kendi somut deneyim, düşünce ve gözlemlerini aktararak zenginleştirilmesi planlandı.

Faaliyet raporunun ardından ise YDG'nin önümüzdeki süreçte izleyeceği hat üzerinde durulacak. Bu gündem iki başlık altında gerçekleştirilecek. İlki politik yönelimin belirlenmesi olacak. Bu başlık

şımı yapıldı. Gündemler üzerine tartışma taslaklarının hazırlanıp daha öncesinden alanlara gönderilmesinin, YDG'lilerin konferansa hazırlık yaparak gelmesinde etkili olacağı, daha somut tartışmaların ve daha net ifadelerin ortaya konulacağı vurgulandı.

Konferansa yaklaşırken her alanımızın konferansta oy kullanma hakkına sahip olacak delegeleri seçmesi üzerinde duruldu. Her bir delegenin 3 YDG'liyi temsil etmesinin uygun olduğu, toplantılarda bu sayıya uygun seçimlerin yapılması gerektiği ve özellikle delege arkadaşların konferansa hazırlıklı gelmesinin önemi belirtildi.

Gençlik ancak militan bir mücadeleyle kurtulabilir

20 yıllık zengin bir tarihi birikime dayanan, devrimci gençlik hareketi içinde önemli ve saygın bir yere sahip olan ve bu süreçte on binlerce gencin devrimci dü-

dirmeleri için çaba harcanması hem konferansımızın içeriğini zenginleştirecektir hem de emperyalizme ve faşizme karşı olan halktan yana güçler arasındaki dayanışmayı pekiştirecektir.

Bunlarla birlikte tüm alanlarımızda yoğun, sistemli ve planlı bir kitle çalışması ile gençlik kitlelerine gidilmesi, konferansımızın gücümüze paralel şekilde okullarda, semtlerde, köylerde ve atölyelerde gündemleştirilmesi ve yoğun bir katılımın sağlanması önemsenmelidir. Öğrencilerin, tarım işçilerinin, köylü gençlerin, kadınların, özcesi dışlanan, ezilen tüm kesimlerin sürecimize dahil olması ve katkı sunması için çağrılarda bulunmak, örgütlülüklerimizi güçlendirmek ve sağlamlaştırmak temel hedeflerimizdir. Bunun için tüm YDG'li arkadaşlarımızın coşku ve kararlılıkla kitlelere gideceğine, abluka altındaki gençliğe kurtuluşunun örgütlü ve militan bir mücadele olduğunu anlatacağına inançımız tamdır.✎

2005 yılının Aralık ayında gerçekleştirdiğimiz YDG Konferansından bu yana yaklaşık 2 yıllık bir süre geride kalmış durumdadır. 2000 yılının hemen öncesi dağılmış olan örgütümüzün 5 sene içerisinde toparlanarak devrimci gençlik örgütleri içerisinde önemli bir yere gelmiş olması hepimiz için onur vericidir. Ancak anti-faşist, anti-emperyalist halk gençliğinin birleştiği örgüt olmak gibi oldukça önemli bir iddiası olan YDG'nin henüz bu iddianın hayli uzağında yer alıyor oluşunu da gözden kaçırmamız gerekmektedir.

1. Konferans'tan bu yana geçen faaliyet değerlendirilmesi üzerine

Birlik-mücadele-zafer

2005 yılının Aralık ayında gerçekleştirdiğimiz YDG Konferansından bu yana yaklaşık 2 yıllık bir süre geride kalmış durumdadır. 2000 yılının hemen öncesi dağılmış olan örgütümüzün 5 sene içerisinde toparlanarak devrimci gençlik örgütleri içerisinde önemli bir yere gelmiş olması hepimiz için onur vericidir. Ancak anti-faşist, anti-emperyalist halk gençliğinin birleştiği örgüt olmak gibi oldukça önemli bir iddiası olan YDG'nin henüz bu iddianın hayli uzağında yer alıyor oluşunu da gözden kaçırmamız gerekmektedir. 2000 yılından sonra tekrar toparlanan örgütümüz bu tarihten itibaren kimi eksikliklerine rağmen kendi amaçları doğrultusunda hareket etme noktasında büyük ilerlemeler kaydetmiştir. Yazacağımız 2 senelik faaliyet raporunun anlamlı olabilmesi için kısaca geçmişteki bazı süreçlere değinmek faydalı olacaktır.

1. Konferansın arka planı

Türkiye devrimci hareketinin 2000'li yılların başında yaşadığı dağınıklığa rağmen YDG'nin bu süreçte tekrar örgütlenmesi bir çelişki gibi görünse de kendi içerisinde anlamlı bir yerde durmaktadır. Devrimci hareketin genel çapta yaşadığı en önemli sıkıntılardan birisi olan kitleselleşme ve kitleyle buluşma sorunu, doğal olarak onu çalışma tarzını sorgulamaya da götürmüştür. YDG için de bu sürecin yaşanmamış olması mümkün değildir. **Kitlelere karşı sekterleşen örgütümüzün kendi yayını dahi çıkaramayacak boyuta gelen sorunları, genel dağınıklığın süreklileşmesi ve bu duruma müdahale edilememesi, bir süre sonra YDG'nin varlık zemininin de bulanıklaşmasını beraberinde getirmiştir.** Tüm bunların yanında asıl bahsedilmesi gereken konu, bu anlayışların oluşmasına da neden olan YDG'nin niteliği meselesiydi elbette ki. İlk etapta bir süre YDG'nin bir DKÖ olup olmadığının dahi netleştirilemediği düşünülürse çalışmalarda ve kitle çizgisinde ondan net tavır beklemek ham hayalcilik olacaktır.

2000'li yılların başları

Örgütümüz görece uzun bir süre niteliği belirsiz şekilde faaliyet sürdürmüştür. YDG'nin kitlelere karşı sekter bir tarzda faaliyet sürdürmesinin en önemli nedeni, daha baştan kitlelere kapalı bir şekilde işletiliyor olmasıdır.

Kitlelere karşı sekter tarzın bizlere önemli şeyler kaybettirdiği açıktır. Halk gençliğinin

devrimci örgütü olma iddiasındaki YDG'nin oldukça dar bir kesimle kendisini sınırlaması, bir DKÖ şeklinde kurumsallaşma noktasında ciddi hatalar yapması, dönem dönem kendisinden beklenen politik çalışmalara göz kapaması ve tüm bunların doğal sonucu olarak niteliğinin pratik içerisinde gelişiminin güdük kalması kayıplarımızın başında gelmektedir. Örneğin 2000'li yılların başında gündemeleşen YÖK Yasa Tasarısı'na karşı YDG'nin uzun denebilecek bir süre tepki göstermemesi, düzenlenen eylem ve etkinliklere katılım sağlamaması, muhalif bir gençlik örgütü için anlaşılır değildir. Yine bu süreci hatırladığımızda yayınının niteliğinin düşüklüğü de göz ardı edilmemelidir.

Bu sürecin ardından gelen dönemde merkezi olarak düzenlediğimiz kampanyalarla ve sürekli tartışmalarla politik arenada söz sahibi olmaya başlamamız elbette ki tesadüf değildir. Daha 2000 senesinde örgütümüzün yeniden kuruluşuyla başlatılan "Devrimci Bir Gençlik Hareketi Yaratmak İçin Kitlelerle Bütünleş Kitlelerle İlerle" kampanyası tüm eksikliklerine rağmen YDG'nin kitleye açılması noktasında yeni bir anlayışı savunduğu ve örgütümüz saflarında egemen kıldığı için oldukça önemlidir. Bu sürecin getirdiği sorgulayışla örgütümüzün YÖK Yasa Tasarısı'na karşı başlatıldığı imza kampanyası ile kitle çalışmasında atılan adımlar, verimli pratikler ve sonuçta 2 Kasım tarihinde gerçekleştirilen merkezi eylem oldukça önemli bir yerde durmaktadır. Uzun bir dönemin ardından YDG'nin kendi başına düzenlediği ilk eylem olan 2 Kasım eylemi, kısa süre içerisinde YDG'nin geldiği noktayı görmek açısından da faydalı olmuştur.

Örgütümüzün kitle çalışması adına yeni A/P araçlarını da tartışması, kitle çalışması konusunda daha ileri adımlar atması işte bu döneme denk gelmiştir. Sonrasında başta ABD olmak üzere emperyalistlerin Irak'ta gerçekleştirdikleri işgal, tüm dünyada ve dolayısıyla ülkemizde de ana gündemlerden birisi haline gelmiştir. Doğallığında örgütümüz de bu süreçte Irak işgalini gündemine alan politikalara ağırlık vermiştir. **Her ne kadar bu süreçte YDG, anti-emperyalist öfkenin örgütlenmesi anlamında başarılı olamasa da var olan hareketliliğin içerisinde yer almış, kendisini toplama anlamında adımlar atmaya devam etmiştir.** Bu süreçte en fazla dikkat çeken konu, YDG'nin kısa sürede üniversitelerde daha yaygın örgütlenmesi olmuştur.

Sürecin tasfiyeci özellikleri düşünüldüğünde kendiliğindenci hareketin dahi oldukça geri

olduğu bu dönemde ilk hareketlenmenin üniversitelerde ve liselerde başlayacağı tespiti yanlış olmayacaktır. Özellikle 2000 yılında artan muhalefet ve bunun öncesinde zindanlar cephesinde devrimcilerin bertaraf edilmesi çabası nasıl ki planlı bir saldırı olduysa, sonraki süreçte yaşanan yenilgi psikolojisi de tesadüf değil, bilakis bu sürecin doğal sonucu olmuştur. Bu nedenle tüm gençlik kesimleri içerisinde sürecin getirisi olarak üniversite gençliği çalışmalarda daha fazla öne çıkmıştır. Bunun başka bir nedeni de YDG faaliyetçilerinin ağırlıklı olarak üniversitelerde okuyor olması olmuştur.

İşgalle paralel olarak YÖK Yasa Tasarısı

gündeminin sıcaklığını koruması, YDG'nin bu soruna yaklaşımının da aynı düzeyde devam etmesini beraberinde getirmiştir. Bu nedenle 2004 yılında gerçekleştirilen **13 Mart Kızılay eylemine** YDG de merkezi olarak katılmıştır. **Bu eylem, kısa süre içerisinde YDG'nin merkezi olarak katıldığı ilk çatışmalı eylem olması nedeniyle öne çıkmıştır.** Bu eylemin ve daha doğru bir ifadeyle bu sürecin kitleye taşınması noktasında diğer tüm devrimci örgütlerle beraber atıl kalan örgütümüz bir nevi eylemin çatışmalı olması noktasına taşınmış ve hatalı olarak eylemi amaç haline getirmiştir.

YÖK Yasa Tasarısı'nın halk gençliğini ilgilendiren kapsamlı bir saldırı olduğunu ve bu saldırı üzerinden özellikle üniversiteli halk gençliğinin örgütlenebileceğini göz ardı eden örgütümüz, eylem hazırlanma meselesini malesef çatışmaya hazırlanma olarak ele almış ve sürecin getirebileceği olumluluklara kendisini kapatmıştır. Bu, 2000 öncesinde yaşanan kitlelere kapalı ve sekter tarzın etkilerinin halen örgütümüz saflarında devam ettiğinin en önemli göstergelerinden birisi olmuştur.

Merkezi eylemler

YÖK Yasa Tasarısı gündeminin bir süre daha gündemde kalması nedeniyle YDG, 2004 ve 2005 6 Kasım eylemlerine de merkezi olarak katılmıştır. Ancak YDG, eylemler ve süreçler hakkında kitle çalışması noktasında aynı hataları yapmaya devam etmiştir. Özellikle çatışmalı eylemlere kitleler katılmaz anlayışının YDG içerisinde de –savunulmasa da– egemen olması, bu eylemlere yönelik kitle çalışmasını etkilemiştir. Buna rağmen kitle çalışmasının yapılmamasının nedenini sadece bu olarak koyarsak oldukça hatalı bir tespit yapmış oluruz. Eylemlere katılım meselesi, esas değil tali bir me-

seledir ve kitle çalışmasını bütünlüklü düşünürsek onun parçalarından birisini oluşturur. **Örgütümüz, eylemleri bir kenara bırakırsak, YÖK Yasa Tasarısı'na karşı teşhir konusunu yeterince gündemleştirememiştir.** Örnek olması açısından 2 Kasım sürecinde yapılan kitle çalışmasının 13 Mart ve 6 Kasım süreçlerine göre daha verimli ve yaygın olduğunu söylersek ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.

Yetersiz çalışmalara ve süreci kavrayışta yapılan hatalara, dönem dönem düşülen beklemececiğe ve rahavet havasına rağmen YDG bu süreçte genel olarak nicelik anlamında büyümeye devam etmiştir. YDG'nin emperyalist oluşum NATO'ya karşı yapılan eylemlere de aktif olarak katılması, diğer gündemlere oranla –yaz sürecine denk gelmesine rağmen– daha fazla kitle çalışması yapması, 2004 yılının sonlarında YDG'nin daha derli toplu bir görüntü çizmesine vesile olmuştur. NATO protestoları sürecinde hem yerellerde hem de merkezi İstanbul eylemlerinde net duruşundan taviz vermeyen örgütümüz, militanlık noktasındaki seviyesini gözler önüne sermiştir. →

YDG Programı

Bu dönemin akabinde YDG anlayışının daha fazla sorgulanır olması ile birlikte başlatılan program tartışmaları, örgütümüz açısından oldukça önemli bir yerde durmaktadır. Öncelikle program tartışmaları süresince yapılan en büyük hatanın, diğer konularda ve gündemlerde olduğu gibi bu konunun da amaç haline getirilmesi olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Örgütümüz, program tartışmalarının verimli bir kitle çalışması aracı olduğu gerçekliğini göz ardı ederek, çalışmalarını kendi içerisinde sınırlı tutarak önemli bir hata yapmıştır. Buna rağmen ülkenin dört bir yanından yoldaşlarımızın büyük bir ilgiyle programı tartışması, yaratıcı önerilerde bulunması, YDG'nin aynı anlayış doğrultusunda hareket edebilmesi noktasında yadsınamayacak bir fayda sağlamıştır. **Bu süreçte ortaya çıkan YDG toplantıları, her ne kadar dönemsel olarak kullanılmış olsa da kolektif tartışma anlayışı konusunda yeni bir araç olmuştur.** 2005 yılı boyunca tartışılan programın bir konferansla beraber netleştirilmesi ve konferans aracılığıyla aynı zamanda YDG'nin kurumsallaşması ve merkezileşmesi meselelerinin de tartışılmasının hedeflenmesi, YDG'nin tarihinde hem bir ilk olması açısından hem de kolektif iradeyi temsil etmesi nedeniyle oldukça önemliydi.

Köy çalışmaları

Ancak 2005 senesi içerisinde konferans-tan önce değinmemiz gereken yine YDG tarihinde bir ilk olan çalışmalardan birisi de yaz aylarında örgütlenen Köy Çalışmasıdır. Klasik anlamda bir A/P çalışması yerine bizzat üretim içerisinde örgütlenmesini hedefleyen Köy Çalışmalarının ilki 2005 senesinde gerçekleştirilmiştir. Ülkenin farklı yerlerinde faaliyet yürüten YDG'lilerin toplanarak bir buçuk ay süresince üretim içerisinde yer alması, hem kolektifimizin niteliğinin bir prototipi olması vesilesiyle hem de köylü gençlikle bağ kurulması anlamında faydalı olacaktır. Her ne kadar kitleye gitme anlamında dişe dokunur bir çalışma yapılamamış olsa da örgütü tanıma ve iç eğitim noktasında Köy Çalışmasının oldukça değerli kazanımları olmuştur. **Küçük burjuva zaafının, kolektif bilincin, politikaya olan ilginin ve çalışmaya olan dayanıklılığın açıkça**

görülebildiği bir platform olan Köy Çalışmalarının aynı zamanda örgütümüze maddi kaynak yaratma noktasında da faydaları olmuştur. Bunların yanı sıra gidilen bölge itibarıyla sınıfların durumunun gözlemlenebilmesi, mevsimlik işçilerin ve yoksul köylülerin yaşadığı sıkıntılara vakıf olunabilmesi ve onlar gibi yaşamının zorluklarının kavranabilmesi de bu çalışmalardan örgütümüzün kazandığı deneyimler olmuştur.

İlk konferansımız

Tüm bu deneyim ve eksiklikler kapsamında örgütlenen YDG Konferansı, işte bu gelişim seyrinin bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır. **İç tartışmalar anlamında verimli bir sürecin geride bırakılmış olması konferansın da coşkulu geçmesine neden olmuştur.** 2005 yılının Aralık ayında gerçekleştirdiğimiz konferansımız, bir ilk olması nedeniyle elbette ki bazı eksiklikleri de içerisinde taşıyordu. Henüz merkezileşmemiş ya da bu konuda önemli eksiklikleri olan YDG'nin tam anlamıyla tüm yoldaşların örgütlenmesinde yer alabildiği bir konferansı gerçekleştirmesi mümkün değildi. Bu nedenle daha özel şekilde örgütlenen ilk konferans, beklentilerin tamamen karşılanması noktasında eksik kalmıştır. Ancak çalışma taslaklarının önceden sunulması, taslakların kolektif hazırlanması ve konferansın tartışmalara katılım noktasında verimli geçmesi olumlu olmuş ve YDG'nin irade birliği büyük oranda sağlanabilmiştir. Konferansımızda tartışılarak programın netleştirilmesi, temel ve tali konularda nasıl bir çalışma tarzının izleneceğinin belirlenmesi gibi meseleler bu irade birliğinin somut yansımaları olmuştur. **Ancak ilk konferans döneminde YDG'nin demokratik bir kitle örgütü olduğu genel kabul görmüş olsa da onun nasıl işletileceğinin tam anlamıyla tartışılmamış olması bariz eksikliklerden birisidir.** Bu nedenle kurumsallaşma meselesi esasta program başlığıyla bir tutulmuş ve yerelden merkeze çalışma tarzı net şekilde ortaya koyulamamıştır. Bu nedenle "konferanstan sonrası ne olacak?" sorusu bir nevi yanıtız bırakılmıştır. Konferansın kitle çalışması içerisinde iyi bir araç da olduğu meselesi kavranmadığı için de konferansta oluşturulan program bir daha gündemleşmemiş ve aradan kısa bir süre geçtikten sonra da birçok yoldaşımızın kafasında **"YDG nedir?"**, **"YDG neyi hedefler?"** soruları cevapsız kalmıştır. Daha bundan çok kısa bir süre önce dahi YDG'nin neyi amaçladığı konusunda birbirinden farklı ve çelişkili düşüncelerin oluşabilmesi, konferansımızın bazı konuları eksik bıraktığını göstermekteydi.

YDG 1. Konferansından bu yana

YDG 1. Konferansı yukarıda belirttiğimiz sürecin ardından eksiklikleri ve kazanımlarıyla örgütlenmiştir. Uluslararası konularla, ülkenin dört bir yanından gelen YDG'lilerle ve çeşitli sendika, siyasi örgüt

temsilcileriyle örgütlenen konferans 2 gün süresince yoğun bir çalışma temposu içerisinde gerçekleştirilmiştir. **Ancak konferansın ardından YDG ve program meselesinin gündemden düşmesi, konferans gibi bir aracın belli konularda hatalı kullanıldığını göstermekteydi.** Buna rağmen sağlanan irade birliğinin önemi yadsınamayacak kadar büyük olmuştur. YDG Konferansının ardından genel çapta yaşanan rahavet havası ve merkezi politikalar noktasında kendiliğindenci bir hatta düşülmesi, konferansın bıraktığı eksik noktaların pratikte daha iyi görülmesine neden olmuştur. Yellerde yapılan tek tük çalışmaların dışında

verimli bir politik sürecin geçirilememesi ve doğrudan kitlelere hitap eden politikaların belirlenmemesi, adeta YDG açısından kayıp bir dönem sonucunu doğurmuştur.

2006 yılının yaz aylarında gerçekleştirilen köy çalışmaları, işte bu kendiliğindenci sürecin ardından örgütlenmiştir. Ancak köy çalışmaları meselesinden önce değinilmesi gereken başka bir konu da 18 Mayıs'ta Diyarbakır'da gerçekleştirilen İbrahim Kaypakaya'yı anma eylemidir. Önemli bir dağınıklık sürecinin içerisinde ve yaygın kendiliğindenci duruşa rağmen merkezi olarak 18 Mayıs eyleminin Diyarbakır gibi bir şehirde gerçekleştirilmesi kararı elbette ki bir nevi riskti. **Buna rağmen YDG, İbrahim yoldaşı katledildiği yerde anma konusunda ısrarlı olmuştur.**

Genel anlamda yaşanan dağınıklığa ve koordinasyonda yaşanan sıkıntılara rağmen bu eyleme katılımın 100'ün üzerinde olması hem sevindirici hem de şaşırtıcı bir gelişme olmuştur. Bu durum, YDG'nin oturmaya başlayan bir örgüt olduğunun çok önemli kanıtlarından birisidir. Çatışma ihtimali yüksek ve gerginliklerin had safhada olduğu bir dönemde (serhıldanların hemen sonrası) gerçekleştirilen eylemin, YDG içerisinde tekrar toparlanma anlamında faydası olmadığını söylemek haksızlık olacaktır. Başarıyla yapılan eylemin ardından alanlarına dönen tüm yoldaşlarımızın daha coşkulu olması ve üzerlerindeki ölü toprağını silkelemeleri oldukça önemlidir.

İşte yaz dönemine girilirken örgütümüzün yeniden toparlanmaya çalışmasının işaretleri böylece verilmiştir. **İlk köy çalışmalarından edinilen deneyimle kitle çalışmaları ve iç çalışmaların örgütlenmesi açısından yeterli sayı ve az**

iş perspektifiyle örgütlediğimiz 2. köy çalışmaları, birincisinin deneyimlerine rağmen maalesef hatalarla başlamıştır. Yapılan bazı hatalar nedeniyle gerektiğinden fazla iş örgütlenmesi ve köy çalışmalarına yeterince hazırlıklı gidilmemesi (ki ilk çalışmalara oranla daha fazla hazırlık yapılmıştır) köy çalışmalarından beklenen verimin alınmamasına neden olmuştur. Özellikle kolektif görünmesine rağmen 2. köy çalışmalarına egemen olan bireyci tutumlar ve disiplinsizlikler hem örgütümüzün prestiji noktasında olumsuz bir duruma yol açmıştır hem de işlerin zamanında ve layıkıyla yapılamamasını beraberinde getirmiştir. 2. köy çalışmalarının en olumlu katkısı, kısmen faydalı olan eğitim çalışmaları ve büyük oranda örgüt gerçekliğinin daha iyi kavranabilmesi olmuştur. Yaklaşık 1 ay süren çalışmalarda yaşanan bireysel sıkıntıların oldukça fazla olması düşündürücüdür.

Bağış kampanyası

Köy çalışmalarının ardından örgütümüzün uzun bir süredir devam eden mali sorunlarının çözülmesi için merkezi bir bağış kampanyası başlatılmıştır. Bu dönemde yaşanan en büyük sıkıntı, bağış kampanyası gündeminin politik içerikten yoksun bırakılması olmuştur. Bazı alanlarımızda kurumlarımızın biriken borçlarının acilen ödenmesi gerekliliği, yayın organımızın borçları nedeniyle çıkamayacak boyuta gelmiş olması, bağış kampanyasını bir ihtiyaç olarak dayatırken, bu ihtiyacın politik gerekliliğinin açığa çıkarılmaması, doğal olarak kampanyanın daha başarılı geçmesine engel olmuştur. Örgütümüz bu süreçte önemli ölçüde maddi bir kaynak çıkarmış ve biriken borçlarını ödemiş, ancak kitlelerin sorunlarından kısmen uzak kalmıştır. **Bu dönemde bazı alanlarımızda demokratik talepler içeren bazı politikalar uygulanmış olsa da bunların merkezileştirilememiş olması ve/veya nitelik anlamında eksiklikler barındırması, örgütlenme konusunda genel bir eksiklik yaşanmasına neden olmuştur.**

Bağış kampanyası ve öncesindeki dönemin dışarıdan incelenmesi gösterecektir ki örgütümüz neredeyse bir yıl süresince doğrudan kitlelere hitap eden merkezi bir politika ortaya koymamıştır. Bu konuya geçmeden önce maddi olanak yaratma noktasında gerçekleştirilen kampanyanın sonuçları üzerine bazı değinilerde bulunmak faydalı olacaktır.

Bağış kampanyasının esasta kitle örgütlenmesinde bir araç/politika olarak kullanılması konusunun kafalarda netleşmemesi nedeniyle güdük kaldığını söylemek hatalı olmayacaktır. **Gençliği ilgilendiren onlarca soruna rağmen YDG'nin bu konuları işlememesi ve bazı alanlarda sadece kendisini maddi olanak çıkarmaya hapsetmesi gibi bir durumla karşı karşıya kalmıştır.** Bazı alanlarda da bağış kampanyası hiç gündemleşmemiş, bu alanlarımızda başka politikalar da işlenmemiş, süreç genel bir kendiliğindencilikle geçmiştir. →

Kampanya konusu yasaların oldukça hacimli ve sürecin görece karmaşık olması, örgüt genelinde tam bir kavrayışın oluşmasına engel olmuştur ancak yine de büyük oranda hareketlenmenin oluşması ve üniversiteler genelinde somut örgütlülüklerin yaratılabilmesi, kampanyanın kazanımlarındandır.

Kampanyaların ele alınışı noktasında geçmişten bu yana devam eden hatalı kavrayışımızın bağış kampanyası döneminde de devam ettiğini söyleyebiliriz. Ancak kampanyayı tamamen mahkum etmek doğru olmayacaktır. Örgütümüzün bir türlü aşamadığı genel dağınıklık sürecinin aşılması dönemine denk gelen bağış kampanyasının bu konuda önemli kazanımları da olmuştur. Bunun yanı sıra yukarıda da belirttiğimiz gibi birikmiş acil borçlar kapatılabildiği, YDG'de bir süredir yaşanan yazı yazma, deneyim paylaşma sıkıntıları bu dönemde aşmaya başlamıştır. Ancak tüm bu yaşananlara rağmen örgütün politik bir hedefe yönlendirilmesi de artık ertelenemez bir görev haline gelmiştir.

Eğitim ve mesleki hak gasplarına yönelik emperyalist yasaları teşhir kampanyası

Özelde eğitim alanına yönelik emperyalist yasalara karşı örgütlenen kısmi kampanya, bağış kampanyasının ardından, örgütümüzün beklediği politik can kurtarıcı görevini de böylece üstlenmiştir. Belli bir süredir devam eden eğitimde dönüşüm meselesini de kapsayan merkezi sürece karşı merkezi bir karşı koyuşun örgütlenmesi amacıyla kısmi bir kampanyanın gerekliliği, örgütümüz genelinde kabul görmüştür. **Kampanyaların genel kavranışında yaşanan eksiklikler ve bahsi geçen yasaların daha çok eğitim alanına dönük olması, kampanyanın üniversiteler merkezli alınmasının daha faydalı olacağını düşündürmüştür.** Ancak görece uzun bir geçmişi olan Bologna (Bolonya) sürecinin tabiri caizse örgütümüz tarafından fark edilememesi şaşırtıcıdır. Özellikle kapsamının genişliği ve saldırıların büyüklüğü düşünüldüğünde halk gençliğini örgütlenme hedefi güden bir örgütün bu gündeme sessiz kalması asla anlaşılır değildir. Bu nedenle YDG'nin merkezi olarak başlattığı **"eğitim alanında emperyalist yasalara hayır"** şiarlı kampanya oldukça stratejiktir. Ülke genelinde bahsi geçen yasalar hakkında çok küçük bir kesimin haberinin olması kampanyanın hedefleri noktasında bizlerin daha iyi düşünmesi gerekliliğini de beraberinde getirmiştir. Fransa, Yunanistan, Almanya gibi ülkelerde benzeri yasaların kitlesel ve militan bir şekilde protesto edilmesine rağmen Türkiye'de büyük bir kesimin bu yasalardan haberdar olmaması nedeniyle öncelikle hedeflenenin, sürecin içeriği konusunda bilgilendirme ve yasaların teşhiri olması gerekmiştir. Birçok alanımızda zaten böyle bir kampanyanın bekleniyor olması, örgütümüz için avantajlı olmuştur. Ancak bazı alanlarımızda da kampanya hiç gündemleşmemiş ve salt üniversitelerde yapılabilir olarak görülmüştür. **Gerçekten de kampanya konusu yasala-**

rın oldukça hacimli ve sürecin görece karmaşık olması, örgüt genelinde tam bir kavrayışın oluşmasına engel olmuştur ancak yine de büyük oranda hareketlenmenin oluşması ve üniversiteler genelinde somut örgütlülüklerin yaratılabilmesi, kampanyanın kazanımlarındandır. Bu süreçte örgütümüzün birçok alanında panellerle, seminerlerle geniş çapta teşhir çalışmaları yürütülebilmektedir.

Birçok gençlik örgütünün gündemine aldığı, bazı örgütlerin ise yasaların sadece bir kısmıyla ilgilendiği bir dönemde YDG'nin sürecin tamamına yönelik kapsamlı bir çerçeve çizebilmesi ayırt edici olmuştur. Bu dönemde net politik yönelime rağmen merkezi düzeyde kitlesel eylem ve etkinliklerin örgütlenememesi bir eksiklikken bunun hem çalışma tarzındaki hatalar-

Bu süreçte aynı zamanda YDG anlayışı üzerinden yeni konuların da tartışılmaya başlandığını söyleyebiliriz. YDG'nin ilk konferansta eksik bıraktığı çalışma tarzı, demokrasinin ele alınışı, kitleselleşmenin yol ve biçimleri gibi konularda yaşadığı tikanıklığın boyutlanması, onun niteliksel anlamda değişimini de beraberinde getirmiştir. Programın tartışıldığı dönemde ortaya çıkan YDG toplantılarının, 2007 yılı içerisinde bazı alanlarımızda ihtiyaç olarak hissedilmesi, **politikaların nasıl belirleneceği** sorusuna daha anlaşılır bir cevabın da verilmesini beraberinde getirmiştir. Birbirinden farklı düşüncelerle yine birbirinden farklı araçların ortaya çıktığı bu dönemde belli bir andan itibaren merkezi bir konferansın yapılması düşüncesi önem kazanmıştır. **"YDG'nin amacı nedir? YDG politikalarını nasıl belirler? YDG nasıl ça-**

mesi kabul edilebilir değildir. Bu nedenle önümüzdeki dönemde politikaya yoğunlaşma meselesine özel olarak önem vermek gerekmektedir.

3. Genel anlamda gerçekleştirilen ilk konferansın kavranmasında sorun yaşandığından bahsetmek yanlış olmayacaktır. Oluşturulan programın ikinci konferans gündemleşmeden önce yeterince incelenmemesi, programın, halk gençliğine gidilirken bir örgütlenme aracı olarak kullanılamaması konularına dikkat çekmekte fayda vardır.

4. Yayınımızın niteliğinde genel çapta bir ilerlemeden bahsedilebilir. Yayınımız, yakın sürece göre artık daha kolektif ve zengin çıkmasına rağmen, bunun olması gerekenin yine de oldukça altında kaldığını söyleyebiliriz. Yayın alanında yaşanan en büyük sıkıntılardan birisi de YDG'nin geniş kitlelere ulaştırılamaması olmuştur. Halk gençliğini ilgilendiren onlarca konuda makaleler ve yorumlar içeren YDG'nin kitlelere ulaştırılamaması, hatta bazı dönemlerde tirajının ve dağıtım sayısının düşmesi, derginin niteliğinin artması konusuna ters orantılıdır.

5. Bu süreçte YDG'nin DKÖ niteliği daha iyi kavranabilmiştir. Böylece yerellerin önemi de anlaşılabilir ve son süreçte ağırlık birim çalışmalarına kaydırılmıştır. Bu konuda atılan adımlar yeni olmasına rağmen umut vericidir. Artık birçok alanımızda YDG toplantılarının alınması gerekliliği daha iyi anlaşılabilmiştir. Her geçen gün YDG toplantıları ve içeriğinin nasıl olması gerektiğinin pratik içerisinde netleşmesi olumludur.

6. İlk konferansın ardından YDG, halkı ve doğal olarak halk gençliğini ilgilendiren farklı konulara daha fazla yönelmeye başlamıştır. Kültür, çevre, cinsiyet ayrımcılığı gibi konularda klasik anlayışını değiştiren YDG, artık geçmişe göre daha fazla gözlem yapabilmekte ve örgütümüzün kullandığı dil artık daha fazla kitlelere hitap eder hale gelmektedir. Gözlem yeteneğini geliştiren örgütümüzün kitlelerin çelişkilerini daha iyi kavrayacağı ve kitleleri ayırırken daha nesnel davranacağı açıktır.

7. YDG, konferanstan bu yana geçen süreçte semt çalışmaları kapsamında lokal alanların çalışmalarına ağırlık vermiş, bu alana yönelik merkezi bir yönelim ortaya koymakta sıkıntı yaşamıştır. Lokal alanlarda belirlenen politikalar (örneğin işsizlik, sel mağdurlarıyla dayanışma vb) genelleştirilememiş ve daha sağlıklı bir perspektif sağlanamamıştır.

8. YDG, konferanstan bu yana geçen süreçte liseli halk gençliğine yönelik paralı eğitim ve ÖSS merkezli politikalarla ulaşmaya çalışmıştır. Bu çalışmaların yerelleştirilmesi noktasında yine de sıkıntılar yaşanmış ve çalışmalardan beklentilerin altında bir verim alınmıştır.

dan hem de yukarıda da belirttiğimiz gibi geniş çapta kitlelerin bire bir sürecin sıkıntılarını yaşamalarına rağmen sürecin kapsamından önemli ölçüde bihaber olmasından kaynaklandığını söyleyebiliriz.

Okulların kapanması dönemine kadar süren kampanya aynı zamanda ÖSS'ye karşı bir içerikle de ele alınması anlayışına rağmen lise çalışmalarımızın bazı bölgelerde sınırlı olması ve bazı kavrayışsızlıklardan kaynaklı çok da başarılı olamamıştır.

Yaz döneminde alınan erken seçim kararıyla beraber örgütümüzün genel olarak politik ibresini bu yana doğru kaydırması gerekmiştir. **Genel seçimlerin, artan faşist saldırılara, şovenizme, işsizliğe, emperyalist yasalara, tarımın tasfiyesine vb. karşı boykot edilmesi anlayışı, geniş çapta kitle çalışması yapılmamasına rağmen lokal düzeyde ele alınarak yerine getirilmeye çalışılmıştır.** Okulların kapandığı döneme denk gelen seçimlerin boykot edilmesi çalışmaları, anlayış noktasında da yaşanan bazı eksikliklerden kaynaklı çok verimli ele alınamamıştır.

2. Konferansı hazırlayan süreç

"Işır? YDG'nin hedef kitle kimdir?" gibi soruların birikmesi ve cevaplarının farklılaşması konferans ihtiyacının daha fazla hissedilmesine neden olmuştur. YDG'nin DKÖ niteliğine rağmen yerelden merkeze örgütlenmesi konusunda bazı eksikliklerinin bulunması, merkezleşmenin nasıl sağlanacağı konusunun netleştirilememesi ve kâh sol, kâh sağ yaklaşımların YDG içerisinde prim kazanması bu ihtiyacın somut göstergeleri olmuştur.

Sonuç olarak

1. YDG, ilk konferansından bu yana gelişimine devam etmiş olsa da önemli eksiklikler de yaşamış ve politik gündemlere refleks vermenin önemini daha fazla kavrayabilmiştir. Şemdinli saldırısı, Hrant Dink'in öldürülmesi, ÖSS, KPSS gibi sınavlara yeterli tepkinin gösterilememesi, YDG'nin politik arenada yaşadığı sıkıntılara örnek olarak verilebilir.

2. YDG'nin ilk konferanstan bu yana yaşadığı en büyük sıkıntılardan başında kendiliğindençilik sorunu gelmiştir. Yukarıda bahsettiğimiz politik konulara hazırlıksız olma meselesinin de bu konuyla birebir ilgisi bulunmaktadır. Politik hedefleri olan ve kapsamlı iddiaları bulunan YDG'nin kendiliğindençiliğe bu kadar sık düş-

Gelinen süreçte yerel alanlarımızdaki lise çalışmalarını birbirinden farklı seyirler ve gelişmeler göstermiştir ancak esasta kurulması noktasında perspektif sunulan Liseli Öğrenci Birlikleri konusunda dişe dokunur bir ilerleme sağlanamamış, hatta bazı LÖB'ler kurumsallaşma noktasında gerilemeler yaşamıştır. Buna rağmen son süreçte liseler içerisinde YDG çalışmasının genel çapta bir gelişme gösterdiği söylenebilir.

9. YDG, konferanstan bu yana geçen süreçte en sistemli politikalarını üniversiteli halk gençliğine yönelik belirlemiştir. Gerek politikaların belirlenmesi gerekse de detaylandırılması noktasında ayrıntılı çalışmalar yapılmıştır. Özellikle emperyalist yasalara karşı başlatılan kampanya sürecinde yapılan çalışmalar, bu konuya örnek olarak gösterilebilir. Ancak konferans öncesi döneme göre bazı alanlarımızda gerileme yaşadığımız, bazı alanlarımızda ise kitleselleşme noktasında daha iyi duruma geldiğimiz görülmektedir.

YDG'nin üniversite çalışmalarında yaşadığı en büyük sıkıntı, genel çapta örgütlenme sıkıntısı olarak belirlenebilir. Emperyalist yasalara karşı başlatılan kampanya sürecinde bazı alanlarımızda yapılan A/P çalışmalarında

geniş bir kitleye ulaşılmasına rağmen bu çabanın örgütlülükler dönüşemediği gerçekliğiyle karşı karşıyayız. Bu da üniversite çalışmalarında dönemsel yükselişler yaşadığımızı ancak bunların sürekliliğini sağlayamadığımızı

zı göstermektedir. Öz örgütlülükler konusunda yaşanan en büyük sıkıntı da dernek faaliyetlerinin amaç haline getirilmesi olmuştur. Derneklerin amaç haline getirilmesi, örgütlenme meselesinde yaşanan sıkıntıyla birbir ilintilidir. Tüm bunlardan çıkaracağımız sonuç, üniversitelerde geniş kitlelerle bağ kurma noktasında hâla sorunlarımız olduğu ve örgütlenme çalışmalarında ciddi eksikliklerimiz bulunduğuudur.

10. YDG, konferanstan bu yana geçen süreçte köylü gençliğe yönelik politika sunma ve köylü gençlik içerisinde örgütlenme noktasında ciddi adımlar atamamıştır. Özellikle üç kez örgütlenen köy çalışmalarının, kitle çalışması noktasında eksik kalması ve örgütümüzün bu konuda genel bir bilgisizlik ve yabancılaşma yaşıyor olması, köylü gençlikle sağlıklı bağların kurulmasına engel olmaktadır. Buna rağmen geçmişe oranla köylü gençlikle daha fazla bağ kurul-

duğu ve YDG'nin daha fazla bilgi sahibi olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

11. YDG'nin köylü gençliğe nazaran daha gelişmiş olan işçi gençlik içindeki çalışmaları da yetersizliğini korumaktadır ve işçi gençliğin örgütlenmesine yeterince ağırlık verilmemektedir. Eğitim ve mesleki hak gasplarına yol açan emperyalist yasaların işçi gençliği de birebir etkilediği, mesleki yeterlilik/yabancıların çalıştırılması üzerine vb. yasaların işçi gençliğin çalışma şartlarını daha da zorlaştırmasına rağmen işçi gençlik ve semtlerde faaliyet yürüten arkadaşlarımızın gündemine yeterince girmemiştir. Öğrenci gençlikle emekçi gençleri ortak hareket etmeye sevk eden bu saldırılara etkili cevaplar verebilmek açısından bu politikamızı derinleştirmeye ihtiyaç vardır. Bu dönemde özellikle tarım işçileri içindeki çalışmalarımız ivme kazanmış ve somut ve yerel politikalar üzerinden ciddi bir hareketlilik yakalanabilmiştir. Bu deneyimlerin geliştirilmesi ve özellikle Kürt ulusundan genç tarım işçilerinin örgütlenmesi devrimimiz açısından oldukça faydalı olacaktır.☺

YDG'nin kurumlaşma sorunu üzerine

Kasım ayının sonunda YDG'nin 2. Konferansı yapılacaktır. 17 Ekim'de Ankara'da gerçekleştirilen divan toplantısında YDG'nin 2. Konferansının gündemleri tespit edilmiş olup, bu gündemlerden birisi de YDG'nin kurumlaşma sorunlarıdır.

YDG, halk gençliğinin anti-emperyalist anti-faşist örgütlenmesidir. Ancak YDG 20 yıllık faaliyeti süresince dönem dönem halk gençliğiyle önemli bağlar kurabilmişse de bunun sürekliliğini sağlayamamıştır. Bugün açısından YDG'nin halk gençliğiyle bağları oldukça zayıf durumdadır. Her örgütlenme somut koşulların incelenmesi sonucunda gelişir. Yaşamın her alanında olduğu gibi, siyasi faaliyetin de her alanında dogmatizm kabul edilemezdir. Özellikle YDG'nin örgütlenmesinin alacağı biçimde de bu böyledir. Bu yüzden somut koşulda YDG'nin kurumlaşma biçimini netleştirmemiz önemli.

O halde YDG'nin geldiğimiz aşamada kurumlaşma sorununda karşılaştığı sıkıntıları incelemeliyiz. **Kurumlaşma en basit ifadeyle merkezileşme sorunudur.** Kitle örgütlerinin merkezileşmesi komünist parti ve örgütlerden daha farklıdır. **Kitle örgütleri birimlerden merkeze doğru örgütlenir. Güçlü bir merkezi örgüt için güçlü birimlerin varlığını şarttır.**

Bununla bağlantılı olarak demokrasi bilincinin gelişmesi, demokratik denetimin sağlanması açısından gereken mekanizmaların basitten karmaşığa, yerelden ulusala doğru inşa edilmesi de önemli bir gündem-

dir. Bu kısa süre içinde gerçekleşmeyecektir. Uzun süreli ve yoğun bir mücadele ve çabayla bu bilincin kazanılması ve YDG'nin kendi merkezi yapısını inşa etmesi mümkün olacaktır. Bu nedenle birimlerdeki çalışmaların düzenli olarak toplanan, mümkün olduğu takdirde her yıl bir araya gelen konferanslar aracılığıyla yön verilmesi oldukça önemlidir. Düzenli alınan toplantılarla yerellerdeki deneyimlerin genele yol göstermesi, geneldeki yönelimin netleştirilip yere yardımcı olması, böylece belli bir konferans dizisinin ardından YDG'nin örgütsel inşasının daha gözle görülür bir hal alması mümkün olacaktır.

YDG'nin bu tartışması elbette geçmişin reddi üzerinden kurulmayacaktır. Bugün attığımız adımlar nedeniyle 20 yıllık geçmişimize ve kazanılan zengin deneyimlere sırtımızı çevirmek devrimci gençlere yakışmayacaktır. **Örgütümüzün sürekli sorgulanması, geliştirilmesi, eksiklerinin ve yetmezliklerinin tespit edilip çözümlenmesi, sürekli demokratikleştirilmesi ve daha geniş kesimlere seslenen, geniş gençlik kitlelerini kucaklayan yapısını sağlamlaştırılması oldukça önemli bir gündemdir.**

Yeni demokrasi mücadelesinin bir parçası olan YDG, programında da belirtildiği üzere tüm anti-emperyalist anti-faşist gençliğe seslenen bir yapıya sahiptir. Doğal olarak içinde farklı parti ve hareketlere

sempati duyan gençlerin olması veya bir siyasal hareketin düşüncelerini paylaşan gençlerin yoğunluk kazanması doğaldır. Ancak önemli olan tüm YDG'lilere bu düşüncelerin dayatılmaması, farklı fikirlerin ve partilerin propagandasının demokratik bir ortamda yapılması, iktidarın öne çıkması ve azınlığın veya farklı düşüncelere sahip olan YDG'lilerin haklarının güvence altına alınmasıdır.

Bu bağlamda YDG'nin kurumlaşma sorununu incelersek; YDG'nin yaşamış olduğu sıkıntıların ilkinin yukarıda vurguladık. İlk sorunumuz halk gençliğiyle bağlarının zayıf oluşudur. İkinci olarak, YDG bu ülke topraklarında 20 yıldır faaliyet yürütmekte birlikte, bu 20 yıllık faaliyetinde deneyim aktarımının sürekliliğini sağlayamamıştır. Belki ülkemiz topraklarında aralıksız faaliyet yürütmeyi başarmış, ülkenin çeşitli yerlerinde örgütlenmiş, ancak deneyimin sis-

temleştirilmesi sorununu bir türlü çözememiştir. Bu da YDG'nin her dönem faaliyetlerinde deneyimsiz insanlarla yol almasına neden olmuştur. Deneyimsizlik en başta ideolojik/politik konularda kendini göstermiştir. Bu da YDG'nin kendi kadrosunu yaratmasında sıkıntılar yaratmıştır. Geldiğimiz aşamada YDG'nin ideolojik/politik olarak yetkin kadroları ya hiç yoktur ya da oldukça az bulunmaktadır. YDG, ideolojik/politik yeterliliğe sahip yeteri kadar kadroya sahip olmasa da, azımsanmayacak bir örgütlü gücü bulunmaktadır. **Önemli olan bu gücün inisiyatif kazanmasıdır.** YDG'nin örgütlü gücünün inisiyatif kazanması da ancak bu güce inisiyatif kazanma şansının tanınmasından geçmektedir. Bunun yolu YDG'lilerin örgütlenme çalışmalarında kendi karar ve sorumluluklarını almalarından geçmektedir. Bu nedenle YDG çeşitli birim ve komisyonlar üzerinden örgütlenmelidir. **Bu komisyonlar çalışmalarında özerk olmalıdır.** Bu özerklik tanınmadan hiçbir şekilde bu inisiyatifi geliştiremeyiz.

YDG'nin birimlerinin ve komisyonlarının özerklik mevzusunu derinleştirmeliyiz. Komisyonlar ve birimler kendi faaliyet alanlarından sorumlu olmalıdır. **Birim ve komisyonlara kendi kendilerini yönetme yetkisi verilmelidir.** Özerklik bilindiği gibi "bir üst organa bağlı olmakla birlikte, ayrı bir yasaya göre kendi kendini yönetme yetkisi olan"dır. →

Bunun için de YDG birim ve komisyonları kendi faaliyet alanlarında kendi kararlarını alan ancak YDG'nin genel anlayışını da savunan bir hatta olmalıdır. Yani hiçbir komisyon ya da birim YDG'nin programının reddi üzerinden kurulamaz. Bu YDG'yi de reddetmeyi içerir. Ki böyle bir yaklaşım yanlıştır. Ya da Konferanslarında kabul edilmiş dönemsel politikaları kabul etmeme ve farklı yönelimler içerisine girmek de yanlıştır. O halde birim ve komisyonlar kendi çalışmalarında bağımsızdır ancak YDG'nin dönemsel politikalarını savunmalı ve alanında hayata geçirmekle yükümlü olmalıdır.

YDG hangi birim ve komisyonlar üzerinden örgütlenmelidir. Birim ve komis-

yonlar tamamen alanlara mı bırakılmalıdır ya da rastgele mi kurulmalıdır yoksa belirli bir plan çevresinde ya da esas-tali ayrımları gözetilerek mi kurulmalıdır? Kesinlikle esas ve tali ayrımları yapılmalıdır. Bunun için de belirli bir sınıfı ve katmanı örgüt-

Ülkemizdeki Yeni Demokrasi mücadelesinde halk kitlelerinin hareketliliğinin yeteri kadar güçlü olmaması, halk gençliğinin örgütlenmesini daha önemli kılmaktadır. Ancak halk gençliğinin büyük bir çoğunluğu örgütsüzdür. Bu koşullarda demokratik refleksi en gelişmiş kesim içerisinde çalışmalarını yoğunlaştırmalıyız.

Birim ve komisyonlar kendi alanlarına yönelik somut politikaları ve o politikaya uygun çalışma tarzlarını kendileri belirlemelidir. Burada dikkat edilmesi gereken konu birim ve komisyonların kendi inisiyatifini kullanırken alacağı kararları demokratik bir şekilde almasıdır. YDG'de hiçbir şekilde demokrasi dışı yöntemlerle kararlar alınmamalıdır. YDG'nin birliğini pekiştirecek olanın demokrasi olduğu akıllardan çıkarılmamalıdır.

meye ağırlık verilmelidir. Örneğin ülkemizdeki Yeni Demokrasi mücadelesinde halk kitlelerinin hareketliliğinin yeteri kadar güçlü olmaması, halk gençliğinin örgütlenmesini daha önemli kılmaktadır. Ancak halk gençliğinin büyük bir çoğunluğu örgütsüzdür. **Bu koşullarda demokratik refleksi en gelişmiş kesim içerisinde çalışmalarını yoğunlaştırmalıyız.** Ülkemizde bu kesim de esasta üniversiteli gençlik olmak üzere öğrenci gençliktir. Bu nedenle birimlerde öğrenci gençliğin örgütlenmesi üzerine **üniversite ve lise birimleri** mutlaka olmalıdır. Bunun yanında diğer birim ve komisyon örgütlenmeleri önemli, gerçekleştirilmeli ancak öğrenci gençliğe göre daha tali olmalıdır. Ancak şunu da görmek gerekir ki sadece öğrenci gençlik içerisinde örgütlenme, sadece eğitimdeki emperyalist yasalar ve saldırılar üzerinden örgütlenme de yeterli olmayacaktır. Bunun için koşulların elverdiği, somut ihtiyaçlar dâhilinde işçi, köylü, kadın, çevre, tarih, çeviri ve daha çeşitli birim ve komisyonlar kurulabilir.

Bu birim ve komisyonlara katılım veya birim ve komisyonlardan ayrılma tamamen gönüllülük temelinde olmalıdır. Çünkü DKÖ'ler demokrasinin işletildiği, kitle inisiyatifinin açığa çıktığı ör-

gütlenmelerdendir. Bunun için her YDG'li istediği bir veya birden fazla birim ve komisyona üye olabilir. Önemli olan üyesi olduğu birim ve komisyonun sorumluluğunu ye-

rine getirebilmesidir. Bu komisyonlara katılımın gönüllü olmasının bir nedeni de örgütlenmelerde insanların yeteneklerinin göz önünde bulundurulması gerekliliğidir. Bir insanın en verimli olduğu çalışmalar, ilgi alanının ve yeteneğinin içinde bulunduğu birim ve komisyonun görev ve sorumluluklarıyla örtüştüğü örgütlenmelerdeki çalışmalarıdır.

Birim ve komisyonlar, YDG'nin konferanslarında kabul edilen genel politikaları kendi alanlarına uyarlamakla yükümlüdür. Ancak YDG'nin merkezi politikalarını kendi alanlarına uygulamakta, somut politikalar haline çevirmekte kendi inisiyatifini bulunmalıdır. Birim ve komisyonlar kendi alanlarına yönelik somut politikaları ve o politikaya uygun çalışma tarzlarını kendileri belirlemelidir. Burada dikkat edilmesi gereken konu birim ve komisyonların kendi inisiyatifini kullanırken alacağı kararları demokratik bir şekilde almasıdır. YDG'de hiçbir şekilde demokrasi dışı yöntemlerle kararlar alınmamalıdır. YDG'nin birliğini pekiştirecek olanın demokrasi olduğu akıllardan çıkarılmamalıdır. Kararlar oy çokluğuyla alınmalıdır.

Birim ve komisyonların birbirleriyle ilişkileri deneyim paylaşımı üzerine kurulmalıdır. YDG birim ve komisyonlarının birbirlerinin deneyiminden yararlanması olumlu olacaktır. Ancak hiçbir şekilde bir birimin veya komisyonun birbirlerinin alanlarına müdahalesi kabul edilemez. Bu örgütlenmelerden tutun da politikayı alanlarına uygulamalarına kadar her şey için geçerlidir. Birim ve komisyonların birbirlerine müdahaleleri ancak öneri, eleştiri düzeyinde olmalıdır. Aksi tutum ve davranış birimlerin özerkliğini zedeleyecektir.

Bununla birlikte bu birim ve komisyonların birbirlerinin deneyiminden yararlanması ve il genelinde tavır takınılacak meselelerde tavrın belirlenmesi için il toplantıları yapılmalıdır. Böylelikle hem birim ve komisyonlar özerk örgütlenme ilkelerine göre örgütlenecekler, hem deneyim

paylaşımını yakalamış olacaklar hem de YDG'nin herhangi bir gündem için il genelinde tavır belirlemesi konusunda bütünlük yakalamış olacaklardır. İl genel toplantıları deneyim paylaşımı üzerine kurulmalı ve ülke ile şehrin gündemini ele almalıdır.

Bir örgütlenmenin gelişmişliği oluşturduğu birim ve komisyonların nicelik ve nitelik olarak gelişkin olmasıyla birebir alakalıdır. Bunun için de her faaliyet alanında somut ihtiyaçlara paralel birim ve komisyonlar kurulmalıdır ve her YDG'lilerin en az bir birimde ya da komisyonda çalışması teşvik edilmelidir.

Özetlersek;

- YDG'nin kurumlaşma meselesi uzun süreli bir sürecin ürünü olacaktır ve başarısı YDG kitesinde demokrasi bilincinin gelişmesi ve kitle inisiyatifinin ve demokratik denetimin mekanizmalarının oluşması ile paralel bir merkezleşmenin sağlanması ile ölçülecektir.

- Sağlıklı bir kurumlaşma açısından bir kitle örgütü olan YDG'nin birimlerinin güçlendirilmesi önceliklidir. Birimlerde sağlıklı, canlı ve sistemli bir çalışma ile kazanılan birikimlerin YDG Konferansları aracılığıyla genele yayılması ve merkezi denetimin bu konferanslar aracılığıyla sağlanması en uygun yöntemdir.

- YDG Konferanslarının düzenli olarak her yıl örgütlenmesi, yerellerdeki deneyimlerin paylaşılması ve ülke geneline yönelik politik hattın belirtilmesi, yerellerdeki birim ve komisyonların konferanslar aracılığıyla bağlarının kurulması ve merkezleşme yolunda adımların atılması yararlı olacaktır.

- Birimler ve komisyonlar esas-tali ayırımına uygun bir şekilde değerlendirilecektir. Kurulmasına daha fazla ağırlık vereceğimiz ve esasa alacağımız komisyonlar üniversite ve lise komisyonlarıdır. Gücümüz oranında işçi gençlik ve köylü gençlik de kendi komisyonlarını oluşturabilir. Daha tali olan ve öğrenci ve emekçi gençlerin komisyonlarında yer alan YDG'lilerin dahil olabileceği ve YDG'lilerin ilgi ve yeteneklerine göre kadın, çevre, spor ve çeviri gibi çeşitli komisyonlar da kurulabilir.

- Bu komisyonlar ve birimler kendi içlerinde özerk bir çalışma yürüteceklerdir. YDG'nin programında ve konferanslarında belirlediği yönelime uygun olarak her birim ve komisyon nasıl bir pratik izleyeceğine kendisi karar verecektir. Genel politikaları alanın özgünlüğüne indirmek bu komisyon ve birimlerin görevleri arasındadır. Bu birim ve komisyonlar kendi içinde demokratik bir yönetim uygulayacaklardır.♾

Eğitim ve mesleki haklarımız için

Dünyada ve ülkemizde üniversiteli gençliğin gerek yarı aydın kimliği, geleceğini belirlerken tercihini kullanabilme fırsatının olması ve bu fırsatın onu sürekli bir hareketlilik içine sokması, bu bağlamda sorgulama içerisinde olması, talep etme ve reddetmede diğer halk gençliği kesimlerine oranla daha özgür olması söz konusudur. Aldığı burjuva-feodal/faşist eğitime karşı entelektüel yapısı ve taraf olabile özelliğinden kaynaklı diğer toplumsal kesimleri de harekete geçirebilme, fitilleyici olabile özelliğine sahip olmuştur ve bu özelliğini korumaktadır.

Temelde küçük burjuva sınıf özelliği taşıyan üniversiteli gençlik, sınıf karakteri dolayısıyla ezilenlere karşı duyarlıdır ve büyük oranda onların yanında yer almaktadır. Ayrıca akademik ve ekonomik yönden sorunlarla ve saldırılarla karşı karşıya olması, bu bağlamdaki mücadeleye yatkın olması açısından önemlidir. Aynı zamanda üniversitelerin statükonun yani mevcut düzenin kadro ihtiyacını gidermek için bir araç olarak kullanıldığı alanlar olduğu gerçekliğini göz önünde bulunduracak olursak; egemenlerin, sorgulayan ve düşünen bireylerin çıkarlarına ters düşeceğini bildiklerinden onları mümkün olduğunca sisteme yedekleme çabası içindedirler.

Ülkemizde de üniversite gençliği, TC'nin kuruluşundan önce olduğu gibi kuruluş sonrasında da çeşitli şekillerde saldırılara maruz kalmaktadır. Özellikle kuruluştan bu yana eğitimin niteliğinin faşist, ezberci olması saldırıların niteliğini ve şiddetini boyutlandırmaktadır.

Eğitimin anti-bilimsel olmasının yanı sıra eğitim alanının sektörelleşmeye varan ticari boyutu, ülkemizde gençliğin büyük bir kısmının en temel hakkı olan eğitim hakkından yararlanamamasını beraberinde getirmektedir. Mantıkdışı bir eleme sistemiyle adeta müşterilerini seçen sistem onlardan har(a)ç veya bağış adı altında paralar almakta, üniversite bünyesinde döner sermaye, teknoloji ve çeşitli özelleştirme uygulamaları gerçekleştirilmektedir. Bu bağlamda üniversiteli gençliğin ekonomik çelişkileri yoğunlaşmakta ve keskinleşmekte, demokratik ve ekonomik mücadele noktasında ciddi bir potansiyel taşımaktadır.

Bu noktada yakın geçmişimize bakacak olursak 80 öncesi faşist baskıların 80 sürecinde ve sonrasında kurumsallaştırdığını ve merkezi olarak **Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK)** aracılığıyla yürütüldüğünü görürüz. Bu süreç içinde apolitikleştirme siyasetinin yanı sıra ekonomik/demokratik/akademik ve kültürel yönden haklarımızı gasp etmekte ve özellikle son yıllarda bu noktalarda da-

HAREKETE GEÇELİM!

ha sistemli ve emperyalizmle daha sıkı işbirliği kurarak üniversiteli halk gençliğine saldırılarını gerçekleştirmektedir.

Geçen sene hazırladığı ve Temmuz ayında kamuya açıkladığı YÖK Strateji Raporu vesilesiyle YÖK, saldırı planlarını çok çarpıcı ifadelerle açıkça ilan etti. Burjuva basında bilinçli bir şekilde tartışılmadan hasıraltı edilen rapor, üniversitelerde mali özerklikten bahsediyor ve bunu harç fiyatlarını 6 katına çıkarma yetkisini üniversite yönetimine vererek, teknoloji yaygınlaştırarak, öğrencileri üniversite bünyesinde burs karşılığı çalıştırarak, kamu hizmeti adı altında bilgiyi metalaştırıp kamuya satarak, çeşitli özelleştirmeler yaparak, bünyesinde görev yapan profesörlere ve uzmanlara keza öğrencilere bile projeler yaptırıp sermayeye satarak elde ettiği geliri bir havuzda toplayıp bu parayı tekrar eğitime harcama gibi bir zorunluluk koşmayarak nereye harcadığının belli olmadığı bir proje geliştiriyor.

Ayrıca yönetimde söz sahibi olarak büyük oranda kendisi ve formaliteden ibaret olarak da öğretim görevlileri yer alıyor. Sıkı işbirlikçileri olan sermaye sahibi patronlara bile danışan, onların görüşleri doğrultusunda hareket eden, müfredatı belirleyen YÖK öğrenciye sormaya bile gerek duymuyor. Öyle

ki raporda öğrenciye bölüm ayırmıyor, öğrencileri ilgilendiren tek kısım olarak disiplin yönetmeliklerine yer veriyor. Dahası özel üniversitelerin oranının % 7'den %16'ya çıkarılması gerektiğini belirtiyor, üniversite bünyesindeki hastanelere varana kadar her hizmeti ücretlendiriyor.

Belirlemelerini 3 ayrı vizyonda belirten YÖK, ilk olarak eğitimin kitleselleştirmeye vurgu yaparak kaynakların bu noktada yetersiz kaldığını, bu bağlamda mali kaynaklar yaratma yoluna gidilmesi gerektiğini savunuyor. Daha sonra bu vizyonuna yükseköğretimi mesleki beceri edindirmeye indirgeyerek sermayeye peşkeş çekmenin zeminini sağlamlaştırıyor, bunu "yaşam boyu öğrenme" ilkesiyle bütünleştirerek yüksek öğrenim sürecinin sonlanmasıyla birlikte kişisel gelişim adı altında özel sektöre çeşitli kurslar karşılığında para harcamanın zeminini hazırlıyor.

Taslakta "vizyonun" belirtilen ikinci bileşeni bilgi üretimidir, üniversitelerden beklenen bilgi üretim işlevinin öneminin sürekli arttığı söylenmektedir. Burada sorulması gereken soru üniversitedeki bilgi üretim süreçlerinde hangi beklentilere göre hareket edileceğidir. **Sermayenin mi yoksa bilimsel gelişmenin gereklerinin ve halkın mı?** Raporun ilerleyen bölümlerinde üniversitenin işlevlerinden birinin sermaye-

nin (sanayinin) ihtiyaç duyduğu araştırma-geliştirme faaliyetlerini yerine getirmek olarak belirtilmesi bu soruya da cevap olmaktadır.

YÖK raporunda belirtilen üçüncü vizyon ise kamu hizmetlerine yöneliyor. Raporunda Yükseköğretim kurumlarının, kamuya sunduğu, ya da sunması gereken kamu hizmetleri dört grup içinde sınıflandırılmaktadır.

1. Eğitim hizmeti: Üniversitenin kamu hizmeti görevleri arasında sayılan eğitim hizmetinin içine, üniversitemizde yüksek ücretlerle sunulan sertifika-kurs programları ve bunları yürüten sürekli eğitim kurumları sokulmaktadır.

2. Sağlık hizmetleri: Üniversite hastanelerinin işletmelere dönüştürüldüğü ve sağlık alanında yaşanan son piyasalaştırma operasyonlarından sonra üniversite hastanelerinde sunulan sağlık hizmetinden de ancak parası olanın yararlanabileceği bir sistem belirlemektedir.

3. Sanayinin ve ülke savunmasının gereksinim duyduğu yeniliklerin geliştirilmesi ve projelerin yapılması biçiminde sunulan kamusal hizmetler: Bu madde ile üniversitenin sunması gereken kamusal hizmetlere doğrudan sermayenin ve militarist gücün ihtiyaçlarını karşılamak eklenmektedir.

4. Yerel kalkınmaya yol gösterecek hizmetler: Toplumun gelişiminin sağlayıcısı olarak üniversiteler görülmüş; mevzu, kamuya bilgi satışı ekseninde ele alınmıştır. Kamu hizmeti adı altında kamuya bilgiyi satmaya yönelinmiştir. Oysa kamu hizmeti kamu yararına ücretsiz olarak yapılmalıdır.

YÖK, bütün bunları bağımsız şekilde değil, bir proje, belli bir program dahilinde hazırlamıştır. Bu projenin adı Bologna (Bolonya) Süreci'dir. 1999 yılında ilk toplantısını yapan Avrupa Birliği'ne üye devletler, 2001 yılında Türkiye'nin katılımıyla yoluna devam etmiş, genelde eğitim üzerinde, özelde ise mesleki haklarımız üzerine bir dizi yasa tasarısı oluşturmuş, bunları sürece üye ülkelerde uygulamaya geçirmeye başlamıştır. Üye ülkeler arasında Arnavutluk, Ermenistan, Avusturya, Azerbaycan, Belçika, Kıbrıs, Danimarka, Fransa, Gürcistan, Almanya, Yunanistan, İtalya, Lüksemburg, Hollanda, Norveç, Rusya, Sırbistan, İspanya, İsveç, İsviçre, Ukrayna ve İngiltere de bulunmaktadır.

Eğitim Bakanları ve ülkelerin bu süreçle ilgili görevlendirdiği komiteler her yıl toplanarak sürecin gelişimini değerlendirmekte ve her ülkenin karnesini hazırlamaktadır. Koordineli bir şekilde eğitim üzerindeki halk karşıtı oyunlar oynanmaktadır. →

Başlatılan sürecin amacı 2010 yılına kadar Avrupa genelini kapsayacak bir “**Avrupa Yüksek Öğretim Alanı**” oluşturmaktır. Bu süre zarfında Avrupa'nın tüm ülkelerinde müfredattan, not ve diploma sistemine kadar ortaklık sağlanmaya çalışılacaktır. Böylece eğitim emperyalist şirketlerin çıkarları doğrultusunda yapılandırılacak ve öğrencilerin, öğretim üyelerinin ve işçilerin Avrupa çapında serbestçe dolaşarak mesleklerini yapmalarının önü açılacaktır.

Avrupa Birliği kapsamında pek çok yönden ortak ve merkezi hareket etmenin politikalarını belirleyen emperyalistler, bu bağlamda geçtiğimiz süreçte Avrupa Birliği projesine uygun olarak para reformunu gerçekleştirerek Euro'ya geçmiştir. Yine askeri alanda NATO'ya alternatif bir Avrupa Ordusu kurmak için çalışmalar sürmektedir. Siyasal alanda Avrupa Birliği içinde parlamento bulunmaktadır. Ayrıca ortak bir anayasa hazırlama çabası da halkların muhalefetine rağmen sürmektedir. Bologna Süreci ile de üniversiteler alanında ortaklık sağlanmaya çalışılmaktadır. “*Avrupa süreci, yakın zamanda ileriye dönük son derece önemli adımlar atmış-*

tir. Avrupa'nın yalnızca Euro, bankalar ve ekonomi Avrupası olmakla kalmayıp bilgi Avrupası da olması gerektiği unutulmamalıdır. Kitamızın entelektüel, kültürel, sosyal ve teknik boyutlarını güçlendirmeli ve bu boyutlarımıza güvenmeliyiz”. (Sorbon Ortak Deklarasyonu, 25 Mayıs 1998)

Bologna Süreci toplantılarında belirlenen emperyalist politikalarla ülkemizde yıllardır güvenceli bir iş olarak görülen öğretmenlikteki güvenceler ortadan kaldırılmaktadır. **Eğitim fakültesi öğrencileri sözleşmeli öğretmenlik adı altında düşük ücretle, kadrosuz ve SSK'lı olarak çalışmaya mecbur edilmektedir.** İnşaat Mühendisliğinde yasalara ve diğer mühendislik dallarını da bekleyen **Yetkin Mühendislik Yasası** ile mezuniyetin ardından öğrencilerin mühendis olma hakları ellerinden alınmakta, yıllarca stajyer olarak çalışmaları, çeşitli özel kurslara katılmaları ve girecekleri sınavın ardından mühendis sıfatını kazanmaları planlanmaktadır. Üniversitelerden mezun olanların mesleki yetersizliklerinin sorumlusu olarak öğrencileri gören bu anlayış çözümü de staj ve sınavlarda görmektedir. Oysaki bu

yasaları çıkartan ve savunuların verdikleri eğitimin sonucu olarak mühendisler yetkinleşmemektedir.

Yine **Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkındaki Yasa Tasarısı** ile Başbakanın da dediği gibi 120 Dolara çalışacak doktorlar ve mühendislerin ülkemizde iş bulmasının yolu açılmaktadır. Bu hem tıp ve mühendislik öğrencilerinin vahşi bir rekabet ortamında mesleklerini yapmalarına neden olacaktır hem de halkımıza verilen sınırlı sağlık ve mühendislik hizmetlerinin de niteliğini düşürerek halkımızın yaşamıyla oynanmaktadır.

Gözden kaçırmamız gereken önemli bir nokta, “reform paketleri”nin sadece ülkemizde uygulanmadığıdır. Geçtiğimiz sene Fransa'da yüz binlerce öğrencinin günlerce yaptığı eylemleri, okul işgallerini hepimiz hatırlamaktayız. Yine Yunanistan'daki büyük öğrenci eylemleri de halen gündemde yerini almaktadır. Almanya'da, Şili'de öğrenci gençlik bu yasalara/yasa tasarılarına karşı kitlesel bir karşı koyuş sergilemişlerdir. İşte bu eylemleri gerçekleştiren öğrenciler de dahil olmak üzere onlarca ülkedeki öğrencilerin sorunları ve mücade-

leri ortaktır.

Bu noktada ülkemizde yansımaları bulan bu süreç, diğer ülkelere oranla çok daha sessiz geçmekte, neredeyse kimsenin haberi olmamaktadır. Bundan dolayıdır ki son değerlendirmelerinde en başarılı ülke olarak Türkiye'yi belirlediler.

Peki, biz ne yapabiliriz sorusunun yanıtına gelince; Mart ayından okulların kapanmasına kadar kampanya şeklinde ele aldığımız emperyalizm karşıtı kitle çalışmamız, olumsuzlukları ve olumsuzluklarıyla sonlandı. Ancak hem ülkemiz koşullarından kaynaklı kitlesel bir karşı koyuş bir yana 3 ay içerisinde yeterli düzeyde kitle bilgilendirme çalışmaları bile yapılamamıştır. Bundan dolayıdır ki sistem, politikalarına kısa bir seçim dönemi molası ardından son hız devam etmekte ve bizim haklarımız gasp edilmektedir. Bu noktada bizim üzerimize düşen en büyük görev, gençliğin canını çok yakacak olan bu yasalara karşı kitleyi bilinçlendirmeye devam etmek, bu eksende oluşan tepkileri öz örgütlülüklere çevirmek, nihayetinde de Yeni Demokrat Gençlik Hareketi perspektifinde şekillendirmektedir. ⚡

ÖNÜMÜZDEKİ SÜRECE İLİŞKİN POLİTİK RAPOR TASLAĞI

HALK GENÇLİĞİNİN İÇİNDE, HALK GENÇLİĞİYLE BİRLİKTE

2005 yılında gerçekleştirdiğimiz 1. Konferansımızdan bu yana 2 senelik bir dönemi geride bıraktık. Bu süreçte ve daha öncesinde yaptığımız çalışmalardan edindiğimiz deneyimler ışığında önümüzdeki döneme hazırlanmamız ve politik sürecin ana hatlarını çizmemiz önemlidir. Genel anlamda YDG için çıkartacağımız politik çalışma hattının yerleştirilerek ve zenginleştirilerek ele alınması gerekmektedir.

1. Politik Çalışma Kapsamında

a) **Önümüzdeki dönemde, kısa ve orta vadede çalışmalarımızın ana hal-kasını yine anti-emperyalizm oluşturacaktır. Özellikle geçtiğimiz dönemde merkezi bir kampanya şeklinde ele aldığımız emperyalist yasalar (Bologna) gündeminin hem aciliyeti hem de kapsamı düşünüldüğünde politik çalışmalarımızın başında yer alması gerektiğini söyleyebiliriz.** Birçok ülkede kitlesel ve militan eylemlerle karşılanan benzeri yasaların ülkemizde geçtiğimiz dönemde çok fazla gündem olmadığı, egemenlerin bu yasa ve uygulamaları ustaca sakladığı görülecektir. Bu konuda YDG'nin de dahil olduğu devrimci gençlik örgütlerinin de yeterli çabayı gösterememesi yasaların gündem olamamasında etkili olmuştur. Ancak mühendislik öğrencilerinin sene başında gerçekle-

tirdikleri eylemlerle Yetkin Mühendislik yasasına kitlesel şekilde karşı koyuşları ile bu dönemde sözleşmeli ve ücretli öğretmenlerle Eğitim Fakültesi mezunu işsiz gençlerin gerçekleştirdiği eylemler, konumuz kapsamındaki yasalara karşı tepkilerin yaygınlaşmaya başladığını göstermektedir.

Ancak burada dikkat etmemiz gereken bir konu bulunmaktadır. **Bunların başında oluşan/oluşacak tepkilerin kendiliğinden sınırlar içinde kalmasına müsaade etmemek gerekmektedir.** Aksi takdirde oluşan ve oluşacak tepkilerin hızla söneceği ve hak alıcı olamayacağı açıktır. Bu nedenle YDG'nin net bir politik yönelimle

emperyalist yasalar gündemine karşı hazırlıklı olması gerekmektedir. Şayet YDG, bahsi geçen gündemlere karşı alternatifsiz kalırsa ve kendisini bu yasaları protesto etmekle sınırlarsa ya da oluşan kitle hareketlerine yön vermek yerine onların arkasında kalırsa kitlelerin kendiliğinden hareketine doğru bir nitelik kazandıramaz.

Bu konuda dikkat edilmesi gereken ikinci nokta da oluşacak tepkilerin yerel veya sadece parçada meydana gelmesine izin vermemektir. Parçalı ve yerelle sınırlı kalan tepkilerin hızlıca sönmeleri ve yine hak alıcı olmaması kaçınılmaz olacaktır. Bu nedenle YDG'nin alternatifli bir politik yönelimin yanı sıra geniş çapta birleştirici bir çalışmaya yoğunlaşması gerekmektedir. Ancak buradan çıkarmamız gereken sonuç, parça şeklindeki saldırıları işlememek değildir. Bilakis, yapmamız gereken parçalı saldırılardan başlayarak kitlelerin gündemini genel olana kaydırmak olmalıdır.

b) Bu konunun elbette ki başta üniversitelerdeki faaliyetimizin merkezinde olacağı açıktır. Ancak konunun kapsamı düşünüldüğünde diğer alanlardaki yoldaşlarımızın da emperyalist patentli bu yasalara karşı çalışma yapması ve yapılan çalışmalara katılması faydalı olacaktır. **Geçtiğimiz dönem daha çok yasaların teşhirine önem vere-**

rek, en geniş kesimlere bu gündemi tanıtmaya çalıştık. Önümüzdeki dönem ise daha aktif bir şekilde karşı duruş kapsamındaki çalışmalara ağırlık vermemiz gerekmektedir. Bu nedenle pasif biçimler yerine kitleleri harekete geçirci, var olan hareketliliklerin de kapsamının artırılmasını hedefleyen bir çalışma tarzını hakim kılmalıyız. Emperyalist yasalar gündemi doğrultusunda başta öz örgütlülükler olmak üzere tüm DKÖ'lerle iletişimin artırılmasına önem vermeliyiz. Bu çerçevede özellikle Öğrenci Derneklerinin mesleki haklarına yönelik yasalara karşı etkin bir mücadele geliştirebileceği açıktır. Dahil olduğumuz DKÖ'lerde bu yasaların gündemleşmesi, bu yasalara karşı eylem ve etkinliklerin örgütlenmesi için çalışmalıyız. Emperyalist yasalarla eşgüdümlü olarak hazırlanan YÖK Strateji Raporunun da bu kapsam içerisinde değerlendirilmesi gerekmektedir.

c) **Üniversitelerdeki çalışmalarda dikkat etmemiz gereken bir diğer sorun da örgütlenme araçlarında yaşadığımız statükoculukla ilgilidir.** Birçok alanımızda öğrenci derneklerinin amaçlaştırılması ve faaliyetin sadece dernek kurmayla sınırlandırılarak daraltılması kabul edilebilir değildir. Öğrenci dernekleri, bizler için verimli bir araç olduğu için önemlidir. →

Ancak eğer faaliyetimizi durdurmak pasasına bu sorunla uğraşıyorsak önemli bir hata yapıyoruz demektir. Bu nedenle öğrenci derneği kurmanın zor olduğu alanlarımızda farklı örgütlenme biçimlerinin devreye sokulabilmesi gerekmektedir. Bunun yanı sıra dernek kurma pratiğinin, politikalarla iç içe geçirilmesine önem vermeliyiz.

d) Öğrenci gençliğin karşı karşıya kaldığı sorunların başında gelen paralı eğitim konusu, önümüzdeki dönemde gerek üniversite çalışmalarında gerekse de lise çalışmalarında dikkatle ele alınmalıdır. Zorunlu bağışlar, har(a)çlar, kayıt paraları, dersane piyasası ve onlarca farklı başlık altında birleştirilebilecek olan paralı eğitim meselesinin her yerel alandaki sorunlarla birleştirilmesi gerekmektedir. Ajitasyon çalışmalarında lokal sorunların genel sorunlarla olan bağlantısını ortaya çıkarmak ve konuları bu kapsamda ele almak doğru olan tarzıdır.

Bunun yanı sıra **liselerin 4 yıla çıkarılması, liseli halk gençliğinin kabusu olan ÖSS ve liseleri kapsayacak şekilde hazırlanarak imzalanan Güvenlik Protokolü gündemleri de önümüzdeki dönemde güncelliğini koruyacak olan ana maddelerdir.**

Her sene rutin olarak gerçekleştirilen ÖSS eylemlerinin amaç haline getirilmesine izin vermeden, ÖSS'nin teşhirini en geniş kitleye yaparak, yapılacak eylemlerin niteliği yükseltilebilir. Ancak unutmamak gerekiyor ki eylemler de bizler için amaç değil, kitle örgütlenmesine bir araçtır. Bu nedenle eylemler, örgütlenme çalışması için kullanılacak sıçrama tahtaları haline getirilmelidir. ÖSS'nin liseli ve liselerden mezun olan halk gençliğinde yarattığı tahribat ortadadır. Sınavın arkasından gelen psikolojik travmalar, intiharlar ve başka sorunlar, sınava giren sayısının, üniversitelere yerleşen öğrenci sayısından kat be kat fazla olması, ÖSS'nin yarattığı tahribata örnektir.

Aynı zamanda liselerdeki ezberci, faşist eğitim ve disiplin yönetmeliği, çeteleşme, uyuşturucu kullanımının yaygınlaşması gibi gündemlerin de politik çalışmalarımızda yeri olmak zorundadır. Lise çalışmalarının çabuk örgütlenip çabuk dağılması nedenine de bağlı olarak liselerdeki öz örgütlülükler olan LÖB'lerin kurumsallaşması konusunda yaşadığımız sıkıntılar da ortadadır. **Kurulurken içinde yer aldığımız LÖB'lerin en geniş liseli gençliğe hitap etmesi için daha fazla çabalamamız gerektiği ortadadır.**

Bunun yanı sıra çalışma yürüttüğümüz bazı liselerde öz örgütlülükler sorununa bakışta ortaya çıkan uç yaklaşımlar, hem YDG anlayışına hem de kitlelerin haklı taleplerini kazanma mücadelesine zarar vermektedir. Bu nedenle en geniş kitlelerin kendisini ifade

edebileceği mücadele örgütlerinin oluşmasında YDG'lilerin ellerinden geleni yapması gerekmektedir.

e) Önümüzdeki dönemde çalışmalarımızın ağırlık merkezini yine üniversite çalışmaları oluşturacaktır. Kısaca bunun nedenlerini açıklamak gerekirse;

1. Kitlelerin kendiliğinden mücadelesinin geri olması ve ilk hareketlenmenin öğrenci gençlik içerisinde başlayacağı ön görüşü,

2. Devrimci hareketin acil olarak ihtiyaç duyduğu kadroların ağırlıklı olarak üniversitelerden çıkacak olması,

3. Son dönemde öğrenci gençliğe yönelik kapsamlı ve sistemli olarak hazırlanan saldırı paketlerinin varlığıdır.

f) Semt çalışmalarımızda

a

ağırlığı işçi gençliğe vermeliyiz. İşçi gençliğin güvencesiz, esnek ve düşük ücretle çalıştırılmasına karşı örgütlenme perspektifiyle hareket etmeliyiz. Bugüne kadar işçi gençlik içerisindeki çalışmalarımızın hem yetersiz oluşu hem de ajitasyon ve kısmen propaganda faaliyetinden öteye gitmediği açıktır. Örgütlenme hedefinden uzak bir faaliyetin bize kazandıracığı çok şey bulunmamaktadır. İşçi gençliğin örgütlenebileceği sendika, dernek vb. kurumların oluşturulması ve ekonomik, demokratik içerikteki mücadelesinin küçümsenmemesi gerekmektedir. Açıklıkla çalışmalarımızda ekonomik-demokratik talepleri öne çıkarmamız gerektiğini söyleyebiliriz. Çalışma saatlerinin esnek olduğu düşünüldüğünde işçi gençliğin sosyalleşme düzeyinin de oldukça düşük olduğu anlaşılacaktır. Bu nedenle işçi gençliğin sosyal yönden bir araya getirildiği organizasyonların dahi önemi büyüktür. İşçi gençlik daha çok atölye tipi çalışma alanlarında, birbirinden kopuk şekilde çalışmaktadır. Bu nedenle oluşan/oluşacak tepkileri de kendisiyle sınırlı kalmaktadır. Çalışmalarımızda bu duruma dikkat etmemiz ve parçalı tepkileri birleştirmemiz gerekmektedir.

g) Semt çalışmalarımızda ikincil

olarak ağırlık vereceğimiz kesim işsiz gençlik olmalıdır. Ülkemizde işsizliğin kronik ve büyüyen bir sorun oluşu dikkate alındığında işsiz gençlik sayısının da ne kadar fazla olduğu görülecektir. Türkiye İstatistik Kurumu'nun verilerine göre %18,6 olan genç işsiz sayısının her dönem arttığı ortadadır. Özellikle başta belirttiğimiz emperyalist patentli yasaların da etkisiyle üniversiteli gençliğin de iş bulma ihtimalinin iyice daralmış olması, işsizlik sorununun ne derece önemli olduğunu ve önümüzdeki dönemde de önemini artırarak varlığını devam ettireceğini göstermektedir. İşsiz gençliğin iş bulamama bunalımı ile birlikte sistemin kendisine sunduğu kolay zengin olma düşlerine aldanmaya müsait olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Yasal ya da sözde yasa dışı kumar araçlarıyla işsiz/iş-

ç i
gençliğin umutları üzerinden cebini şişiren egemenlerin bu oyununu deşifre etmek, işsiz gençliği saplandığı kahvelerden çıkarmak, semt derneklerinde ve YDG'de örgütlemek için çalışmalıyız.

h) YDG olarak temel aldığımız gençlik kesimlerinden olan köylü gençlik içerisinde de yeterli çalışmalarımız bulunmamaktadır. Önümüzdeki dönemde köylü gençlik ile kurulan bağların ustaca değerlendirilmesine önem vermeliyiz. Köylük bölgelerden üniversitelere okumaya gelen öğrenciler üzerinden köylü gençlikle bağ kurmanın yollarını aramalıyız. Örgütümüzün 3 senedir düzenlediği Köy Çalışmalarının köylü gençlikle bağ kurma ve örgütlenme anlamında verimli bir araç olduğu ortadadır. Bugüne kadar hiç bilmediğimiz bir konuda artık kısmen bilgi sahibi olduğumuzu söyleyebiliriz. Bu nedenle Köy Çalışmalarının gelenekselleştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca bugüne kadar Köy Çalışmaları içerisinde yeterince kitle çalışması yapamadığımız ortadadır. **Bu nedenle önümüzdeki dönemde Köy Çalışmalarının kitle ayağına ağırlık vermeliyiz.**

2. Örgütsel Çalışma Kapsamında

a) Yakın süreçteki tartışmalarımız esnasında ortaya çıkan yeni çalışma tarzının her

alanımızda egemen hale getirilmesi gerekmektedir. **Bu nedenle her alanımızda mutlaka YDG toplantıları alınmalıdır. Bu toplantıların yaygın çağrılarla kitlelere açılması sağlanmalıdır.** YDG toplantılarının halk gençliğinin sorunları kapsamında yerel gündemlerle merkezi gündemleri birleştirecek şekilde ele alınması, toplantıların verimsiz geçmesini de engelleyecektir.

b) Önümüzdeki dönemde yerel alan çalışmalarında kurumsallaşma hedefimizi YDG toplantılarının yanı sıra işleyen komisyonlarla sağlayabileceğimiz açıktır. Bu nedenle komisyonları kurma meselesini amaçlaştırmadan, onları verimli bir araç olarak kullanma perspektifiyle hareket etmeliyiz. **Bu anlamda özellikle çalışma alanlarını belirleyen komisyonların kurulmasına öncelik vermek kaydıyla (üniversite, lise, işçi, köylü vb.) herhangi bir sınırlamaya gitmeksizin kitlelerin örgütlenebileceği her türlü komisyon-birimi kurmalıyız.** Bu komisyonların kültür, sanat, tarih, kadın, çevre, müzik gibi çok çeşitli konularda ilgili herkesi, bilimsel, alternatif çalışmalar yapmaya davet etmesi ve kendi özerkliğini koruması gerekmektedir.

c) Kitlelerin kendiliğinden mücadele düzeyinin geri olması göz önünde bulundurularak, öz örgütlülük çalışmalarına önem vermek gerekmektedir. Liselerde LÖB'lerin, üniversitelerde öğrenci derneklerinin, işçi gençlik içerisinde dernek ve sendikaların vb. kurulması çalışmalarını önemseyerek ancak bu örgütlenmelerin kurulmasını amaç haline getirmeden hareket etmeye özen göstermeliyiz.

d) Örgütlülüğümüz içerisinde şefçilik gibi zararlı durumların oluşmamasına dikkat etmeliyiz. Bu nedenle YDG toplantılarına özel olarak önem vermeliyiz. Politikaları daha fazla sorgulayarak, politika üretme faaliyetine yoğunlaşarak ve YDG toplantılarının düzenli alınmasını sağlayarak YDG içerisinde hiyerarşi oluşmasına engel olmalıyız.

e) YDG'nin kurumsallaşması çabası içerisinde yerel-birim çalışmalarının öne çıkarılması gerektiğini belirtmiştik. Bu nedenle yerel çalışmaların özerkliğini koruması anlaşılırdır. Ancak YDG, gerçekleştirdiği 2. Konferansla merkezileşme anlamında da önemli adımlar atmıştır. O halde örgütsel anlamda yerel çalışmalarını öne çıkarmak, YDG'nin temel komisyonlarını kurmak, kendi özerk mali kaynaklarını toplayacak birimlerini oluşturmak ve bu sayede örgütsel giderlerin karşılanmasını sağlamak gerekmektedir.✎

KOMSOMOL'UN KURULUŞ KONGRESİNİN 15. YILDÖNÜMÜ VESİLESİYLE ÇELİK ALDIĞI SUYU UNUTMADI/UNUTMAYACAK!

İbrahim Kaypakkaya yoldaşın on yıllar önce söylediği bu sözün ne kadar doğru olduğu, O'nun ardıllarının aralıksız verdiği 35 yıllık mücadeleye ile defalarca kanıtlanmıştır. Yenilgilerin, yenilgileri doğuran hataların, zaafaların, ihanetlerin, ödenen ve bir o kadar da ödetilen bedellerin, taktik kazanımların, önemli sıçramaların ve hepsinin sentezi olarak ilmek ilmek örülen bu büyük geleneğin omuzlarımızı yüklediği stratejik görevin bilinciyle her anından öğrenilmesi gereken mücadelemizin yarına taşınabilmesi gayesi, asla vazgeçilmemesi gereken bir gerçeklik olarak karşımızda durmaktadır. Bu nedenle tüm sınıf savaşımını tarihinin incelenmesi, yenilgilerin ve zaferlerin birikim olarak aktarılması sorunu önemli bir sorumluluktur. Sınıf savaşımını tarihinin "tarih tekrardan ibaretir" söylemini asla kabul etmediğini, bu söylemin anti-bilimselliğini defalarca mahkum ettiğini hatırladığımızda dünya devrim tarihine mal olmuş her deneyimin yerleştirilmesinde yaratıcılığa ihtiyaç duyulacağı, özgünlüklerin göz ardı edilemeyeceği gerçeğini de kabul etmemiz gerekir. Bu nedenle Proletarya Partisi'nin ve Komsomol'un tarihini de bu bilinçle okumamız ve yorumlamamız gerektiği açıktır.

"Gençler, bütün toplum kuvvetlerinden en faal, en canlı kısmıdır. Onlar, kendilerini öğrenmeye en faal şekilde verirler. Ve muhafazakâr düşünceleri en az olur. Bu sosyalist devirde özellikle böyledir. Çeşitli yerlerdeki Parti örgütlerinin Gençlik Birliği örgütleriyle birlikte gençlerin kuvvetini tam olarak değerlendirmenin yollarını dikkatle incelemelerini, onlara karşı başkalarına olduğu gibi davranmamalarını ve özelliklerini ihmal etmemelerini temenni ederiz. Tabii, gençler yaşlılardan ve ergenlerden öğrenmelidirler ve her türlü yararlı faaliyete girişmeden önce mümkün olduğu kadar yaşlılarla ergenlerin muvafakatini sağlamalıdır." (Mao Zedung, Seçme Sözler, s: 49) Her örgütlenme bir ihtiyacın ürünüdür veya bir ihtiyacın ürünü olarak oluşmalıdır/oluşturulmalıdır. Bunun aksine hareket edildiğinde sosyal yaşam içerisinde nice örgütlenmelerin dağıldığını, nicelerinin artık adının dahi hatırlanmadığını da fark edeceğiz. İşte Komsomol da bu anlayış ışığında Kaypakkaya yoldaşın öngörüsü ile 1972 yılında ilan edilmiştir. Halk Savaşının ilk döneminde, 1972 yılında Proletarya Partisi'nin yaşadığı sıkıntılar ve bu sıkıntıların uzun bir süre atlatılmaması, ismen duyurulmuş olan Komsomol'un (Türkiye Marksist-Leninist Gençlik Birliği) vücuda kavuşmasının da ertelenmesini beraberinde getirmiştir. **Gerek gençliğin devrimdeki rolü ve misyonu gerekse de ülkemizdeki gençlik potansiyeli düşünüldüğünde Komsomol'un ne kadar önemli bir örgütlenme ve dev-**

X 1987 ile 1992 yılları arasında yaşanan kuruluş sürecinde öncü kadrolarının can bedeli uğraşları ile toparlanan Komsomol, gerçekleştirdiği Kuruluş Kongresi ile iradesini sağlamış ve tüm hatalarına rağmen o tarihten bu yana Türkiye Devrimci Hareketi içerisinde seçkin bir yere sahip olmuştur.

rim mücadelesinde gerekli bir araç olduğu açığa çıkmaktadır. İşte Proletarya Partisi bu bilinç ışığında 1987 yılında Komsomol'un kuruluşu için gerekli adımları atmıştır. Proletarya Partisi'nin seçkin üyelerinden birisi olan **İsmail Oral** yoldaşın görevlendirilmesiyle çok kısa bir süre içerisinde toparlanan komünist

gençlik, devrim mücadelesi içerisindeki önemini bu pratik içerisinde kanıtlamıştır.

1987 ile 1992 yılları arasında yaşanan kuruluş sürecinde öncü kadrolarının can bedeli uğraşları ile toparlanan Komsomol, gerçekleştirdiği **Kuruluş Kongresi** ile iradesini sağlamış ve tüm hatalarına rağmen o tarihten bu yana Türkiye Devrimci Hareketi içerisinde seçkin bir yere sahip olmuştur. Kuruluş Kongresinden bu yana geçen 15 yıllık evrede kazanımları ile haklı bir övünç yaşayan Komsomol, hataları ve yenilgilerinden de öğrenmeyi temel perspektif olarak önüne koyabilmiştir.

1987 tarihinde Proletarya Partisi bünyesinde kurulan Gençlik Komitesi, 1972'de fiilen kurulamayan Komsomolun hayat bulabilmesi için ciddi bir örgütlenme sürecine girmiştir. Başta **İsmail Oral** yoldaş olmak üzere Gençlik Komitesinde örgütlenen **Tuncay Çarıkçıoğlu, Hasan Altıntaş, Samsun İl Komitesi üyesi olan Ayhan Altunbaş ve Halil Erciyas, Ankara İl Komitesi üyesi ve Komsomol'un ilk şehidi olan Ahmet Şahin, Komsomol üyesi olan Refik Yaşar, Medet Hoşafçı, Yılmaz Talayhan, Nakî Gökso ve Yusuf Ekinci**

yoldaşların büyük özverisiyle örgütlenen Komsomol, 5 sene içerisinde kuruluş kongresini düzenleyebilecek bir duruma gelebilmiştir. Kuruluş Kongresi ile Gençlik Komitesi'nden iradeyi devralan ve seçimle belirlenen Merkez Komitesi, böylece Komsomol tarihindeki ilk Merkez Komite olarak faaliyetlerine başlamıştır. **Kuruluşundan bu yana ülkemizde proletaryanın ve onun yanında saf tutan emekçi sınıfların kurtuluşunun silahlı mücadele ile olacağını tavizsiz savunan Komsomol, kurtuluşun stratejisini de Proletarya Partisi'nin programatik görüşlerinin dışında aramamıştır ve kabul ettiği programını bu bilinçle oluşturmuştur.** Ne Kuruluş Kongresinden sonra ne de kongrenin örgütlenmesi süreci olan 1987-1992 yılları arasında asla pratik süreçten ayrı durmayan, sınıf mücadelesini bekleyerek veremeyeceğini büyük bir netlikle bilince çıkararak Komsomol, bünyesine katılan her militanı çelikleştirme anlayışını, işte bu pratik içerisinde sağlayabilmiş ve çizdiği güzergahı tutarlılıkla savunabilmiştir.

20-23 Kasım 1992 tarihinde gerçekleştirilen Kuruluş Kongresinden kısa bir dönem sonra yaşanan Proletarya Partisi saflarındaki darbeye iradesinin büyük çoğunluğuyla karşı duran ve mücadele eden Komsomol, darbenin Parti saflarındaki etkisini azaltabilmek için kadro aktarımlarında bulunmuş ve bu süreçte aktarımlardan kaynaklı kısmi bir daralma yaşamıştır. Nisan 1994 tarihinde Proletarya Partisi saflarında yaşanan darbe sonucunda yaşanan aktarımlar nedeniyle Komsomol'un seçilmiş Merkez Komitesi tamamen değişmiş ve Komsomol yaşadığı daralma nedeniyle yeni bir kongre örgütleyememiştir. Komsomol'da yaşanan aktarımlar, onun politik müdahale kapsamında da daralmalar yaşamasına neden olmuştur. 1995 yılından itibaren yakın süreç öncesine kadar önemli bir niceliğe sahip olan Komsomol saflarında yaşanan daralma hızlanmış, 1996 yılına gelindiğinde bu daralma neredeyse varlık-yokluk sorunu hale gelmeye başlamıştır. **Buna rağmen Komsomol, 1996 yılında doğru belirlemeler yapsa da bu belirlemelerini tam olarak kavrayamadığından hayata geçirememiş ve kitlelere karşı sekterle-**

şen çizgisini korumaya devam etmiştir. Türkiye Devrimi içerisindeki yerini ve misyonunu doğru şekilde ifade edemeyen Komsomol, halk gençliğinin örgütlenmesi sorununu tali olarak görmüş ve bu nedenle de yaşanan darlaşmayı çözümlenememiş, daralmanın sonraki senelerde de büyümesine neden olmuştur. Kitlelere karşı oluşan sekter yaklaşım, Komsomol içerisinde hakim olan salt askeri eylem yapma pratiğiyle birleşerek, kitlelerin politik çabadan bağımsız olarak sadece askeri eylemler yoluyla da örgütlenebileceği anlayışının büyümesine neden olmuştur. Bu "sol" anlayış, Komsomol'un kendi içerisinde iradesine dahi ihtiyaç duymamasını beraberinde getirmiştir. 2000 yılına gelindiğinde Komsomol'da yaşanan bunalım iyice artmıştır.

İşte bu dönemde Proletarya Partisi Merkez Komitesi'nin gerçekleştirdiği 4. Toplantı ve 4. Toplantının Gençlik Birliği'ne yaptığı müdahale bir dönüm noktası olmuştur. PMK 4. Toplantısının ardından gerçekleştirilen Gençlik Birliği Merkez Komitesinin **6. Toplantısı**yla Komsomol'un bakış açısında önemli bir değişiklik gerçekleştirilmiştir. Bu toplantıda, yıllardır savunulan yanlış anlayışın özelleştirilmesi verilerle Komsomol'un ana görevi olarak **"Halk gençliğinin komünist öncüsü olma"** görevi belirlenmiştir. 6. Toplantı, çalışma tarzındaki yanlışlıkları; kitlelerden kopuk, kitle tahlillerine önem vermeyen, günübirlik, kendiliğindenci, kitleye karşı sekterleşmiş ve bireylere indirgenmiş çalışma olarak belirlemiştir. Komiteleri bir kenara bırakarak, bireysel çalışmayı kutsayan eski çalışma tarzının Komsomol bünyesinde yarattığı tahribat düşünüldüğünde, hataların nerede aranması gerektiği de anlaşılmalıdır. Kitleleri devrim mücadelesinde yardımcı, sadece dayanılacak bir destek olarak gören geçinmecici kitle çizgisi yerine kitleleri devrim mücadelesinin esas gücü olarak görme anlayışı, işte bu nedenlerden kaynaklı 6. Toplantı ile birlikte egemen hale getirilmiştir.

Elbette ki Gençlik Birliği MK'sının gerçekleştirdiği 6. Toplantı, her yönüyle olumlu bir toplantı olmamıştır. Uzun bir süredir devam ettirilen yanlış çalışma tarzının etkileri, 6. Toplantıda kendisini hissettirmiş olsa da bu toplantı kitlelere bakış açısında yaptığı değişiklik nedeniyle Komsomol tarihinde ayrı bir yere sahip olmuştur/olacaktır. 6. Toplantıda yapılan en büyük hatalardan birisi de merkezi olarak başlatılan kampanyanın yeterli bir değerlendirme olmaksızın belirlenmiş olmasıdır. **"Devrimci bir gençlik hareketi yaratmak için kitlelerle bütünleş, kitlelerle ilerle"** şiarlı kampanyanın bitiş tarihinin belirlenmemesi ve kampanya çerçevesinde yapılması gerekenlerin somutlanmamış olması, kampanyanın en büyük eksiklikleri olmuştur. →

Kampanyanın başlamasından kısa bir süre sonra somutta nasıl ele alınacağı noktasında yaşanan sıkıntılar ve bunun yanında Komsomol'un, içinde çalıştığı DKÖ'lerde nasıl bir hat izleyeceği konusunda yaşadığı sıkıntılar bu süreçte en fazla göz batan eksikliklerdir. Özellikle bu dönemde halk gençliğini yakından ilgilendiren YÖK Yasa Tasarısı gibi gündemlere Komsomol'un yeterince değinmemesi, geçerli bir politika sunamaması, politik çalışmadan uzaklığını da göstermiştir.

Komsomol önderliğinin 6. Toplantısında belirlenen "Kitlelerle bütünleş, kitlelerle ilerle" kampanyasının bir süre sonra örgütün bütünüyle gündeminden düşmesi sonucu MK'nın 9. Toplantısı (Proletarya Partisi'nin 7. Konferansı nedeniyle 1. Toplantı olarak adlandırılmıştır) kampanyayı sonlandırmaya karar vermiştir. Proletarya Partisi'nin gerçekleştirdiği 7. Konferans, Gençlik Örgütü kapsamlı olarak incelemiş ve Komsomol MK'sının 6. Toplantısı öncesindeki süreci esasta hatalı, sonrasındaki süreci ise olumlu ancak yetersiz olarak belirlemiştir. Parti iradesinin tespitleri sonucunda Komsomol, önündeki süreci daha iyi örgütlemeye başlayabilmiştir.

9. (1.) Toplantıda bu nedenle emperyalizmin saldırılarına karşı halk gençliğini örgütlenmeye çağıran merkezi bir kampanya başlatılmıştır. Emperyalizmin süreç içerisindeki saldırılarını örgütlenme sorununda somutlamayı hedefleyen bu kampanya, gerek hazırlık süreciyle, gerekse de önceki kampanyaya oranla daha somut olan yönelimiyle önemli bir yerde durmuştur. Aynı dönemde Komsomol'un 6. Toplantı sonrası yaşadığı toparlanmanın kendiliğindenci bir hatta terk edilmemesi amacıyla "Anti-emperyalist mücadeleyi geliştir, örgütle; Komiteleşmede yoğunlaş, kitle çalışmasında derinleş" şiarlı iç yönelimle örgütlenmeye çalışılmıştır. Komsomol'un uzun bir süredir devam eden bireysel çalışmayı öne çıkarıcı çalışma tarzının yerine kolektif kafa yoruşu ve kolektif emeği oturtma anlayışını geliştirme amacıyla örgütlenen bu kampanya, süreç değerlendirildiğinde ne kadar önemli olduğunu göstermiştir. Öte yandan yönetici ve temel komiteleri dağılmış olan Komsomol'un, bu komitelerini kısa sürede tekrar kurarak işlerli hale getirme çabası oldukça anlaşılabilir. Böylece kısa bir süre içerisinde tüm eksikliklerine rağmen Komsomol içerisinde bir hareketlenme yaşanmış, bazı temel ve yönetici komiteler kurulabilmiş ve yazılan kısmi raporlarla örgüt canlanmaya başlamıştır.

PMK 2. Toplantısının da değerlendirildiği Komsomol MK'sının 2. Toplantısı, örgüt genelinde yaşanan toparlanmayı göz önünde bulundurarak önüne yeni hedefler koymuştur. Bu toplantıda belirlenen "Politikleşmede ısrarlı, önderlikte cüretli ol!" kampanyası, içeriği ve amaçları ile Merkez Komitesinin hedeflerinin somutlanması anlamına gelmiştir. Kampanya çerçevesinde belirlenen konuların önemi

düşünüldüğünde bu hedeflerin ne kadar önemli olduğu da anlaşılacaktır. Bunun yanında emperyalizmin saldırganlığının yeni bir aşamaya geldiği tespiti üzerinden, ülke genelinde artan anti-emperyalist bilincin örgütlenmesi amacıyla "İşgale değil direnişe ortak ol", "Kağıttan kaplanlar halkların devrimci fırtınasıyla yıkılacaktır" şiarlı kampanya başlatılmıştır. YÖK Yasa Tasarısı üzerinden öğrenci

gençliğin yaşadığı sıkıntının devamlılık arz etmesi nedeniyle aynı zamanda bir de alt kampanya da bu dönemde örgütlenmiştir. Belli olumsuzlukları olmasına rağmen YÖK Yasa Tasarısı özgülünde başlatılan kampanya, örgüt içerisinde hem önemli bir canlanmaya vesile olmuş, hem de örgütün kitle çalışması konusunda azımsanmayacak adımlar atmasını sağlamıştır. Buna rağmen emperyalizmin askeri işgali üzerinden örgütlenen kampanya kapsamında TC'nin Irak'a asker gönderme konusunda geri adım atması, Komsomol'un bu konudaki kendiliğindenci tutumu ile de birleşerek örgüt genelinde beklemeci bir havanın hakim olmasına neden olmuştur. Özellikle Komsomol MK'sının kendi tespitinde de olduğu gibi bu dönemde özelleştirmelere karşı sınıfın gösterdiği tepki Gençlik Birliği tarafından fark edilememiş ve böylece Komsomol'un politik müdahale konusundaki yetersizlikleri açıkça görülebilmektedir. İşte bu nedenle emperyalist işgale karşı örgütlenen kampanya yeterince verimli bir şekilde değerlendirilememiştir.

Bununla birlikte "Politikleşmede ısrarlı, önderlikte cüretli ol!" kampanyası kapsamında beklenen yazılar da büyük oranda yazılmamış ve yazılanlar ise kapsam açısından dar kalmıştır. Komsomol MK'sının 2. Toplantısı, edilgenlik meselesinde yaşanan sorunu, pasifizmi doğru olarak belirlemiş ve buna müdahale edebilmiştir. Bu süreçte Komsomol, faşizmden hesap sorma bilinciyle askeri eylemler de örgütlemiştir.

Komsomol MK'sının gerçekleştirdiği 3. Toplantı, hem politikleşme kampanyasına müdahale anlamında hem de gerçekleştirilecek NATO Zirvesine hazırlık yapma anlamında pratik görev olarak net bir süreç belirlemiştir. Bu süreçte yapılan eylem ve etkinliklerin merkezi düzeyde net olarak planlanması ve başarılması, Komsomol'un kolektif çalışma tarzında

geliştirdiği niteliğini gözler önüne sermiştir. Belirli eksikliklerine ve özellikle de bazı yanlışlarına rağmen Komsomol örgütlülüğünün bir bütün kitle çalışması anlamında geçmişe göre çok daha net olması, bu süreçte eskiye oranla daha fazla çabanın olmasını da beraberinde getirmiştir. Bir yönüyle tarihi nitelikteki MK 6. Toplantısından bu yana geçen süreçte üzerine en fazla vurgu yapılan konunun halk gençliğine önderlik ve kitle çalışması konuları olması bu nedenle dikkat çekicidir.

Buna rağmen bahsi geçen süreçte Komsomol'un önemli eksiklikleri olduğunu tekrar vurgulamak doğru olacaktır. En karakteristik sorunlardan birisi de Komsomol'un veya onun programının dolaylı şekilde propagandasının yapılmasında yaşanan eksiklikler olmuştur. Genel çapta yapılan propagandanın öze indirilememesi veya kitle çalışması içerisinde propagandanın kullanılmaması, Komsomol etrafında oluşabilecek gücün toparlanmasını da ertelemek anlamına geliyordu.

Pratik süreç göz önünde bulundurulduğunda NATO zirvesine karşı gerçekleştirilen kitle

çalışmalarında ve merkezi eylemlerde Komsomol'un net bir anlayışla aktif şekilde yer alması çarpıcıdır. Komsomol'un kendi kitlesine ve dışarıya karşı ajitasyon araçlarının doğru kullanımı sayesinde gerçekleştirdiği çalışma, ulaşabildiği tüm kesimlerde önemli bir etki yaratabilmiştir. İşte bu sayede NATO zirvesinde Komsomol etrafında saf tutanların gerçekleştirdiği direniş dikkat çekici olmuştur.

Bu dönemki eylemlerde örgütlülüğün ön saflarda durmaktan çekinmeyerek ve hesap sorma anlayışıyla daha fazla militanlaşarak deneyimli hale geldiğini söylemek yanlış olmayacaktır.

Gerek örgütlülüğün niceliksel gelişimi gerekse de bu niceliğin oluşturduğu nitel birikim, uzun zamandır ertelenen bir gündemin öne çıkmasına neden olmuştur. Kuruluş Kongresini gerçekleştiren Komsomol'un bu süreçte iradesini hiç toparlayamamış olması, onun en büyük eksikliği idi. Bu nedenle Komsomol, 2004 yılında 2. Kongresini yaparak oldukça önemli bir adım atmıştır. İradenin topar-

lanmasıyla birlikte 1992 Kuruluş Kongresinden bu yana geçen süreç masaya yatırılabilmiş, hatalar değerlendirilmiş, kazanımlar analiz edilmiştir. Örgütün kendi programını ve tüzüğünü yeniden oluşturması, çalışma alanlarından tutulmuş da çalışma tarzına kadar birçok önemli sorunu ele alarak netleştirilmesi sonucu Komsomol, Türkiye Devrim Tarihi içerisinde hak ettiği noktaya biraz daha yaklaşmıştır.

Elbette ki Kongre ve Konferanslar, kendilerine addedilen misyonlardan fazlasına sahip değildiler/olamazlar. Demokrasinin temini, iradenin sağlanması ve ileriki sürece kılavuz olma görevlerinin ötesinde Kongre ve Konferanslara değerler biçmek, onları amaçlaştırmak, beklentilerin boşa çıkmasından başka hiçbir şeye neden olmayacaktır. 12 sene boyunca yapılamayan Kongrenin gerçekleştirilmesi ne kadar büyük bir başarıysa, ona gereğinden fazla anlam yüklemek de o derecede hatalı bir yaklaşım olacaktır. İşte böylesine bir irade birliğine rağmen 2. Kongrenin ardından Komsomol örgütlülüğünde yaşanan durma, bekleme hali bu yanlışın pratikteki ifadesi olmuştur. İddialı sloganlara ve beklentilere rağmen içine girilen beklemeci ruh hali, kendi yönünü bulamama durumu ve politik olarak yaşanan hareketsizlik oldukça öğreticidir.

Kuruluş Kongresinin 15. yıldönümünde Komsomol örgütlülüğünün halen kendi hedeflerine uygun bir çalışma tarzını hakim hale getirebildiğini söylemek elbette ki mümkün değildir. Ancak geride kalan 15 yılın aynı zamanda büyük deneyimlerle birlikte önemli bir netleşmeyi de beraberinde getirdiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Komsomol'un kendi misyonunu kavraması ve her geçen gün bu konuda daha da fazla mesafe kat etmesi, onun hedeflerine daha fazla yaklaşmasıyla birebir ilintilidir. Doğru politikalar işlendikçe anlamlı olacaktır. İşte bu nedenle 21 yıl önce kağıt üzerinde olan Komsomol örgütlülüğünün bugün ete, kemiğe bürün-

müş olması daha da ötesi yazımızın başında da belirttiğimiz gibi Türkiye Devrimci Hareketi içerisinde seçkin bir yere sahip olması asla tesadüf değildir. Komsomol'un 15 yıllık örgüt olma deneyimi, bu gerçekliklerin daha fazla kavranmasıyla anlaşılır hale gelecektir. 8

Yılında

**Eğitim ve Mesleki
Haklarımız için
YDC safalarında BİRLEŞELİM!**

KASIM

678

45

8

9

10

11